II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2020/1336,

annettu 25 päivänä syyskuuta 2020,

lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholien tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]) (”perusasetus”) ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä ’komissio’, pani 30 päivänä heinäkuuta 2019 vireille Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä ’Kiina’ tai ’asianomainen maa’, peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholien, jäljempänä ’polyvinyylialkoholi’ tai ’PVA’, unioniin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036, jäljempänä ’perusasetus’, 5 artiklan perusteella. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä ’vireillepanoilmoitus’.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Kuraray Europe GmbH, jäljempänä ’valituksen tekijä’, esitti 19 päivänä kesäkuuta 2019 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 60 prosenttia polyvinyylialkoholien kokonaistuotannosta unionissa. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Asianomaiset osapuolet

(3) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, Kiinan viranomaisille sekä tiedossa oleville tuojille ja käyttäjille tutkimuksen vireillepanosta ja kehotti niitä osallistumaan.

(4) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Kaikille kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin tilaisuus tulla kuulluksi.

1.3 Vireillepanoa koskevat huomautukset

(5) Vireillepanon jälkeen useat tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjät väittivät, että valituksen avoimessa versiossa esitetty tietojen ei-luottamuksellinen tiivistelmä ei ollut riittävän yksityiskohtainen tai se oli puutteellinen, joten sen avulla ei ollut mahdollista ymmärtää luottamuksellisten tietojen asiasisältöä.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUVL C 256, 30.7.2019, p. 4.

(6) Komissio katsoo, että asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitettu valituksen ei-luottamuksellinen versio sisältää kaiken olennaisen näytön ja ei-luottamukselliset tiivistelmät tiedoista, joille on myönnetty luottamuksellinen käsittely, jotta asianomaiset osapuolet voisivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan menettelyssä.

(7) Perusasetuksen 19 artiklassa ja tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan soveltamista koskevan sopimuksen 6 artiklan 5 kohdassa mahdollistetaan luottamuksellisten tietojen suojaaminen olosuhteissa, joissa niiden luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon.

(8) Tiedot, joille on myönnetty luottamuksellinen käsittely, täyttävät nämä edellytykset. Valituksen tekijä toimitti joka tapauksessa tiivistelmän valituksen luottamuksellisten osien sisällöstä ja asianmukaiset vaihteluvälit numerotiedoista. Komissio tarkasti asiakirjat ennen vireillepanoa. Se katsoi, että ne täyttävät 19 artiklan vaatimukset ja niiden avulla on mahdollista ymmärtää kohtuullisesti luottamuksellisten tietojen asiasisältö.

(9) Tästä syystä väite hylättiin.

(10) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että valitus on osa valituksen tekijän strategiaa vahvistaa monopoliaan unionin markkinoilla vähentämällä tarkoituksellisesti myyntimääriä ja korottamalla hintoja.

(11) Tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen perusteella ei saatu mitään näyttöä unionin tuotannonalan harjoittamista kilpailunvastaisista käytännöistä. Sitä vastoin siinä saatiin muun muassa tarjouksista ja sähköpostiviesteistä näyttöä siitä, että tuotannonala kykenee ja on halukas toimittamaan tarkasteltavana olevaa tuotetta kaikille käyttäjille.

(12) Valituksen tekijällä oli tutkimusajanjakson aikana [25–30] prosentin markkinaosuus unionin vapaista markkinoista, mikä on huomattavasti alle markkinaosuuden, joka antaisi sille mahdollisuuden käyttää määräävää markkina-asemaa

(13) Määrien vähentämiseen ja hintojen korottamiseen tähtäävästä väitetystä strategiasta tutkimuksessa kävi ilmi, että valituksen tekijän tarkoituksena oli parantaa mittakaavaetuja kasvattamalla tuotantoa ja investointeja tuotannon yksikkökustannusten pienentämiseksi. Lisäksi se pyrki seurailemaan Kiinan polkumyyntihintoja estämällä omien hintojensa korotukset markkinaosuutensa säilyttämiseksi. Strategian ansiosta valituksen tekijä pystyi säilyttämään markkinaosuutensa, mutta sille aiheutui merkittäviä tappioita. Valituksen tekijä joutui näin ollen luopumaan pyrkimyksistään säilyttää markkinaosuuteensa Kiinasta tulevaan tuontiin nähden, ja se keskittyi myymään kalliimpia laatuluokkia, joissa oli edelleen mahdollisuus kannattavaan myyntiin, joskin se menetti vastaavasti markkinaosuuttaan (ks. 528 kappale).

(14) Näin ollen tämä väite hylättiin.

(15) Vireillepanon jälkeen eräs unionin tuottaja, Wacker Chemie AG, väitti, että Kiinan ylikapasiteetin arvio valituksessa oli epätarkka, ja esitti oman arvionsa.

(16) Valituksessa esitetty arvio Kiinan ylikapasiteetista perustui objektiiviseen ja vakiintuneeseen lähteeseen, IHS Chemical Economics -käsikirjaan. Kiinan markkinoiden kysynnästä ja tarjonnasta saattaa olla perustellusti erilaisia arvioita, mutta komissio katsoo, että valituksessa esitetty arvio täytti riittävää tarkkuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset, joita alustavalta näytöltä edellytetään. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(17) Wacker Chemie AG esitti huomautuksia myös perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesta polkumyyntimarginaalin laskentamenetelmästä ja väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen on ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa ja että kustannusten vääristymisestä ei ole näyttöä. Merkittävien vääristymien esiintymiseen ja perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamiseen liittyviä kysymyksiä käsitellään 3.1.1 jaksossa.

(18) Vireillepanon jälkeen Wacker Chemie AG väitti myös, että valituksen tekijän arvio polkumyyntimarginaalista ja normaaliarvosta oli virheellinen, koska kiinalaiset tuottajat olivat vertikaalisesti integroituneita eivätkä ostaneet vinyyliasetaattimonomeeria (VAM) tuotantoaan varten.

(19) Valituksessa tuotiin esiin vääristymiä useissa raaka-aineissa, joita voidaan käyttää vinyyliasetaattimonomeerin tuotantoon tuotantomenetelmästä riippuen. Samoja raaka-aineita käytetään myös siinä tapauksessa, että tuottajat ovat vertikaalisesti integroituneita eivätkä osta vinyyliasetaattimonomeeria muilta yrityksiltä, minkä vuoksi näiden raaka-aineiden vääristymät ovat merkityksellisiä normaaliarvon laskemisen kannalta. On myös syytä huomata, että normaaliarvoa koskevat laskelmat valituksessa antavat riittävää näyttöä polkumyynnistä ja että tutkimuksessa vahvistettiin normaaliarvo, joka perustuu yhteistyössä toimineilta kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saatuihin tarkastettuihin tietoihin. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(20) Vireillepanon yhteydessä Wacker ja Carbochem väittivät, että komissio käytti tuotevalvontakoodijärjestelmää, joka ei takaa asianmukaista hintavertailua. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer ja Ahlstrom-Munksjö toistivat väitteen.

(21) Wacker väitti, että tuotevalvontakoodissa on liian suuret vaihteluvälit viskositeetin, hydrolyysitason ja metanolipitoisuuden suhteen eikä siinä oteta huomioon partikkelikokoa eikä pH-arvoa. Carbochem, Gamma Chimica ja FAR Polymer väittivät, että tuotevalvontakoodissa ei oteta huomioon molekyylipainoa, ja Ahlstrom-Munksjön mukaan tuhkapitoisuuden vaihteluväli on liian laaja.

(22) Komissio katsoi, että tuotevalvontakoodin rakenteeseen ei liittynyt ongelmia. Tuotevalvontakoodi sisältää tarkasteltavana olevan tuotteen perusominaisuudet ja olennaiset ominaisuudet, jotka on kattavasti määritelty tuotevalvontakoodiin sisältyvillä keskeisillä tekijöillä (viskositeetti, hydrolyysitaso, tuhka- ja metanolipitoisuus). Nämä parametrit ovat olennaisia kaikille polyvinyylialkoholin laatuluokille, ja niitä pidetään teollisina standardeina kaikkien tarkasteltavana olevan tuotteen käyttötarkoitusten osalta. Vaikka saattaakin olla totta, että jotkin ominaisuudet, joita ei ilmoiteta tuotevalvontakoodissa, voisivat olla merkityksellisiä tietyn käyttötarkoituksen kannalta, ne ovat käyttäjäkohtaisia (eivätkä tuotekohtaisia).

(23) Tämän vuoksi väite hylättiin.

1.4 **Otanta**

(24) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

1.4.1 *Unionin tuottajia koskeva otanta*

(25) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen unionissa ilmoitetun samankaltaisen tuotteen tuotantomäärän perusteella. Otokseen valittiin kolme unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus samankaltaisen tuotteen arvioidusta kokonaistuotannosta EU:ssa oli yli 90 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta.

(26) Yksi osapuoli suhtautui varauksellisesti siihen, että otokseen sisältyi eräs tuottaja, Wacker Chemie AG, joka tuottaa tarkasteltavana olevaa tuotetta yksinomaan omaan käyttöön. Sen mukaan Wackerin, jolla ei ole mitään myyntiä vapailla markkinoilla, sisällyttäminen otokseen saattaa vääristää vahinkoanalyysiä.

(27) Myös komissio otti huomioon tämän yhden otokseen valitun yrityksen tilanteen. On kuitenkin syytä huomata, että koko unionin tuotannonala, mukaan lukien otokseen alun perin valitut kolme tuottajaa, tuottaa tarkasteltavana olevaa tuotetta myös omaan käyttöön. Sen vuoksi katsottiin, että Wacker Chemie AG:n sisällyttäminen otokseen ei vääristä vahinkoanalyysiä ja antaa komissiolle mahdollisuuden analysoida perusteellisesti myös PVA:n kytkösmarkkinoita unionissa. Näin ollen otoksen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

(28) Voidakseen arvioida kattavasti tapauksen tosiseikkoja komissio tarkasteli unionin tuottajien Wackerin ja Solutian etuja myös tutkimuksen kohteena olevan tuotteen käyttäjinä.

(29) Myöhemmin menettelyn aikana yksi kolmesta otokseen valitusta tuottajasta, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., ilmoitti komissiolle, että se ei voi toimia täysimääräisesti yhteistyössä otokseen valittuna tuottajana. Sen kyselylomakkeeseen antama vastaus sisälsi tietoja vain makroindikaattoreista, mikä ei ole riittävää tutkimuksen kannalta. Näin ollen komissio päätti tarkistaa unionin tuottajien otosta poistamalla siitä yrityksen Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.

(30) Muutettu otos, joka koostuu kahdesta unionin tuottajasta, edustaa yli 80:tä prosenttia samankaltaisen tuotteen arvioidusta kokonaistuotannosta EU:ssa. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

1.4.2 *Tuojia koskeva otanta*

(31) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.

(32) Kuusi etuyhteydetöntä tuojaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen etuyhteydettömän tuojan otoksen käyttäen valintaperusteena suurinta unioniin suuntautuvan tuonnin määrää. Kaikkia tiedossa olevia tuojia, joita asian tiedettiin koskevan, kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Huomautuksia ei esitetty.

1.4.3 *Kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(33) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Kiinan kansantasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(34) Neljä asianomaisen maan vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen yrityksen otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia asianomaisia osapuolia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei saatu.

1.5 **Yksilöllinen tarkastelu**

(35) Alunperin kaikki neljä vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää, jotka palauttivat otantalomakkeen, pyysivät yksilöllistä tarkastelua perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Komissio asetti vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitetun kyselylomakkeen saataville verkkosivulleen vireillepanopäivänä. Ilmoittaessaan otoksesta komissio ilmoitti lisäksi otoksen ulkopuoliselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, että sen oli vastattava kyselylomakkeeseen kattavasti, jos se halusi yksilöllisen tarkastelun. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut kyselyvastausta. Vastauksen puuttuessa vientiä harjoittava tuottaja ei täyttänyt vaatimuksia, minkä vuoksi sille ei voitu myöntää yksilöllistä tarkastelua.

1.6 **Kyselyvastaukset ja tarkastuskäynnit**

(36) Komissio lähetti Kiinan kansantasavallan viranomaisille, jäljempänä 'Kiinan viranomaiset', kyselylomakkeen, joka koski perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymistä Kiinassa. Unionin tuottajille, tuojille, käyttäjille ja vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitetut kyselylomakkeet asetettiin saataville verkossa vireillepanopäivänä.

(37) Kyselyvastaukset saatiin otokseen valituilta kahdelta unionin tuottajalta ja kolmelta vientiä harjoittavalta tuottajalta. Myös eräältä toiselta unionin tuottajalta saatiin puutteellinen kyselyvastaus, minkä vuoksi se jätettiin otoksen ulkopuolelle (ks. 29 kappale). Yhdeksän käyttäjää ja kolme etuyhteydetöntä tuojaa toimitti komissiolle kyselyvastauksen. Kiinan viranomaisilta ei saatu vastausta.

(38) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat:

— Kuraray Europe GmbH, Saksa, jäljempänä 'KEG';

— Wacker Chemie AG, Saksa, jäljempänä 'Wacker';

Etuyhteydettömät tuojat:

— Carbochem Srl, Italia, jäljempänä 'Carbochem';

— Omya Hamburg GmbH, Saksa, jäljempänä 'Omya';

— Wegochem Europe B.V., Alankomaat, jäljempänä 'Wegochem';

Käyttäjät:

— Cordial B.V., Alankomaat, jäljempänä 'Cordial';

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgia, jäljempänä 'Solutia';;

— Wacker Chemie AG, Saksa, jäljempänä 'Wacker';

Vientiä harjoittavat tuottajat ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset Kiinassa:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd., jäljempänä 'Shuangxin';

Sinopec-ryhmä:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd., jäljempänä 'Sinopec Central China';

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd., jäljempänä 'Sinopec Chongqing';

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd, jäljempänä 'Sinopec Ningxia';

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd.;

Wan Wei -ryhmä::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd, jäljempänä 'Wan Wei';

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd., jäljempänä 'Mengwei'.

1.7 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(39) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2018 ja 30 päivän kesäkuuta 2019 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2016 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.8 **Menettely normaaliarvon määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti**

(40) Koska tutkimuksen vireillepanovaiheessa oli saatavilla riittävästi näyttöä, joka viittasi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymiseen, komissio piti asianmukaisena, että tutkimus pannaan vireille perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti.

(41) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mahdollista soveltamista varten tarvittavien tietojen keräämiseksi komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa kaikkia asianomaisen maan vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksen liitteessä III pyydetyt tiedot polyvinyylialkoholin tuottamiseen käyttämistään tuotantopanoksista. Neljä vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti tarvittavat tiedot.

(42) Saadakseen tiedot, joita se piti tarpeellisina tutkimukselleen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen väitettyjen merkittävien vääristymien osalta, komissio lähetti kyselylomakkeen myös Kiinan viranomaisille. Kiinan viranomaisilta ei saatu vastausta. Näin ollen komissio ilmoitti Kiinan viranomaisille, että se käyttäisi perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevia tietoja määrittäessään merkittävien vääristymien esiintymistä Kiinassa.

(43) Komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa myös kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään näkökantansa ja toimittamaan tietoja sekä asiaa tukevaa näyttöä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamisen asianmukaisuudesta 37 päivän kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(44) Vireillepanon jälkeen kolme kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti huomautuksia perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesta polkumyyntimarginaalien laskentamenetelmästä ja väitti, että komissio ei ollut todistanut, että väitetty valtion puuttuminen toimintaan olisi todistettavasti johtanut tuotantopanosten hintojen vääristymiseen. Merkittävien vääristymien esiintymiseen liittyviä kysymyksiä käsitellään 3.1.1 jaksossa.

(45) Komissio myös täsmensi vireillepanoilmoituksessa, että saatavilla olevan näytön perusteella saattaa olla tarpeen valita perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla asianmukainen edustava maa, jotta voidaan määrittää normaaliarvo vääristymättömien hintojen tai vertailuarvojen perusteella.

(46) Komissio julkaisi 2 päivänä lokakuuta 2019 ensimmäisen asiakirja-aineistoon liitetyn muistion ([3]), jäljempänä ’2 päivänä lokakuuta 2019 päivätty muistio’, jossa pyydetään asianomaisten osapuolten näkemyksiä niistä lähteistä, joita komissio saattaa käyttää normaaliarvon muodostamiseen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan e alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti. Kyseisessä muistiossa komissio esitti luettelon kaikista tuotannontekijöistä, kuten raaka-aineista, energiasta ja työvoimasta, joita vientiä harjoittavat tuottajat käyttävät tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa. Lisäksi komissio yksilöi mahdolliset edustavat maat vääristymättömien hintojen tai vertailuarvojen valintaa ohjaavien kriteerien perusteella (nämä maat olivat Brasilia, Malesia, Meksiko ja Thaimaa).

(47) Komissio antoi kaikille asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää huomautuksia. Komissio sai huomautuksia kolmelta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä tuojalta ja käyttäjältä sekä valituksen tekijältä. Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet huomautuksia.

(48) Komissio vastasi 2 päivänä lokakuuta 2019 päivättyyn muistioon saatuihin huomautuksiin toisessa, 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa ([4]), jäljempänä ’20 päivänä joulukuuta 2019 päivätty muistio’, joka koski normaaliarvon määrittämisessä käytettyjä tietoja. Komissio esitti myös tuotannontekijöiden tarkistetun luettelon. Saatujen huomautusten perusteella komissio lisäsi mahdollisten edustavien maiden luetteloon myös Turkin ja päätteli lisätutkimusten perusteella, että tässä vaiheessa Turkki oli perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti asianmukainen edustava maa. Komissio myös laati Turkin käyttämien tuotekoodien luettelon ja asetti Turkin tullitilastot saataville avoimeen asiakirja-aineistoon.

(49) Komissio pyysi asianomaisia osapuolia esittämään asiasta huomautuksia. Komissio sai huomautuksia yhdeltä vientiä harjoittavalta tuottajalta, kolmelta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiaalta unionissa sekä valituksen tekijältä.

(50) Komissio vastasi 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon saatuihin huomautuksiin kolmannessa, 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa ([5]), jäljempänä ’30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätty muistio’, joka koski normaaliarvon määrittämisessä käytettyjä tietoja. Kyseisessä muistiossa komissio selvensi edelleen joitakin normaaliarvon määrittämisessä käytettyjä tietoja ja pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia. Komissio sai 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon huomautuksia vain kolmelta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiaalta unionissa. Näitä huomautuksia käsitellään tämän asetuksen 219, 220, 264, 342 ja 343 kappaleessa.

1.9 **Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen ja myöhempi menettely**

(51) Komissio ilmoitti 9 päivänä maaliskuuta 2020 perusasetuksen 19 a artiklan 2 kohdan mukaisesti asianomaisille osapuolille, että se ei aio ottaa käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä ja aikoo jatkaa tutkimusta.

(52) Koska väliaikaisia toimenpiteitä ei otettu käyttöön, tuontia ei kirjattu.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(53) Tarkasteltavana ovat Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat tietyt homopolymeerihartsien muodossa olevat polyvinyylialkoholit, myös jos ne sisältävät hydrolysoimattomia asetaattiryhmiä, joiden viskositeetti (mitattuna 4 prosentin vesiliuoksesta 20 °C:n lämpötilassa) on vähintään 3 mPa·s mutta enintään 61 mPa·s ja joiden hydrolyysiaste on vähintään 80,0 mol % mutta enintään 99,9 mol %, molemmat ISO 15023-2 -menetelmän mukaisesti mitattuna, jäljempänä ’tarkasteltavana oleva tuote’ ([6]).

(54) Tutkimuksen aikana kävi ilmi, että tuotteen kuvaus ei ollut etenkään viskositeetin ja hydrolyysiasteen mittausmenetelmän osalta riittävän tarkka ja että se saattaisi johtaa kansallisten tulliviranomaisten virheellisiin tulkintoihin ja/tai luokitteluihin. Lisäksi riskinä oli, että talouden toimijat olivat tulkinneet kuvausta väärin ja olivat tällä perusteella päättäneet olla ilmoittautumatta asianomaisiksi osapuoliksi. Tästä syystä komissio selvensi vireillepanoilmoitukseen sisältyvää tuotteen määritelmän kuvausta julkaisemalla 7 päivänä marraskuuta 2019 uuden ilmoituksen, jäljempänä ’selventävä ilmoitus’ ([7]). Selventävässä ilmoituksessa myös annettiin osapuolille mahdollisuus ilmoittautua tietyssä määräajassa ja pyytää halutessaan kyselylomaketta. Yksi tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjä, Henkel AG & Co., ilmoittautui ja pyysi, että sitä pidettäisiin asianomaisena osapuolena menettelyssä. Yksikään asianomainen osapuoli ei pyytänyt kyselylomaketta.

([3]) Nro t19.005031.
([4]) Nro t19.006513.
([5]) Nro t20.002714.
([6]) Sellaisena kuin tuote on selvennettynä selventävässä ilmoituksessa.
([7]) Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta annetun ilmoituksen selventämisestä (EUVL C 378, 7.11.2019, s. 9).

(55) Polyvinyylialkoholeja käytetään lisäaineena, lähtöaineena tai apuaineena pääasiassa neljällä tuotannonalalla: i) paperin ja kartongin tuotanto; ii) polyvinyylibutyraali (PVB)-kalvojen tuotannossa käytettävien polyvinyylibutyraaliresiinien tuotanto; iii) muovin polymerisaation apuaineiden tuotanto; iv) emulsioiden ja liimojen tuotanto.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(56) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:

— tarkasteltavana oleva tuote;

— asianomaisen maan kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote;

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.

(57) Komissio totesi, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

2.3 **Markkinoiden segmentoituminen**

(58) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotetaan ja myydään useissa eri tuotelajien muodoissa, jotka on määritelty tuotannonalalla eri laatuluokkiin. Jokainen laatuluokka koostuu tietystä viskositeettitasojen, metanoli- ja tuhkapitoisuuden sekä hydrolyysiasteen yhdistelmästä, ja näin saadaan laaja valikoima yhdistelmiä, jotka valmistetaan asiakkaan eritelmien mukaisesti eri tuotannonaloilla.

(59) Tutkimuksessa yksilöitiin useita polyvinyylialkoholien laatuluokkia sekä Kiinasta tulevassa tuonnissa että unionin tuotannossa/myynnissä. Komissio luokitteli näiden laatuluokkien ominaisuuksien eri yhdistelmät eri tuotevalvontakoodeihin. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat toivat tutkimusajanjakson aikana unioniin tarkasteltavana olevaa tuotetta 34 tuotevalvontakoodilla, ja otokseen valitut unionin tuottajat myivät tuotteita noin 39:llä eri tuotevalvontakoodilla samalla kaudella.

(60) Tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat myös, että joillakin näistä laatuluokista (joita myivät sekä unionin tuotannonala että vientiä harjoittavat tuottajat) on paljon eri käyttötarkoituksia ja yleensä alempi hinta. Muut erikoistuneemmat laatuluokat, jotka on suunniteltu suppeampien eritelmien mukaisiin käyttötarkoituksiin (kuten lääkevalmisteiden tai PVB-kalvojen tuotantoon), ovat keskimäärin kalliimpia. Unionin tuottajat ja vientiä harjoittavat tuottajat myyvät myös näitä laatuluokkia.

(61) Laatuluokkien suuresta lukumäärästä huolimatta komissio kuitenkin totesi, että polyvinyylialkoholien markkinoilla ei ole määriteltyjä segmenttejä. Eri käyttäjät voivat hankkia useita PVA-laatuja vaadituista teknisistä eritelmistä riippuen. Joillekin käyttäjille tuhkapitoisuus on tärkein tekijä, toisille taas viskositeetti, ja jotkin käyttäjät pystyvät käyttämään lähes minkä tahansa eritelmien mukaista tuotetta. Kullakin käyttäjäteollisuuden alalla voidaan käyttää eri PVA-laatuja toisiaan korvaavasti. Vaikka jotkin käyttäjät (kuten PVB- ja lääketeollisuus) voivat käyttää harvempia laatuluokkia, niiden käyttämät laatuluokat ovat kuitenkin päällekkäisiä muiden käyttäjien kanssa, jotka pystyvät hankkimaan useampia laatuluokkia.

(62) Edellä esitetyistä syistä komissio päätteli, että kaikki laatuluokat kilpailevat keskenään ainakin jossakin määrin, minkä vuoksi segmenttianalyysi ei ollut tässä tapauksessa perusteltu eikä aiheellinen. Voidakseen analysoida hintavaikutusta eri laatuluokkien välillä ja varmistaa samalla tasapuolisen vertailun komissio teki oikaisuja, joissa otettiin huomioon erot joissakin eri laatuluokkien ominaisuuksissa. Näitä oikaisuja selitetään 4.4.2 jaksossa.

(63) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet (Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker ja Cordial) väittivät, että komissio ei ollut ottanut huomioon polyvinyylialkoholin markkinoiden jakautumista kahteen segmenttiin: korkean ja matalan laadun markkinoihin. Osapuolet väittivät, että näihin segmentteihin kuuluvat tuotteet eivät ole suoraan vaihdettavissa keskenään ja että Kiinasta tuleva tuonti sijoittuu pääasiassa matalan laadun polyvinyylialkoholin segmentille. Lisäksi ne väittivät, että tietyt käyttäjät voivat käyttää vain tiettyjä tarkasteltavana olevan tuotteen laatuluokkia tuotantoprosessissaan.

(64) Komission tekemässä analyysissä vahvistettiin, että eri laatuluokat ovat keskenään vaihdettavissa ainakin tietyssä määrin, kuten 61 kappaleessa selitetään. Vaikka olisikin niin, että tietyt käyttäjät voivat käyttää vain tiettyjä laatuluokkia tarkoituksiinsa, nämä laatuluokat eivät kuulu yksinomaan yhden käyttäjän jatkojalostustoimintaan vaan ovat päällekkäisiä muihin jatkojalostustarkoituksiin hankittujen laatuluokkien kanssa. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimittavat kaikissa neljässä tärkeimmässä polyvinyylialkoholin käyttötarkoituksessa käytettäviä laatuluokkia ja kilpailevat täysimääräisesti unionin tuotannonalan myymien laatuluokkien kanssa.

(65) Tästä syystä väite hylättiin.

2.4 **Tuotteen määritelmää koskevat väitteet**

(66) Yksi käyttäjä, Solutia, PVB-kalvon tuottaja, ja yksi etuyhteydetön tuoja, Wegochem, väittivät, että alhaisen tuhkapitoisuuden ja kapean molekyylipainojakauman (NMWD) polyvinyylialkoholi ([8]) olisi jätettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Osapuolet toistivat väitteensä päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(67) Niiden mukaan alhaisen tuhkapitoisuuden NMWD-polyvinyylialkoholi eroaa olennaisesti vakiolaatuisesta polyvinyylialkoholista, koska sillä on erilaiset fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet ja se edellyttää korkean lisäarvon tuotantoprosessia. Näiden erityisominaisuuksien vuoksi alhaisen tuhkapitoisuuden NMWD-polyvinyylialkoholin tuotanto on teknisesti vaikeaa ja monimutkaista. Ainoastaan muutama valmistaja kykenee valmistamaan tätä erityistä laatua, jota käytetään PVB-kalvon tuotannossa, ja vain yksi niistä toimii Kiinassa. Varsinkaan molekyylipainojakauma, rautapitoisuus sekä alhainen tuhka- ja metanolipitoisuus eivät ole tarkasteltavana olevan tuotteen vakio-ominaisuuksia, ja ne tekevät tästä PVA-laatuluokasta ainutlaatuisen ja erittäin vaikeasti valmistettavan, koska ominaisuuksien on oltava suppean eritelmän mukaisia kaikkien parametrien osalta samanaikaisesti.

(68) Asiakirja-aineistoon sisältyvän näytön perusteella komissio oli eri mieltä tästä analyysistä. Polyvinyylialkoholia myydään useita eri laatuluokkia käyttötarkoituksen perusteella, kuten 58 kappaleessa todetaan. Kullakin laatuluokalla on ainutlaatuinen ominaisuuksien yhdistelmä (esim. viskositeetti, hydrolyysiaste, tuhka- ja metanolipitoisuus), jota kukin käyttäjä pyytää erityisesti tuottajalta tilauksen tekohetkellä. Alhaisen tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholituotteiden kemialliset ja fyysiset ominaisuudet kuuluvat täysin tuotteelle määriteltyjen olennaisten ominaisuuksien piiriin (esim. viskositeetti, hydrolyysiaste, metanoli- ja tuhkapitoisuus), toisin kuin osapuolet väittivät. Lisäksi kaikki alhaisen tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholin tuottajat valmistavat sitä normaalilla tuotantolinjalla soveltamatta poikkeuksellisia tuotantoprosesseja.

(69) Mitä tulee kapeaan molekyylipainojakaumaan, jäljempänä 'NMWD', se ei ole hydrolyysin, viskositeetin tai tuhkapitoisuuden kaltainen ominaisuus. NMWD ei muutu tuotantoerien välillä. Kun tuotantolinja on hyväksytty tuottamaan NMWD-polyvinyylialkoholia, kaikki tällä linjalla tuotettu polyvinyylialkoholi täyttää vaatimukset, koska siihen ei liity mitään lisävaiheita tuotantoprosessissa eikä sillä ole mitään erityisiä ominaisuuksia, jotka eroaisivat merkittävästi muista laatuluokista. Sitä ei myöskään käytetä yksinomaan polyvinyylibutyraaliresiinin vaan myös liimojen ja vesiliukoisten sulkukalvojen tuotannossa.

(70) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että useat polyvinyylialkoholin tuottajat voivat tuottaa alhaisen tuhkapitoisuuden NMWD-polyvinyylialkoholia. Kiinasta peräisin olevan alhaisen tuhkapitoisuuden NMWD-polyvinyylialkoholin lisäksi vastaavaa alhaisen tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholia voidaan hankkia Amerikan yhdysvalloissa, jäljempänä 'Yhdysvallat', sijaitsevilta tuottajilta ja unionin tuottajilta.

(71) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen osapuolet väittivät, että komissio ei ollut ottanut huomioon sitä, että kaikkien alhaisen tuhkapitoisuuden ja kapean molekyylipainojakauman polyvinyylialkoholin merkityksellisten ominaisuuksien on täytyttävä samanaikaisesti ja että on vain harvoja tuottajia, jotka kykenevät toimittamaan alhaisen tuhkapitoisuuden NMWD-polyvinyylialkoholia.

(72) Toisin kuin osapuolet väittävät, komissio itse asiassa otti huomioon sen, että alhaisen tuhkapitoisuuden ja kapean molekyylipainojakauman polyvinyylialkoholin kaikkien parametrien on täytyttävä samanaikaisesti. Sekä metanoli- että tuhkapitoisuus kuuluvat täysin tuotteelle määriteltyjen olennaisten ominaisuuksien piiriin samoin kuin tuotevalvontakoodeihin perustuvan komission luokituksen piiriin. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että sekä unionin tuottajat että vientiä harjoittavat tuottajat kykenevät täyttämään vaaditut eritelmät. Mitä tulee kapeaan molekyylipainojakaumaan yhdessä muiden kahden parametrin kanssa (ks. 69 kappale), kun tuotantolinja on hyväksytty tuottamaan NMWD-polyvinyylialkoholia, kaikki kyseisellä tuotantolinjalla tuotettu polyvinyylialkoholi täyttää kapeaa molekyylipainojakaumaa koskevat vaatimukset, ja se voidaan yhdistää asianmukaiseen metanoli- ja tuhkapitoisuuteen kunkin asiakkaan vaatimusten mukaisesti. Näin ollen kyseessä ei ole yksinomaan Solutiaa varten tuotettua polyvinyylialkoholia koskeva ominaisuus.

(73) Mitä tulee toiseen kohtaan, Solutialla on monen hankintalähteen strategia: se tuottaa PVA:ta omaan käyttöönsä ja hankkii laajasti PVA:ta useista toimituslähteistä unionin tuotannonalalta, kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja kolmansien maiden tuottajilta. Komissio totesi, että alhaisen tuhkapitoisuuden NMWD-polyvinyylialkoholia pystyy tuottamaan ainakin neljä tuottajaa kolmella eri mantereella. Vaikka on totta, että uuden polyvinyylialkoholin toimittajan hyväksyminen saattaa olla vaikea ja pitkä prosessi, tutkimuksessa kävi ilmi, että olemassa on useita vaihtoehtoisia hankintalähteitä, jotka rajoittavat merkittävästi tarjonnan puutteen riskiä Solutian kannalta toimenpiteiden voimassa ollessakin. Lisäksi komission mukaan polkumyyntullien taso ei estäisi Solutian kiinalaista tavarantoimittajaa harjoittamasta edelleen polyvinyylialkoholin vientiä oikeudenmukaisilla hinnoilla.

([8]) "Low-ash narrow molecular weight distribution PVA".

(74) Tämän vuoksi väite hylättiin.

(75) Kolme muuta asianomaista osapuolta – Cordial, Carbochem ja Wacker – väitti edelleen, että Kiinasta tuotu tarkasteltavana oleva tuote eroaa merkittävästi unionin tuotannonalan tuottamasta samankaltaisesta tuotteesta, ja ne toistivat väitteensä päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Niiden pääasiallinen väite oli, että Kiinasta tuodun polyvinyylialkoholin tuhkapitoisuuden, natriumasetaattiosuuden ja metanolipitoisuuden toleranssirajat ovat merkittävästi laajemmat verrattuna unionin tuotannonalan tuottamaan ja myymään polyvinyylialkoholiin. Polyvinyylibutyraaliresiinien ja joidenkin emulsioiden tuotannossa näillä ominaisuuksilla on merkittävä vaikutus, mutta joidenkin muiden, kuten paperin, liimojen ja tekstiilien lisäaineiden, tuotannossa niillä ei ole merkitystä. Sen vuoksi tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote olivat niiden mielestä merkittävästi erilaisia ja soveltuivat eri käyttötarkoituksiin ja unionin markkinat jakautuivat korkean ja matalan laadun polyvinyylialkoholin markkinoihin.

(76) Tutkimuksessa kävi ilmi, että lähes kaikissa käyttötarkoituksissa asiakkaat asettavat tuhkapitoisuudelle hyväksyttävän enimmäisrajan ja voivat helposti hyväksyä polyvinyylialkoholin, jossa on paljon alempi tuhkapitoisuus kuin niiden asettama enimmäisraja. Lisäksi väitetyn vakiolaatuisen polyvinyylialkoholin (tuhkapitoisuus yli 0,5 %) ja alhaisen tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholin (tuhkapitoisuus alle 0,5 %) tuotantokustannusten ero on mitätön, koska polyvinyylialkoholin tuotantoprosessi on tuhkapitoisuudesta riippumatta aina sama. On kuitenkin totta, että tuhkapitoisuus ei ole niin merkityksellinen joissakin käyttötarkoituksissa, kuten paperissa tai liimoissa. Tutkimuksessa todettiin myös, että yhtä käyttäjää lukuun ottamatta kaikki muut käyttäjät ostivat sekä alhaisen että korkean tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholia.

(77) Mitä tulee metanolipitoisuuteen, unionin tuotannonala tuottaa polyvinyylialkoholia, jonka metanolipitoisuus on huomattavasti alhaisempi kuin kiinalaisten tuottajien tuottaman polyvinyylialkoholin. Sekä tarkasteltavana oleva tuote että samankaltainen tuote ovat kuitenkin täysin niiden vaihteluvälien rajoissa, jotka eri metanolipitoisuuksille määritettiin tutkimuksen aikana. Lisäksi myös metanolin osalta eroissa on kyse hyväksytyistä enimmäistasoista eikä suppeista eritelmistä. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että metanolipitoisuudella sekä Kiinassa että unionissa on mitättömän vähäinen vaikutus polyvinyylialkoholin myyntihintaan ja tuotantokustannuksiin.

(78) Polyvinyylialkoholin eri laatuluokilla on lisäksi samat perusominaisuudet ja niiden käyttötarkoitukset ovat suurelta osin täysin samat ja vaihdettavissa keskenään, kuten 58–62 kappaleessa selitetään. Pelkästään tuhka- tai metanolipitoisuus ei määritä tarkasteltavana olevan tuotteen käyttötarkoitusta tai hintaa, vaan niihin vaikuttavat yhdessä myös muut ominaisuudet, kuten viskositeetti ja hydrolyysi, jotka määrittävät laatuluokan ominaisuudet, mahdolliset käyttötarkoitukset ja myyntihinnan.

(79) Tutkimuksessa kerätty näyttö osoitti, että tuhkapitoisuudeltaan alhaisen ja vakiolaatuisen polyvinyylialkoholin laatuluokkien keskimääräinen hinnanero oli noin 10 prosenttia. Polyvinyylialkoholin hinnat voivat kuitenkin vaihdella jopa 40 prosenttia tuhkapitoisuudeltaan samojen laatuluokkien välillä. Jotkin väitetysti halvemmat laatuluokat, joiden tuhkapitoisuus on vakiolaatua, voivat olla jopa 27 prosenttia kalliimpia kuin matalan tuhkapitoisuuden laatuluokat. Sen vuoksi ei voida päätellä, kuten asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin markkinat olisivat jakautuneet korkealaatuisen polyvinyylialkoholin (jota tuottaa unionin tuotannonala) ja heikkolaatuisen polyvinyylialkoholin (jota tuodaan Kiinasta) markkinoihin tuhka- ja metanolipitoisuuden perusteella, eikä väitetty ero kuvastu hinnoissa eikä tuotantokustannuksissa. Useat laatuluokat, joiden väitetään olevan vakiotasoisia, kilpailevat itse asiassa samankaltaisen tuotteen väitettyjen korkeatasoisten laatuluokkien kanssa, kuten 58–62 kappaleessa selitetään.

(80) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wacker väitti, että komission arvio, jonka mukaan metanolipitoisuudella on vähäinen vaikutus polyvinyylialkoholin myyntihintaan ja valmistuskustannuksiin, on virheellinen.

(81) Tutkimuksessa kävi ilmi, että erittäin alhaisen metanolipitoisuuden polyvinyylialkoholin tuotantokustannukset ovat korkeammat kuin sellaisen polyvinyylialkoholin, jolla on samat ominaisuudet mutta korkeampi metanolipitoisuus. Tutkimuksen aikana kerätyt tiedot kuitenkin osoittavat, että eri metanolipitoisuuksilla on mitättömän vähäinen vaikutus sekä unionin tuottajien että vientiä harjoittavien tuottajien myyntihintoihin (ks. 77 kappale). Sen vuoksi komissio totesi, että metanolipitoisuudella on mitättömän vähäinen vaikutus polyvinyylialkoholin myyntihintaan. Unionin tuotannonala pystyy kyllä tuottamaan erittäin alhaisen metanolipitoisuuden polyvinyylialkoholia. Se on kuitenkin kapean erikoisalan tuote, jota myydään hyvin vähäisiä määriä, ja unionin markkinoilla myydään enimmäkseen metanolipitoisuudeltaan vakiotasoista polyvinyylialkoholia.

(82) Sen vuoksi väite hylättiin.

(83) Eräs toinen osapuoli, Cordial, väitti, että unionissa tuotettu polyvinyylialkoholi ei sovellu sen käyttöön, koska se tarvitsee jauhemaista polyvinyylialkoholia, jonka hydrolyysitaso on yli 89 prosenttia.

(84) Polyvinyylialkoholia tuotetaan yleensä valkoisten kiinteiden rakeiden muodossa. Sitä voidaan kuitenkin jalostaa edelleen ja muuntaa se jauhemaiseen muotoon jauhamalla. Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonala on täysin kykenevä toteuttamaan tämän jatkojalostuksen.

(85) Menettelyn aikana kerätyt tiedot osoittivat hydrolyysitasosta, että unionin tuotannonala tuotti ja myi tutkimusajanjakson aikana polyvinyylialkoholia, jonka hydrolyysitaso oli yli 89 prosenttia. Näin ollen väite hylättiin.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Normaaliarvo**

(86) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan ”[n]ormaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin”.

(87) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa todetaan, että ”[j]os […] päätetään, että ei ole asianmukaista käyttää viejämaan kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia kyseisessä maassa esiintyvien b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien vuoksi, normaaliarvo muodostetaan yksinomaan vääristymättömiä hintoja tai vertailuarvoja osoittavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella” ja ”muodostettuun normaaliarvoon on sisällytettävä vääristymätön ja kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa”. Kuten jäljempänä selitetään, komissio päätteli tässä tutkimuksessa, että kun otetaan huomioon saatavilla oleva näyttö, perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen on asianmukaista.

3.1.1 *Merkittävien vääristymien esiintyminen*

3.1.1.1 Johdanto

(88) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan määritelmän mukaan ”[m]erkittäviä vääristymiä ovat vääristymät, joita syntyy, kun ilmoitetut hinnat tai kustannukset, mukaan lukien raaka-aine- ja energiakustannukset, eivät määräydy vapaiden markkinavoimien perusteella, koska valtion merkittävä puuttuminen vaikuttaa niihin. Merkittävien vääristymien olemassaoloa arvioitaessa huomioon on otettava muun muassa vaikutus, joka yhdellä tai useammalla seuraavista tekijöistä mahdollisesti on:

— kyseinen markkina on merkittävässä määrin sellaisten yritysten ylläpitämä, jotka toimivat viejämaan viranomaisten omistuksessa tai hallinnassa taikka joiden politiikkoja nämä viranomaiset valvovat tai ohjaavat;

— valtion läsnäolo yrityksissä, mikä mahdollistaa valtion puuttumisen hintoihin tai kustannuksiin;

— syrjivät julkiset politiikat tai toimenpiteet, joilla suositaan kotimaisia tavarantoimittajia tai vaikutetaan muutoin vapaisiin markkinavoimiin;

— konkurssi-, yhtiö- ja varallisuuslainsäädännön puuttuminen, syrjivä soveltaminen tai sen riittämätön täytäntöönpano;

— palkkakustannusten vääristyminen;

— mahdollisuus saada rahoitusta, jonka myöntävät instituutiot, jotka toteuttavat julkisen politiikan tavoitteita tai toimivat muulla tavoin niin, etteivät ne ole valtiosta riippumattomia.”

(89) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaan kyseisen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien olemassaolon arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa ensiksi mainitussa säännöksessä annettu ei-tyhjentävä luettelo. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaisesti merkittäviä vääristymiä arvioitaessa on otettava huomioon muun muassa vaikutus, joka yhdellä tai useammalla tällaisista tekijöistä mahdollisesti on tarkasteltavana olevan tuotteen hintoihin ja kustannuksiin viejämaassa. Koska luettelo ei ole kumulatiivinen, kaikkia tekijöitä ei tarvitse ottaa huomioon merkittävien vääristymien toteamiseksi. Lisäksi samoja tosiasiallisia olosuhteita voidaan käyttää yhden tai useamman luetteloon kuuluvan tekijän esiintymisen osoittamiseen. Mahdolliset päätelmät 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymisestä on joka tapauksessa tehtävä kaiken käytettävissä olevan näytön perusteella. Vääristymien esiintymistä koskevassa yleisessä arvioinnissa voidaan ottaa huomioon myös viejämaan yleinen toimintaympäristö ja tilanne, etenkin jos kyseisen viejämaan taloudellisen ja hallinnollisen rakenteen perustekijät antavat valtiolle merkittävän vallan puuttua talouteen siten, että hinnat ja kustannukset eivät johdu markkinavoimien vapaasta kehityksestä.

(90) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan c alakohdan mukaan ”[k]un komissiolla on perusteltuja todisteita b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien mahdollisesta olemassaolosta tietyssä maassa tai kyseisen maan tietyllä sektorilla ja kun on aiheellista tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen kannalta, komissio laatii ja julkistaa raportin, jossa kuvataan b alakohdassa tarkoitettuja markkinaolosuhteita kyseisessä maassa tai kyseisellä sektorilla, ja päivittää sitä säännöllisesti”.

(91) Komissio on laatinut tämän säännöksen nojalla Kiinaa koskevan maaraportin ([9]), jäljempänä ’raportti’, jossa osoitetaan valtion merkittävä puuttuminen toimintaan talouden monilla tasoilla, muun muassa erityiset vääristymät monien keskeisten tuotannontekijöiden (kuten maan, energian, pääoman, raaka-aineiden ja työvoiman) osalta ja tietyillä sektoreilla (kuten teräs- ja kemikaalisektoreilla). Raportti sisällytettiin tutkimuksen asiakirja-aineistoon vireillepanovaiheessa. Myös valitukseen sisältyi merkityksellistä näyttöä, joka täydensi raporttia. Vireillepanon yhteydessä asianomaisia osapuolia pyydettiin todistamaan vääräksi tutkimuksen asiakirja-aineistoon sisältyvä näyttö, esittämään siitä huomautuksia tai täydentämään sitä.

(92) Valitukseen sisältyi tietoja useista vääristymistä polyvinyylialkoholin markkinoilla Kiinassa. Ensinnäkin vinyyliasetaattimonomeerin tuottamiseen tarvittavien raaka-aineiden (raakaöljyn, maakaasun tai hiilen) hinnat ovat vääristyneitä, koska valtio puuttuu toimintaan alakohtaisten suunnitelmien, valtion omistamien yritysten ja tukien muodossa. Toiseksi valituksessa viitataan muiden välituotteiden kustannusten vääristymiin etenkin kemianteollisuudessa. Valituksen tekijä ottaa esiin ylikapasiteettiongelman kemianteollisuudessa, valtion omistamat yritykset sekä metanolin, etikkahapon, kalsiumkarbidin ja asetyleenin erittäin alhaisen tuotannon käyttöasteen, mikä vaikuttaa näiden materiaalien hintoihin. Kolmanneksi valituksen tekijä luettelee energiakustannusten vääristymiä, jotka johtuvat valtion puuttumisesta toimintaan hinnoittelupolitiikan kautta, valtion omistamista yrityksistä ja energian etuuskohteluhinnoista tietyille tuotannonaloille, kuten kalsiumkarbidin tuottajille. Lisäksi valituksessa mainitaan pääoman ja rahoituksen saatavuus sekä tehokkaan ympäristövalvonnan puute tekijöinä, jotka vaikuttavat hintoihin Kiinassa. Lopuksi valituksessa tuodaan vielä esiin, että suurimmat polyvinyylialkoholin tuottajat ovat valtion omistamia yrityksiä ja että on esitetty suunnitelmia polyvinyylialkoholin tuotannonalan laajentamiseksi Sisä-Mongoliaan, mikä viittaisi Kiinan valtion osallisuuteen.

(93) Kuten 42 kappaleessa todetaan, Kiinan viranomaiset eivät esittäneet huomautuksia tai toimittaneet näyttöä, joka olisi tukenut asiakirja-aineistossa, myös raportissa, olevaa näyttöä tai valituksen tekijän toimittamaa lisänäyttöä merkittävien vääristymien esiintymisestä ja/tai perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamisen asianmukaisuudesta tässä tapauksessa, tai kumonnut tämän näytön. Kiinan viranomaiset esittivät vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomautuksia raportista ja näytöstä, joka koskee merkittävien vääristymien esiintymistä. Ensinnäkin Kiinan viranomaiset totesivat, että raportin julkaiseminen antaa EU:n tuotannonalalle edullisen aseman valitusten tekemisessä. Kiinan viranomaisten mukaan se mahdollistaa tuomion antamisen ilman oikeudenkäyntiä, on vastoin oikeusvaltion henkeä ja johtaa tietyn liiketoiminnan rankaisemiseen kansallisten tai alakohtaisten vääristymien nimissä. Toiseksi Kiinan viranomaiset totesivat, että komissio on julkaissut vain yhden raportin eli Kiinaa koskevan raportin. Kolmanneksi komissio ei ole Kiinan viranomaisten mukaan tehnyt mitään arviota siitä, onko EU:n markkinoilla tai sen jäsenvaltioiden markkinoilla merkkejä merkittävistä vääristymistä. Samanlaista arviointia ei ole myöskään tehty siinä yhteydessä, kun tutkimuksissa on määritetty asianmukaista edustavaa maata. Neljänneksi Kiinan viranomaiset totesivat, että raportin sisältö on harhaanjohtava, yksipuolinen ja jopa absurdi ja poikkeaa merkittävästi tosiseikoista. Raportin käyttäminen varsinaisen tutkimuksen sijaan on Kiinan viranomaisten mukaan räikeässä ristiriidassa oikeudenmukaisen menettelyn periaatteen kanssa. Viidenneksi Kiinan viranomaiset kysyivät, täyttääkö raportti, joka on komission yksiköiden valmisteluasiakirja, perusasetuksen vaatimukset, joiden mukaan komission on laadittava ja julkistettava raportti ja päivitettävä sitä säännöllisesti.

(94) Vastauksena Kiinan viranomaisten huomautuksiin komissio toteaa ensin, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan c alakohdassa säädetään, että kun komissiolla on perusteltuja todisteita merkittävien vääristymien mahdollisesta olemassaolosta tietyssä maassa tai kyseisen maan tietyllä sektorilla, sillä on velvollisuus laatia raportti, jossa kuvataan näitä markkinaolosuhteita. Perusasetuksen saman säännöksen mukaan asianomaisten osapuolten mahdollisuutta käyttää tällaiseen raporttiin sisältyvää näyttöä täydennetään muiden asianomaisten osapuolten vastaavalla mahdollisuudella todistaa vääräksi raportti ja sen näyttö, esittää siitä huomautuksia tai täydentää sitä. Kuten komissio on useaan otteeseen julkisesti todennut, syy siihen, miksi Kiinaa koskeva raportti julkaistiin ensimmäisenä, on Kiinan suhteellinen merkitys komission kaupan suojatoimenpiteitä koskevissa käytännöissä. Tämä ei tarkoita sitä, että komissio aikoisi julkaista ainoastaan tämän raportin. Komissio on harkitsemassa samanlaisten raporttien laatimista muista maista. Kolmanneksi komissio muistuttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaisten merkittävien vääristymien esiintymistä vahvistettaessa analysoidaan kyseisessä säännöksessä

([9]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations”, jäljempänä ’raportti’, SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017.

lueteltujen tekijöiden mahdollista vaikutusta viejämaan hintoihin ja kustannuksiin. Tässä yhteydessä ei oteta huomioon kustannusrakennetta ja hinnanmuodostusmekanismeja muilla markkinoilla, kuten EU:n markkinoilla. Edustavan maan valintaprosessia kuvataan yksityiskohtaisesti 3.1.2 jaksossa. Neljänneksi komissio huomauttaa, että Kiinan viranomaiset eivät mainitse erityisiä kohtia, joissa raportti on niiden mielestä harhaanjohtava, yksipuolinen tai absurdi, eikä komissio kykene käsittelemään tällaisia yleisiä väitteitä. Oikeudenmukaisen menettelyn periaatetta noudattaen komissio kuitenkin muistuttaa tämän tutkimuksen eri vaiheista, joissa asianomaisille osapuolille, Kiinan viranomaiset mukaan lukien, annettiin mahdollisuus osallistua tutkimukseen, esimerkiksi esittämällä huomautuksia merkittävin vääristymien esiintymisestä (ks. 3 ja 25 kappale). Viidenneksi komissio toteaa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan c alakohdassa ei säädetä merkittäviä vääristymiä koskevien raporttien erityisestä muodosta eikä siinä myöskään määritellä raportin julkaisukanavaa eikä päivittämistiheyttä. Komissio voi vain toistaa jälleen kerran, että vaikka Kiinan viranomaisille on annettu runsaasti mahdollisuuksia esittää huomautuksia raportin sisällöstä, ne ovat päättäneet olla tekemättä niin (ks. 37 ja 42 kappale). Kaikista näistä syistä komissio hylkäsi Kiinan viranomaisten väitteet.

(95) Kaikki kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa toimittivat lisähuomautuksia merkittävien vääristymien esiintymisestä. Ensinnäkin ne väittivät, että raportin kohdat, joihin valituksessa viitataan, eivät todista mistään sellaisista seikoista, joita voitaisiin pitää merkittävinä hinnan vääristyminä, jotta voitaisiin soveltaa polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaista menetelmää. Raportissa pikemminkin tuotiin esiin vain joitakin väitettyjä valtion toimia joillakin markkinoilla Kiinassa, erityisesti energiasektorilla.

(96) Toiseksi ne väittivät, että EU:n ei pitäisi poiketa vakiomenetelmästä normaaliarvon laskemiseksi, eli sen olisi käytettävä vain viejämaan kotimarkkinahintoja ja kustannuksia, ellei WTO:n polkumyyntisopimuksessa sallita muuta. Edellä esitetyn perusteella EU:n pitäisi noudattaa WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan mukaista vakiomenetelmää. Asianomaiset osapuolet väittivät myös, että merkittävien vääristymien käsitettä ei edes esiinny WTO:n polkumyyntisopimuksessa. Toimitettujen huomautusten mukaan 1) WTO:n polkumyyntisopimuksessa tai GATT 1994 -sopimuksessa ei ole oikeusperustaa tällaiselle erityistoimelle ja 2) asiassa EU – Biodiesel (Argentina) vahvistetaan, että tutkivan viranomaisen on käytettävä tuottajille tai viejille tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia laskennallisen normaaliarvon muodostamisessa. Tämän vuoksi normaaliarvoa ei ole muodostettu WTO.n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklan ja 2.2.1.1 artiklan mukaisesti.

(97) Vastauksena ensimmäiseen väitteeseen komissio muistuttaa, että vireillepanoilmoituksessa ([10]) viitattiin Kiinan polyvinyylialkoholin markkinoilla esiintyviin useisiin sääntöjenvastaisiin tekijöihin, jotka mainitaan muun muassa maaraportin jaksossa 4.2.1 ”Structure of the Chinese Planning System”, jaksossa 10.1.1 ”Energy Market Overview”, jaksossa 10.1.2 ”Plans in the Energy sector”, jaksossa 10.2.1.2 ”Price Differentiation”, jaksossa 11.2 ”Access to Capital”, jaksossa 11.4.4.1 ”Evergreening and Zombie Companies”, jaksossa 11.4.4 ”Government Response to Debt a Risk”, jaksossa 16.2.5 ”State-Owned Enterprises in the Chemical Sector”, jaksossa 16.3 ”Regulatory Framework/Quantitative Development TARGETs” ja jaksossa 16.2.6 ”Overcapacity”. Vireillepanoilmoituksessa viitattiin myös 12. ja 13. viisivuotissuunnitelmaan sekä useisiin valituksen tekijän esiin tuomiin raportteihin. Sen vuoksi komissio katsoo, että vireillepanoilmoituksessa esitetty luettelo näytöstä oli riittävä, jotta tutkimuksen vireillepano perusasetuksen 2 artiklan 6a kohdan mukaisesti oli perusteltua.

(98) Toiseksi komissio päättelee 171 kappaleessa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen on asianmukaista tässä tutkimuksessa. Komissio ei ole asianomaisen osapuolen kanssa samaa mieltä siitä, että komission ei pitäisi soveltaa 2 artiklan 6 a kohtaa. Komissio päinvastoin katsoo, että 2 artiklan 6 a kohtaa voidaan soveltaa ja onkin sovellettava tämän tapauksen kaltaisissa olosuhteissa. Lisäksi komissio katsoo, että kyseisen säännös on yhdenmukainen Euroopan unionin WTO-velvoitteiden kanssa. Komissio on sitä mieltä, kuten asiassa DS473 EU-biodiesel (Argentiina) todettiin, että perusasetuksen säännökset, joita sovelletaan yleisesti kaikkiin WTO:n jäseniin, etenkin 2 artiklan 5 kohdan toinen alakohta, sallivat kolmannen maan tietojen käytön asianmukaisesti oikaistuna silloin, kun tällainen oikaisu on tarpeen ja perusteltu. Komissio muistutti vielä, että kiista asiassa DS473 EU-Biodiesel (Argentina) ei koskenut perusasetuksen 2 artiklan 6a kohdan soveltamista; kyseinen kohta on asianmukainen oikeusperusta normaaliarvon määrittämiselle tässä tutkimuksessa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

([10]) Ks. ilmoitus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 256, 30.7.2019, s. 4), kohta 3.

(99) Yksi asianomainen osapuoli, Wacker, toimitti merkittävien vääristymien esiintymistä koskevia huomautuksia. Wacker väitti ensinnäkin, että polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa esitetty menetelmä on ristiriidassa WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.1 ja 2.2.2 artiklan kanssa. Tämä johtuu siitä, että ”polkumyynnin” käsite koskee yksittäisten viejien/ulkomaisten tuottajien hinnoittelukäytäntöä, kuten valituselin totesi asiassa US – Stainless Steel from Mexico (86 kohta). WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklassa ei myöskään anneta mahdollisuutta käyttää tuotantokustannusten laskemisen perustana sen maan ulkopuolisia kustannuksia, josta viety tuote on peräisin. Wacker katsoi, että komissio aikoo käyttää kolmannen maan kustannuksia kaikkien Kiinan tuotannontekijöiden osalta, mikä ei ole WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.1.1 mukaista, kuten myös valituselin vahvisti asiassa EU – Biodiesel (Argentina) ja paneeli asiassa EU – Biodiesel (Indonesia).

(100) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan yhteensopivuutta WTO:n lainsäädännön kanssa käsiteltiin jo 98 kappaleessa.

(101) Toiseksi Wacker väitti, että kuten valituselin selvensi asiassa US — Carbon Steel (India), pelkästään se, että valtio on jonkin tavaran pääasiallinen toimittaja jossakin maassa, ei tee hinnoista kyseisessä maassa alhaisia/halpoja/vääristyneitä tai muita kuin markkinasuuntautuneita.

(102) Komissio muistutti, että asiassa US – Carbon Steel (India) oli kyse tasoitustoimenpiteistä ja näin ollen toimenpiteiden yhteensopivuudesta WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen kanssa. Sen vuoksi kyseisessä asiassa tehdyillä päätelmillä ei ole merkitystä polkumyyntitutkimuksessa, johon sovelletaan WTO:n polkumyyntisopimusta.

(103) Kolmanneksi väitettiin, että myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja tuotantokustannusten oikaisu muun muassa raaka-aine- ja työvoimakustannusten väitetyn vääristymisen vuoksi ei ole johdonmukaista WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan kanssa. Wacker väitti, että 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen ei ole missään tapauksessa perusteltua, koska tuotantopanoskustannukset tai myynti-, yleis- ja hallintokustannukset eivät ole vääristyneitä.

(104) Komissio toteaa, että kun on vahvistettu, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaisesti viejämaassa esiintyvien merkittävien vääristymien vuoksi viejämaan kotimarkkinoiden hintojen ja kustannusten käyttö ei ole asianmukaista, alkuperämaan normaaliarvo muodostetaan käyttämällä vääristymättömiä hintoja tai vertailuarvoja asianmukaisessa edustavassa maassa kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti. Perusasetuksen sama säännös mahdollistaa myös kotimaisten kustannusten käyttämisen, jos on varmuudella todettu, että ne eivät ole vääristyneitä. Sen vuoksi vientiä harjoittavilla tuottajilla oli mahdollisuus toimittaa näyttöä siitä, että niiden myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja/tai tuotantopanoskustannukset olivat vääristymättömiä. Kuten 3.1.1.2–3.1.1.9 jaksossa esitetään, komissio kuitenkin vahvisti, että polyvinyylialkoholin tuotannonalalla esiintyy vääristymiä, eikä ollut mitään näyttöä siitä, että yksittäisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotannontekijät olisivat vääristymättömiä. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(105) Neljänneksi Wackerin mukaan se, että kiinalaiset polyvinyylialkoholin tuottajat ovat suurimmaksi osaksi valtion omistuksessa, on merkityksetöntä tässä polkumyyntitutkimuksessa, koska Kiinan polyvinyylialkoholin markkinat perustuvat täysin markkinatalouden periaatteisiin.

(106) Komissio muistutti, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaan valtion omistus voi olla merkittävä osoitin merkittävien vääristymien esiintymisestä. Myös yksityisomistuksessa olevat polyvinyylialkoholin tuottajat toimivat ympäristössä, jossa valtio on näkyvästi läsnä ja ohjeistaa polyvinyylialkoholin tuotannonalaa samoin kuin polyvinyylialkoholin tuotantoon liittyviä tuotannonaloja, kuten siinä käytettävien raaka-aineiden tuottajia (ks. tarkemmin 3.1.1.3 ja 3.1.1.4 jakso).

(107) Viidenneksi Wacker väitti, että hiilen, kaasun, raakaöljyn ja sähkön kustannukset eivät ole vääristyneitä Kiinassa ja että Kiina on itse asiassa hiilen ja kaasun tuoja ja sähkön hinnat ovat usein korkeammat kuin muissa maissa. Sen vuoksi komission olisi käytettävä näiden tuotantopanosten kiinalaisia hintoja.

(108) Komissio muistuttaa, että sillä ei ole vakuuttavaa näyttöä, jonka perusteella se voisi vahvistaa, että jotkin kustannukset olisivat vääristymättömiä. Asiakirja-aineiston sisältämän näytön mukaan kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavat hankkivat kaikki keskeiset tuotantopanoksensa Kiinasta, kuten 169 kappaleessa todetaan. Komissio vahvisti koko maata koskevien merkittävien vääristymien esiintymisen polyvinyylialkoholin tuotannonalalla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaisesti, eikä sillä ollut mitään perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaista näyttöä, joten se hylkäsi tämän väitteen.

(109) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi unionin tuottaja/käyttäjä toimitti uudelleen huomautuksensa, jotka olivat olennaisilta osiltaan täysin samat kuin 99 kappaleessa kuvatut huomautukset, ja katsoi edelleen, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta on ristiriidassa WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 ja 2.2.2 artiklan kanssa ja että vaikka komissio toteaa 2 artiklan 6 a kohdan olevan johdonmukainen EU:n WTO-velvoitteiden kanssa, se ei anna tarkempaa selitystä oikeudellisista perusteista väitteensä tueksi. Väitteen mukaan komissio esittää ristiriitaisia väitteitä ja pyrkii kaikin keinoin löytämään oikeudellisen perustelun perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamiselle.

(110) Kyseinen unionin tuottaja/käyttäjä totesi WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklan osalta, että normaaliarvon laskennallinen muodostaminen on sallittua vain kolmessa erityistilanteessa, jotka täsmennetään kyseisessä määräyksessä, ja että tällaisia tilanteita koskeva luettelo on tyhjentävä. Näin ollen unionin tuottaja/käyttäjä väittää, että ennen laskennalliseen normaaliarvoon turvautumista komission oli osoitettava, että jokin WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklassa esitetyistä kolmesta tilanteesta esiintyy, sen sijaan, että se keskittyy osoittamaan oletettujen vääristymien esiintymistä Kiinan taloudessa. Unionin tuottajan/käyttäjän mukaan WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artikla ei mahdollista poikkeuksia kustannusten vääristymisen perusteella.

(111) Yksi käyttäjä toimitti samankaltaisia väitteitä ja jopa siteerasi edellä esitettyä unionin tuottajan/käyttäjän väitettä. Tämä toinenkin käyttäjä siis katsoi, että komission soveltama menetelmä oli vastoin WTO:n lainsäädäntöä, koska polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa sallitaan tuotantokustannusten käyttäminen normaaliarvon laskemisessa vain, kun kotimarkkinoilla ei ole tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta myyntiä tai kun kyseessä on erityinen markkinatilanne, joka vaikuttaa hintojen vertailukelpoisuuteen. Lisäksi kyseinen käyttäjä totesi, että jos komission esittämien merkittävien vääristymien katsottaisiin muodostavan erityisen markkinatilanteen, tällaiset vääristymät vaikuttaisivat samalla tavalla Kiinan kotimarkkina- ja vientihintoihin, minkä vuoksi komissio ei voisi olla käyttämättä Kiinan myyntihintoja.

(112) Unionin tuottajan/käyttäjän edellä esittämiä huomautuksia mukaillen yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja totesi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan käyttö johtaa useisiin WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan rikkomuksiin, mikä kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan vahvistetaan useissa paneelin ja valituselimen raporteissa.

(113) Myös muiden otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien huomautuksiin, joita ne esittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, sisältyi samanlaisia väitteitä, joiden mukaan komissio ei vain epäonnistunut normaaliarvon määrittämisessä tekemällä tiukan vertailun Kiinan hintojen ja kustannusten kanssa, vaan se myös tosiasiallisesti jätti huomiotta WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan. Osoittaakseen väitetyt puutteet komission lähestymistavassa, joka otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien mukaan johtaa liian suuriin polkumyyntimarginaaleihin, kyseiset tuottajat esittivät vaihtoehtoisen lähestymistavan, jonka mukaan normaaliarvo voitaisiin määrittää. Lisäksi kyseiset otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat viittasivat paneelin päätelmiin asiassa DS494 EU – Cost adjustment methodologies *(Russia)*. Nämä otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat katsoivat, että paneelin päätelmät tukevat niiden kantaa, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta on ristiriidassa WTO:n kanssa, koska näiden tuottajien mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta on pelkästään vahvistettu 2 artiklan 5 kohta.

(114) Lisäksi Kiinan viranomaiset katsoivat, että normaaliarvon laskennallinen muodostaminen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti on ristiriidassa WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklan kanssa, jossa esitetään tyhjentävä luettelo kolmesta tilanteesta, jossa normaaliarvo voidaan muodostaa laskennallisesti ja joista yksikään ei kata perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa säädettyjä edellytyksiä. Kiinan viranomaiset katsoivat lisäksi, että WTO:n säännöissä edellytetään, että normaaliarvoa muodostettaessa käytetään alkuperämaan tuotantokustannuksia, joihin lisätään kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia ja voittoa. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa kuitenkin laajennettiin tietolähteitä niin, että niihin sisältyvät tuotanto- ja myyntikustannukset asianmukaisessa edustavassa maassa tai kansainväliset hinnat, kustannukset tai vertailuarvot.

(115) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi asianomainen osapuoli väitti, että komissiolla ei ollut oikeutta käyttää laskennallista normaaliarvoa, muttei perustellut tarkemmin väitettään.

(116) Vastauksena unionin tuottajan/käyttäjän väitteisiin komissio toistaa 98 kappaleessa selitetyn kantansa, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta on täysin Euroopan unionin WTO-velvoitteiden mukainen. Sen vuoksi unionin tuottajan/käyttäjän väitteet on hylättävä. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien, yhden asianomaisen osapuolen sekä Kiinan viranomaisten edellä kuvatut (ks. 112–115 kappale) vastaavat väitteet hylätään samoista syistä. Joidenkin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ehdottamaa vaihtoehtoista

lähestymistapaa normaaliarvon muodostamiseksi käsitellään 271 kappaleessa. Viittauksesta asiaan DS494 *EU – Cost adjustment methodologies (Russia)* komissio huomauttaa, että paneeli totesi nimenomaisesti, että asetus (EU) 2017/2321 ([11]), jolla perusasetukseen sisällytettiin 2 artiklan 6 a kohta, ei kuulunut sen toimeksiannon piiriin.

(117) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa sama unionin tuottaja/käyttäjä totesi vielä, että se oli toimittanut sähkö- ja kaasumarkkinoita koskevista komission omista raporteista merkittävästi näyttöä, joka osoitti, että sähkön ja nesteytetyn maakaasun kustannukset ovat Kiinassa korkeammat kuin EU:n jäsenvaltioissa ja olivat Kiinassa korkeammat vuosina 2018 ja 2019. Tähän liittyen unionin tuottaja/käyttäjä väitti, että komissio ei ollut käsitellyt tätä näyttöä vaan oli kääntänyt todistustaakan huomauttaessaan, että yksikään kiinalaisista yrityksistä ei todistanut, että niiden kustannukset eivät olleet vääristyneitä. Unionin tuottaja/käyttäjä väitti, että komission todistustaakka ei poistu sillä, että se turvautuu ensisijaisesti raporttiin, joka perustuu joka tapauksessa tutkimusajanjaksoa edeltäviin tietoihin eikä kata erityisesti polyvinyylialkoholin tuotannonalaa ja jossa ei oteta huomioon komission omia päätelmiä siitä, että Kiinan sähkön, kaasun ja öljyn hinnat ovat korkeammat kuin EU:n jäsenvaltioissa.

(118) Vastauksena unionin tuottajan/käyttäjän väitteisiin komissio muistuttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisten merkittävien vääristyminen esiintyminen ei riipu tiettyjen tuotantopanosten, kuten sähkön, kaasun tai öljyn, absoluuttisista tai suhteellisista arvoista. Merkittävien vääristymien esiintymisen kannalta merkityksellinen kriteeri on sen sijaan se, määräytyvätkö ilmoitetut hinnat tai kustannukset, mukaan lukien raaka-aine- ja energiakustannukset, vapaiden markkinavoimien perusteella vai vaikuttaako niihin valtion merkittävä puuttuminen toimintaan. Komissio arvioi asiaa 3.1.1.2.–3.1.1.9. jaksossa ja päätteli analyysin perusteella jaksossa 3.1.1.10., että normaaliarvon määrittämiseen ei ole asianmukaista käyttää kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia. Komissio muistuttaa vielä, että jos merkittävät vääristymät vaikuttavat hintoihin ja kustannuksiin, kotimarkkinoiden kustannuksia voidaan käyttää laskennallisen normaaliarvon lähteenä vain siinä määrin kuin tarkan ja asianmukaisen näytön perusteella on vahvistettu, että ne eivät ole vääristyneitä. Saatavilla ei kuitenkaan ole tarkkaa ja asianmukaista näyttöä, kuten 108 kappaleessa selitetään. Unionin tuottajan/käyttäjän väite, jonka mukaan komissio käänsi todistustaakan, on sen vuoksi hylättävä.

(119) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämässään lisäväitteessä unionin tuottaja/käyttäjä väitti, että tapa, jolla komissio muodosti normaaliarvon, on laiton, koska komissio ei ottanut huomioon WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklan viimeisen virkkeen vaatimuksia. Kyseinen unionin tuottaja/käyttäjä viittasi asiaan EU-Biodiesel (Argentina) ja totesi, että käyttäessään maan ulkopuolisia tietoja tuotantokustannusten määrittämiseksi komission on varmistettava, että näitä tietoja käytetään tuotantokustannusten määrittämiseksi alkuperämaassa. Komissio on kuitenkin vain korvannut kiinalaisten polyvinyylialkoholin vientiä harjoittavien tuottajien tuotanto-/tuotantopanoskustannukset Turkin kustannuksilla tekemättä asianmukaisia oikaisuja. Tämän seurauksena raaka-ainekustannukset ovat liian korkeat, koska komissio sisällytti niihin kotimaiset kuljetuskustannukset, kansainväliset rahti- ja vakuutuskustannukset sekä tuontitullit Turkin vertailukustannuksista mutta toisaalta ei pyrkinyt mukauttamaan Turkin tuontihintoja, jotta niissä olisi otettu huomioon Kiinan tuotantokustannukset. Havainnollistaakseen väitetysti liian korkeita ja epäloogisia Turkin kustannuksia, joita komissio käytti normaaliarvon muodostamiseen, unionin tuottaja/käyttäjä totesi, että se ostaa tiettyjä raaka-aineita, kuten etikkahappoa tai hiiltä, EU:n markkinoilta merkittävästi alemmilla hinnoilla kuin Turkin vertailuhinnat, joita komissio käytti.

(120) Eräs käyttäjä myötäili näitä väitteitä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa, joissa se totesi, että komissio laski normaaliarvon asiassa EU – Biodiesel (Argentina) samalla menetelmällä kuin perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa kuvataan, minkä vuoksi komissio ei voi olla ottamatta huomioon valituselimen päätöstä asiassa EU – Biodiesel (Argentina) vain toteamalla, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta otettiin käyttöön vasta myöhemmin.

(121) Vastauksena kyseisen unionin tuottajan/käyttäjän väitteeseen komissio toistaa, kuten jo 98 kappaleessa todetaan, että kiista asiassa DS473 EU-Biodiesel (Argentina) ei koskenut perusasetuksen 2 artiklan 6a kohdan soveltamista; kyseinen kohta on asianmukainen oikeusperusta normaaliarvon määrittämiselle tässä tutkimuksessa. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti alkuperämaan normaaliarvon olisi kuvastettava raaka-aineiden vääristymätöntä hintaa edustavassa maassa, joka tässä tapauksessa on Turkki. Unionin tuottajan/käyttäjän viittaukset

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2321, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1036 ja muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1037 muuttamisesta (EUVL L 338, 19.12.2017, s. 1).

sen omiin ostohintoihin EU:ssa eivät sen vuoksi ole merkityksellisiä normaaliarvon muodostamisen kannalta. Samalla tavalla unionin tuottajan/käyttäjän väitteessä, jonka mukaan komissio ei ole pyrkinyt mukauttamaan Turkin tuontihintoja, jotta niissä olisi otettu huomioon Kiinan vääristyneet tuotantokustannukset, ei oteta huomioon sitä seikkaa, että 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla normaaliarvon on kuvastettava raaka-aineiden vääristymätöntä hintaa edustavan maan tietojen perusteella. Unionin tuottajan/käyttäjän väite, jonka mukaan kotimaan kuljetuskustannukset, rahti- ja vakuutuskustannukset sekä tuontitullit olisi jätettävä huomiotta, on myös hylättävä, kuten 269 kappaleessa selitetään tarkemmin.

(122) Väite, jonka mukaan komissio ei voi poiketa kotimarkkinahinnoista vain sillä perusteella, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta tuli voimaan vasta EU-Biodiesel (Argentina) -asian jälkeen, on myös hylättävä. Kuten jo 98 kappaleessa todetaan, kiista asiassa EU-Biodiesel (Argentina) ei koskenut perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamista. Näin ollen komissio katsoo, että päätös asiassa EU-Biodiesel (Argentina) ei ole merkityksellinen tässä tapauksessa, eikä se johdu ajankohdasta, jona 2 artiklan 6 a kohta sisällytettiin perusasetukseen, vaan sen erillisestä oikeudellisesta luonteesta. Päätös asiassa EU-Biodiesel (Argentina) joka tapauksessa vahvistaa, että on olosuhteita, joissa alkuperämaan normaaliarvo voidaan muodostaa laskennallisesti ottamalla huomioon tiedot edustavasta kolmannesta maasta.

(123) Komissio tarkasteli, oliko Kiinan kotimarkkinoiden hintojen ja kustannusten käyttäminen asianmukaista perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitetun merkittävien vääristymien esiintymisen vuoksi. Komissio suoritti tarkastelun asiakirja-aineistossa käytettävissä olevan näytön perusteella, mukaan luettuna julkisista lähteistä saatavilla oleviin tietoihin perustuvaan raporttiin sisältyvä näyttö. Analyysissa tarkasteltiin merkittävää valtion puuttumista Kiinan talouteen yleisesti mutta myös erityistä markkinatilannetta kyseisellä sektorilla, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna.

3.1.1.2 Kiinan kotimarkkinoiden hintoihin ja kustannuksiin vaikuttavat merkittävät vääristymät

(124) Kiinan talousjärjestelmä perustuu nk. sosialistisen markkinatalouden käsitteeseen. Käsite on kirjattu Kiinan perustuslakiin ja määrittää Kiinan talouden ohjausjärjestelmää. Perusperiaatteena on tuotantovälineiden sosialistinen julkinen omistajuus eli koko kansan omistajuus ja työntekijöiden kollektiivinen omistajuus. Valtion omistuksessa olevaa taloutta pidetään kansantalouden johtavana voimana, ja valtion tehtävänä on varmistaa sen lujittaminen ja kasvu ([12]). Kiinan talouden yleinen perusta ei pelkästään mahdollista valtion merkittävää puuttumista talouden toimintaan, vaan tällainen puuttuminen on nimenomaisena toimeksiantona. Käsitys julkisen omistajuuden paremmuudesta yksityisomistukseen nähden vallitsee koko oikeusjärjestelmässä, ja sitä korostetaan yleisenä periaatteena kaikessa keskeisessä lainsäädännössä. Kiinan varallisuusoikeus on tästä oiva esimerkki: siinä viitataan sosialismin ensisijaisuuteen ja annetaan valtiolle tehtäväksi pitää yllä talouden perusjärjestelmää, jossa julkisella omistajuudella on hallitseva asema. Muita omistajuusmuotoja siedetään, ja laissa annetaan mahdollisuus kehittää niitä rinnakkain valtion omistajuuden kanssa ([13]).

(125) Lisäksi Kiinan lainsäädännön mukaan sosialistista markkinataloutta kehitetään Kiinan kommunistisen puolueen johtajuudessa. Kiinan valtion ja Kiinan kommunistisen puolueen rakenteet ovat toisiinsa kietoutuneita kaikilla tasoilla (lainsäädäntö, instituutiot, henkilöt) ja muodostavat superrakenteen, jossa Kiinan kommunistisen puolueen ja valtion rooleja ei voida erottaa toisistaan. Kiinan perustuslakia muutettiin maaliskuussa 2018, ja Kiinan kommunistisen puolueen johtoasemasta tuli entistä näkyvämpi, kun se vahvistettiin perustuslain 1 §:ssä. Määräyksen ensimmäiseen virkkeeseen ”sosialistinen järjestelmä on Kiinan kansantasavallan perusjärjestelmä” lisättiin seuraava toinen virke: ”kiinalaisen sosialismin määräävä ominaisuus on Kiinan kommunistisen puolueen johtoasema.” ([14]) Tämä osoittaa Kiinan kommunistisen puolueen kiistämättömän ja jatkuvasti kasvavan määräysvallan Kiinan talousjärjestelmässä. Tämä johtoasema ja määräysvalta on olennainen osa kiinalaista järjestelmää ja menee selvästi pidemmälle kuin muissa sellaisissa maissa, joissa valtiolla on laaja makrotaloudellinen määräysvalta vapaiden markkinavoimien toiminnan rajoissa.

(126) Kiinan valtio harjoittaa tavoitteiden saavuttamiseksi interventionistista talouspolitiikkaa, joka on yhdenmukainen Kiinan kommunistisen puolueen vahvistaman poliittisen ohjelman kanssa eikä niinkään heijasta vapaiden markkinoiden taloudellisia olosuhteita ([15]). Kiinan viranomaiset käyttävät monenlaisia interventionistisia talousvälineitä, kuten teollisuuden suunnittelujärjestelmää, rahoitusjärjestelmää ja sääntely-ympäristön eri tekijöitä.

([12]) Raportti, 2 luku, s. 6–7.
([13]) Raportti, 2 luku, s. 10.
([14]) http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (sivustolla käyty viimeksi 15.7.2019).
([15]) Raportti, 2 luku, s. 20–21.

(127) Ensinnäkin yleisen hallinnollisen valvonnan tasolla Kiinan taloutta ohjataan monimutkaisella teollisuuden suunnittelujärjestelmällä, joka vaikuttaa kaikkeen taloudelliseen toimintaan maassa. Kaikki nämä suunnitelmat kattavat laajasti eri aloja ja risteäviä toimintalinjoja, ja niitä esiintyy hallinnon kaikilla tasoilla. Maakuntatason suunnitelmat ovat yksityiskohtaisia, kun taas kansallisen tason suunnitelmissa asetetaan laajempia tavoitteita. Suunnitelmissa täsmennetään myös keinot tuotannonalojen/sektoreiden tukemiseksi sekä määräajat, joissa tavoitteet on saavutettava. Joissakin suunnitelmissa on edelleen täsmällisiä tuotostavoitteita, joskin tämä oli yleisempää aiemmilla suunnitelmakierroksilla. Suunnitelmissa tuodaan esiin (positiivisesti tai negatiivisesti) yksittäisiä teollisuuden sektoreita ja/tai hankkeita prioriteetteina valtion prioriteettien mukaan ja niille osoitetaan tiettyjä kehittämistavoitteita (esim. teollisuuden päivittäminen, kansainvälinen laajentuminen). Talouden toimijoiden – niin yksityisten kuin valtion omistuksessa olevienkin – on mukautettava liiketoimintaansa suunnittelujärjestelmän mukaiseksi. Tämä johtuu suunnitelmien sitovasta luonteesta mutta myös siitä, että Kiinan viranomaiset hallinnon kaikilla tasoilla noudattavat suunnittelujärjestelmää ja käyttävät niille annettua valtaa kannustamalla talouden toimijoita noudattamaan suunnitelmissa asetettuja prioriteetteja (ks. myös 3.1.1.5 jakso) ([16]).

(128) Toiseksi rahoitusresurssien tasolla Kiinan rahoitusjärjestelmää hallitsevat valtion omistamat liikepankit. Suunnitellessaan ja toteuttaessaan antolainauspolitiikkaansa näiden pankkien on noudatettava valtion teollisuuspolitiikan tavoitteita sen sijaan, että ne arvioisivat ensisijaisesti tietyn hankkeen taloudelliset ansiot (ks. myös 3.1.1.8 jakso) ([17]). Sama koskee Kiinan rahoitusjärjestelmän muita osatekijöitä, kuten osakemarkkinoita, joukkolainamarkkinoita ja yksityisen pääoman markkinoita. Myös nämä muut rahoitussektorin osat kuin pankkisektori on institutionaalisesti ja operatiivisesti perustettu niin, että ne eivät pyri maksimoimaan rahoitusmarkkinoiden tehokasta toimintaa, vaan niin, että varmistetaan valvonta ja mahdollistetaan valtion ja kommunistisen puolueen puuttuminen niiden toimintaan ([18]).

(129) Kolmanneksi sääntely-ympäristön tasolla valtion puuttuminen talouden toimintaan saa useita muotoja. Esimerkiksi julkisia hankintoja koskevilla säännöillä pyritään usein poliittisiin tavoitteisiin eikä taloudelliseen tehokkuuteen ja heikennetään näin markkinatalouden periaatteita alalla. Sovellettavassa lainsäädännössä todetaan nimenomaisesti, että julkisia hankintoja on tehtävä niin, että helpotetaan valtion politiikassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Näiden tavoitteiden luonnetta ei kuitenkaan ole määritelty, joten päätöksentekoelimillä on laaja harkintavalta ([19]). Myös investointien alalla Kiinan valtiolla on merkittävä määräys- ja vaikutusvalta sekä valtion että yksityisten investointien kohteiden ja laajuuden osalta. Viranomaiset käyttävät investointien seurantaa samoin kuin investointeihin liittyviä erilaisia kannustimia, rajoituksia ja kieltoja merkittävänä välineenä teollisuuspolitiikan tavoitteiden tukemisessa, esimerkiksi säilyttämällä valtion määräysvallan keskeisillä sektoreilla tai pönkittämällä kotimaista teollisuutta ([20]).

(130) Kiinan taloudellinen malli perustuu siis tiettyihin perusolettamuksiin, jotka toimivat valtion toimintaan puuttumisen perustana ja kannustavat siihen. Tällainen merkittävä valtion puuttuminen toimintaan ei sovi yhteen vapaiden markkinavoimien toiminnan kanssa, minkä tuloksena resurssien jakaminen vääristyy eikä ole markkinaperiaatteiden mukaista ([21]).

3.1.1.3 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaiset merkittävät vääristymät: kyseinen markkina on merkittävässä määrin sellaisten yritysten ylläpitämä, jotka toimivat viejämaan viranomaisten omistuksessa tai hallinnassa taikka joiden politiikkoja nämä viranomaiset valvovat tai ohjaavat

(131) Kiinassa valtion omistuksessa, määräysvallassa ja/tai poliittisessa valvonnassa tai ohjauksessa toimivat yritykset muodostavat olennaisen osan taloutta.

(132) Kiinan viranomaiset ja Kiinan kommunistinen puolue pitävät yllä rakenteita, jotka varmistavat niiden jatkuvan vaikutusvallan yrityksiin ja erityisesti valtion omistamiin yrityksiin. Valtio (ja monilta osin myös Kiinan kommunistinen puolue) muotoilee aktiivisesti yksittäisten valtion omistamien yritysten yleisen talouspolitiikan ja valvoo sen täytäntöönpanoa ja käyttää myös oikeuttaan osallistua valtion omistamien yritysten operatiiviseen päätöksentekoon. Tämä tapahtuu tyypillisesti kierrättämällä johtohenkilöitä viranomaisten ja valtion omistuksessa olevien

([16]) Raportti, 3 luku, s. 41, 73–74.
([17]) Raportti, 6 luku, s. 120–121.
([18]) Raportti, 6 luku, s. 122–135.
([19]) Raportti, 7 luku, s. 167–168.
([20]) Raportti, 8 luku, s. 169–170, 200–201.
([21]) Raportti, 2 luku, s. 15–16; 4 luku, s. 50, 84; 5 luku, s. 108–109.

yritysten välillä, sisällyttämällä puolueen jäseniä valtion omistuksessa olevien yritysten johtoelimiin ja puoluesolujen jäseniä yrityksiin (ks. myös 3.1.1.4 jakso) sekä muokkaamalla yritysrakennetta valtion omistuksessa olevien yritysten sektorilla ([22]). Vastavuoroisesti valtion omistamilla yrityksillä on Kiinan taloudessa erityisasema, joka tuo mukanaan useita taloudellisia etuja, muun muassa suojan kilpailulta ja etuuskohtelun mukaisen tuotantopanosten ja rahoituksen saannin ([23]).

(133) Etenkin polyvinyylialkoholin tuotannonalalla Kiinan valtion omistusosuus on merkittävä. Otokseen valituista yrityksistä Wan Wei -ryhmään kuuluva Anhui Wan Wei High Tech Materials on valtion omistama yritys, jonka vuotuinen kapasiteetti on 350 000 tonnia vuodessa. Sen osuus polyvinyylialkoholin nimellisestä kotimaan tuotantokapasiteetista on 28 prosenttia ja todellisesta tuotantokapasiteetista 40 prosenttia ([24]). Se on myös Kiinan suurin polyvinyylialkoholin tuottaja yhdessä Sinopecin Inner Mongolia Shuangxinin kanssa ([25]). Toisesta Wan Wei -ryhmään kuuluvasta yrityksestä, Mengweistä, pyritään aktiivisesti tekemään merkittävä polyvinyylialkoholin tuottaja osana Sisä-Mongolian teollistamishanketta. Mengwein verkkosivuston mukaan hankkeen vuotuinen tuotanto on 200 000 tonnia vinyyliasetaattia ja 100 000 tonnia polyvinyylialkoholia, ja kokonaisinvestoinnit ovat noin 1,5 miljardia yuania, mikä on suurin kertainvestointi polyvinyylialkoholihankkeeseen Kiinassa. Yritys suunnittelee jatkossa investoivansa yli 7 miljardia yuania 12. viisivuotissuunnitelmakauden aikana ja rakentavansa 100 000 tonnin polyvinyylialkoholin tuotantolinjan. Tämän tuloksena Sisä-Mongoliaan syntyy uusi ja nykyaikainen teollisuuskaupunki ([26]).

(134) Sinopec-ryhmä on toinen merkittävä kiinalainen valtion omistama yritys, joka tuottaa polyvinyylialkoholia. Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd:n polyvinyylialkoholin tuotantokapasiteetti on 160 000 tonnia vuodessa ([27]), ja sen toiminta käynnistettiin Kiinan hallituksen virallisena hankkeena: ”Hankkeen rakentaminen aloitettiin 17 päivänä huhtikuuta 2009, ja se sisältyy teollisuus- ja tietotekniikkaministeriö luetteloon keskeisistä rakennushankkeista kotimaisen kysynnän lisäämiseksi” ([28]).

(135) Vaikka kolmas otokseen valittu yritys, Inner Mongolia Shuangxin, on yksityisomistuksessa oleva yritys, sillä on yhteyksiä valtioon puolueorganisaation kautta (ks. 140 kappale).

(136) Koska valtio puuttuu voimakkaasti toimintaan ja valtion omistamia yrityksiä on paljon polyvinyylialkoholin tuotannonalalla, myöskään yksityisessä omistuksessa olevat tuottajat eivät voi toimia markkinaolosuhteissa. Sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa oleviin yrityksiin polyvinyylialkoholin tuotannonalalla kohdistetaan 3.1.1.5 jaksossa tarkoitettua poliittista valvontaa ja ohjausta.

3.1.1.4 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaiset merkittävät vääristymät: valtion läsnäolo yrityksissä, mikä mahdollistaa valtion puuttumisen hintoihin tai kustannuksiin

(137) Sen lisäksi, että Kiinan valtio harjoittaa määräysvaltaa talouselämään valtion yritysten omistajuuden ja muiden välineiden kautta, se voi myös puuttua hintoihin ja kustannuksiin, koska valtio on edustettuna yrityksissä. Viranomaisilla on oikeus nimittää ja erottaa keskeistä johtohenkilöstöä valtion omistamissa yrityksissä Kiinan lainsäädännön mukaan, minkä voidaan katsoa heijastavan omistajuuteen liittyviä oikeuksia ([29]), ja Kiinan kommunistisen puolueen solut sekä valtion omistamissa että yksityisissä yrityksissä ovat toinen merkityksellinen kanava, jonka kautta valtio voi puuttua liiketoimintaa koskeviin päätöksiin. Kiinan yhtiölain mukaan jokaiseen yritykseen on perustettava kommunistisen puolueen yksikkö (jossa on kommunistisen puoleen perustamisasiakirjan ([30]) mukaisesti vähintään kolme kommunistisen puolueen jäsentä), ja yrityksen on tarjottava tarpeelliset puitteet puolueyksikön toiminnalle. Vaikuttaa siltä, että aiemmin tätä vaatimusta ei aina ole noudatettu tai pantu tiukasti täytäntöön. Vuodesta 2016 lähtien kommunistinen puolue on kuitenkin pitänyt tiukemmin kiinni poliittisesta ja periaatteellisesta oikeudestaan valvoa valtion omistamien yritysten liiketoimintaan liittyviä päätöksiä. Kiinan kommunistisen puolueen on myös raportoitu kohdistaneen painetta yksityisiin yrityksiin, jotta ne asettaisivat patriotismin

([22]) Raportti, 3 luku, s. 22–24 ja 5 luku, s. 97–108.
([23]) Raportti, 5 luku, s. 104–109.
([24]) http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf
([25]) Tällä hetkellä Kiinassa on 12 suurta polyvinyylialkoholin tuottajaa. Näistä suurimmat ovat Wanwei High tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC), Shuangxin ja Ningxia Land, joiden tuotanto yhteensä on 770 000 tonnia vuodessa. Ks. http://www.ccxr.com.cn/pdf/20189171711211807l5.pdf
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351
([28]) https://www.yicai.com/news/942233.html
([29]) Raportti, 5 luku, s. 100–101.
([30]) Raportti, 2 luku, s. 26.

etusijalle ja noudattaisivat puoluekuria ([31]). Vuonna 2017 raportoitiin, että puoluesoluja oli 70 prosentissa noin 1,86 miljoonasta yksityisomistuksessa olevasta yrityksestä ja Kiinan kommunistisen puolueen yksiköt yrityksissä lisäsivät painetta voidakseen sanoa viimeisen sanan liiketoimintapäätöksistä ([32]). Näitä sääntöjä sovelletaan yleisesti Kiinan taloudessa kaikilla sektoreilla, ja niitä noudattavat myös polyvinyylialkoholin tuottajat ja niiden raaka-aineiden toimittajat.

(138) Etenkin polyvinyylialkoholin tuotannonalalla monet suuret tuottajat ovat valtion omistuksessa, kuten jo todettiin. Wan Wei -ryhmään kuuluva Mengwei, joka kuului otokseen, on valtion omistuksessa olevan varallisuuden valvonta- ja hallintoviraston (SASAC) hallinnon alainen, ja esimerkiksi sen polyvinyylialkoholin tuotantohanketta kuvataan seuraavasti: ”Mengwein 100 000 tonnin vuotuisen polyvinyylialkoholihartsin tuotantohankkeen vaihe II ja […] ovat rahoitushankkeita, jotka sisältyvät yrityksen suunnitelmaan (”Plan for 2015 non-public Development Bank A-share stock”). Hankkeet on hyväksynyt Anhuin provinssin SASAC (kirje [2015] 599: ”Approval on relevant matters of non-public Development Bank stock of Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd”), ja ne hyväksyttiin myös osakkeenomistajien ensimmäisessä ylimääräisessä yhtiökokouksessa vuonna 2015 ([33]). Lisäksi Wan Weihin kohdistuu puolueen vahvistamiseen liittyviä toimia: ”Puolueen toimintatavan ja hyvän hallinnon rakentamisen osalta osakeyhtiön kurinpitokomitean vastuuhenkilö Wu Shangyi totesi, että on kiinnitettävä huomiota puolueen toimintatavan vahvistamiseen, keskityttävä Anhuin uudistamista ja kehittämistä koskeviin keskeisiin toimiin, joissa toimintatavan vahvistaminen on asetettava keskeiselle sijalle, ja luotava hyvä ja moitteeton yritysympäristö, jotta tarjotaan vahvat kurinpidolliset takeet yritysryhmän korkealaatuista kehittämistä varten. Yritysryhmän kurinpitokomitean apulaissihteerin Tang Xiaohongin mukaan on edistettävä vankasti puolueen toimintatavan ja hyvän hallinnon täytäntöönpanoa […]” ([34]).

(139) Toinen otokseen valittu yritys, Sinopec, on myös valtion omistama yritys, ja se korostaa useaan otteeseen noudattavansa puolueen periaatteita. Sinopecin verkkosivuston mukaan ”yritys ryhtyi noudattamaan vuonna 2018 Xi Jinpingin uuden aikakauden sosialistista ideologiaa koskevia ohjeita ja 19. puolueen kansankongressin henkeä, panemaan täysimääräisesti täytäntöön puolueen yleisiä vaatimuksia uudella aikakaudella keskittyen tiiviisti maailmanluokan yrityksen rakentamisen strategiseen toteuttamiseen ja olemaan poliittisten rakenteiden johdettavana, vahvistamaan vankasti suoraan omistettujen yritysten puoluekomiteoiden valmiuksien parantamista kokonaistilanteen hoitamiseksi, panemaan innokkaasti täytäntöön puolueen organisoinnin parantamiseen tähtääviä ruohonjuuritason hankkeita, vahvistamaan tiimityöntekijöiden ja yrittäjyyden elinvoimaa, koordinoimaan ja lujittamaan kaikkea puolueen vahvistamiseen liittyvää työtä sekä parantamaan jatkuvasti puolueen vahvistamisen laatua; Sinopec antaa vankat takeet, että siitä rakennetaan maailmanluokan yritys, joka on maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen. Se on sitoutunut tutkimaan ja toteuttamaan Xi Jinpingin uuden aikakauden sosialismia kiinalaisilla ominaisuuksilla sekä kommunistisen puolueen 19. kansankongressin henkeä ensisijaisena poliittisena tehtävänä ja omaksumaan erilaisia menetelmiä, kuten kiertueet, erityiskoulutus ja puolueeseen liittyvä teemapäivä, edistääkseen oppimista, ajattelua ja käytäntöä. Puolueen jäsenten ja johtohenkilöiden yhtenäisyys, koulutus ja ohjaus vahvistavat tietoisuutta siitä, että saavutetaan määrätietoisesti ”kaksi taetta” ja ollaan uskollisia puolueelle käytännön toimissa.” ([35])

(140) Inner Mongolia Shuangxin luettelee verkkosivustollaan puoluetta vahvistavia toimia seuraavasti: ”Yritykseen perustettiin puolueen paikallisosasto vuonna 2005. Toukokuussa 2012 Kiinan kommunistisen puolueen Otog Banner -komitean organisaatio-osasto hyväksyi sen, että yritykseemme perustetaan Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd:n puoluekomitea ja kutsui koolle ensimmäisen puolueen jäsenten kongressin. Etuyhteydessä olevat tytäryhtiöt ovat perustaneet toisen tason puoluekomitean (niiden piiriin kuuluu 5 puolueen paikallisosastoa), 2 yleistä puolueen paikallisosastoa (niiden piiriin kuuluu 3 paikallisosastoa) ja 3 paikallisosastoa.” ([36])

(141) Valtion läsnäolo rahoitusmarkkinoilla ja sen puuttuminen niiden toimintaan (ks. myös 3.1.1.8 jakso) samoin kuin raaka-aineiden ja tuotantopanosten tarjoamiseen lisää vääristävää vaikutusta markkinoihin ([37]). Näin ollen valtion läsnäolo yrityksissä, myös valtion omistamissa yrityksissä, polyvinyylialkoholin tuotannonalalla ja muilla sektoreilla (kuten rahoitus- ja tuotantopanossektorilla, ks. tarkemmin 3.1.1.7 jakso) antaa Kiinan viranomaisille mahdollisuuden puuttua hintoihin ja kustannuksiin.

([31]) Raportti, 2 luku, s. 31–32.
([32]) https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (sivustolla käyty viimeksi 15.7.2019).
([33]) http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, sivu 138.
([34]) http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Raportti, 14.1–14.3 luku.

3.1.1.5 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaiset merkittävät vääristymät: syrjivät julkiset politiikat tai toimenpiteet, joilla suositaan kotimaisia tavarantoimittajia tai vaikutetaan muutoin vapaisiin markkinavoimiin

(142) Kiinan talouden suuntaa ohjaa merkittävässä määrin pitkälle viety suunnitelmajärjestelmä, jossa esitetään prioriteetteja ja vahvistetaan tavoitteet, joihin keskus- ja paikallishallintojen on keskityttävä. Kaikilla hallinnon tasoilla on suunnitelmia, jotka kattavat käytännöllisesti katsoen kaikki talouden sektorit. Suunnitteluvälineissä asetetut tavoitteet ovat sitovia ja viranomaiset kullakin hallinnon tasolla valvovat, että alemmat hallintotasot panevat suunnitelmat täytäntöön. Kiinan suunnitelmajärjestelmän tuloksena resursseja ohjataan sektoreille, jotka valtio on nimennyt strategisiksi tai muutoin poliittisesti merkittäviksi, eikä niitä jaeta markkinavoimien perusteella ([38]).

(143) Kiinan viranomaiset pitävät polyvinyylialkoholin tuotannonalaa keskeisenä tuotannonalana. Tämä vahvistetaan lukuisissa kemianteollisuuteen ja erityisesti polyvinyylialkoholiin keskittyvissä suunnitelmissa, ohjeissa ja muissa asiakirjoissa, joita on hyväksytty kansallisella, alueellisella ja kunnallisella tasolla, esimerkiksi seuraavissa kappaleissa luetelluissa asiakirjoissa.

(144) Polyvinyylialkoholi mainitaan kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission määräyksessä, jolla muutetaan teollisuuden rakennemuutoksia koskevaa ohjeistavaa luetteloa (vuoden 2011 versio) ([39]) (jota sovellettiin tutkimusajanjakson aikana). Polyvinyylialkoholi esiintyy luvussa, jossa käsitellään kannustettavia tuotannonaloja: ”19 – Kevyt teollisuus: 14: Uudet pakkausmateriaalit, kuten tyhjiöpinnoitettu alumiini, piioksidisuihke, PVA-pinnoitettu kalvo, funktionaalinen polyesterikalvo (PET), orientoitu polystyreenikalvo (OPS), paperi-muovi-pohjaiset monikerroksiset ekstruusiot tai yhdisteet.”; lisäksi se luetellaan rajoitettavia tuotannonaloja koskevassa luvussa: ”Tekstiilit: 13: Hyväksytään PVA-suspension rikastusteknologiaa ja -tuotteita (polyesteri- ja puuvillatuotteet, lukuun ottamatta lankatiheydeltään korkeita, tiiviitä, puhdasta puuvillaa olevia tuotteita)”; sekä poistettavia tuotannonaloja / vanhentuneita tuotteita koskevassa luvussa: ”Polyvinyylialkoholi ja sen asetaalit sisä- ja ulkoseiniä varten (106, 107 kerrosta, jne)”. Nämä esimerkit osoittavat, että Kiinan viranomaiset ohjaavat polyvinyylialkoholin tuotannonalaa ja polyvinyylialkoholin käyttöä ei sektoreilla.

(145) Teollisuuden rakennemuutoksia koskevaa ohjeistavaa luetteloa on päivitetty, ja sen uusi versio on ollut voimassa 1 päivästä tammikuuta 2020 ([40]). Tässä uudessa versiossa polyvinyylialkoholi kuuluu kannustettaviin tuotannonaloihin: ”Kevyt teollisuus 11: Uudet pakkausmateriaalit, kuten tyhjiöpinnoitettu alumiini, piioksidisuihke, PVA-pinnoitettu kalvo, muovipohjaiset monikerroksiset ekstruusiot tai yhdisteet.” Rajoitettavien ja poistettavien tuotannonalojen osalta luettelon uusi versio on täysin sama kuin 144 kappaleessa kuvattu versio.

(146) Sisä-Mongoliassa sijaitsevan Wuhain ja sen ympäristön teollisuuden muutos- ja päivityssuunnitelmassa (2016–2020) ([41]) mainitaan PVA jaksossa IV.2: ”hienokemikaalit: - hyödynnetään täysimääräisesti peruskemianteollisuutta, kuten kloorialkali, koksi ja orgaaninen pii, - edistetään horisontaalisia yhteyksiä tuotannonalojen välillä ja laajennetaan tuotantoketjua vertikaalisesti, - kehitetään syväprosessoituja tuotteita, kuten 1,4-butaanidioli, PVA, - edistetään lääkkeiden, tuholaismyrkkyjen ja synteettisten väriaineiden, orgaanisten pigmenttien, maalien, funktionaalisten polymeerimateriaalien kaltaisia tuotteita, - luodaan hienokemianteollisuuden klusteri, - kehitetään uusi johtava tuotannonala”; sekä jaksossa VII.2: ”tuetaan aktiivisesti yrityksiä, jotta ne kehittäisivät tuotantokapasiteettiin liittyvää kansainvälistä yhteistyötä, - kannustetaan erityisiä kilpailukykyisiä tuotteita, kuten sementti, koksi, polyvinyylikloridi, polyvinyylialkoholi, sekä teknologiaa ja laitteita, jotta yritykset laajentuisivat ulkomaille, - tutkitaan ja kehitetään kansainvälisiä markkinoita.”

(147) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli, Wacker, totesi, että polyvinyylialkoholin tuotannonala ei ole kannustettava tuotannonala, ja korosti, että komissio itse mainitsee 144 ja 145 kappaleessa esitetyissä päätelmissään, että polyvinyylialkoholi on lueteltu rajoitettavia tuotannonaloja koskevassa luvussa. Tällä perusteella Wacker katsoo, että Kiinan polyvinyylialkoholin tuotannonala ei voi saada mitään oletettuja tukia, joita myönnetään vain kannustettaville tuotannonaloille. Näin ollen komission arvioinnille ei ole Wackerin mukaan tosiasioihin perustuvaa näyttöä.

([38]) Raportti, 4 luku, s. 41–42, 83.
([39]) www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm
([40]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf
([41]) http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html

(148) Wackerin väitteet on kuitenkin hylättävä. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisessa analyysissä ei arvioida, saavatko samankaltaisen tuotteen kotimaiset tuottajat valtion tukea. Sen sijaan siinä tarkastellaan, onko olemassa syrjiviä julkisia politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla suositaan kotimaisia tavarantoimittajia tai vaikutetaan muutoin vapaisiin markkinavoimiin. Tämän vuoksi polyvinyylialkoholin sisällyttäminen rajoitettavia tuotannonaloja koskevaan luetteloon osoittaa tällaisen julkisen politiikan esiintymisen yhtä hyvin kuin sen sisällyttäminen kannustettavien tuotannonalojen luetteloon, koska pelkkä tällaisten luetteloiden olemassaolo osoittaa selvästi, että Kiinan viranomaiset puuttuvat markkinavoimien toimintaan. Tästä syystä komissio toteaa 144 kappaleessa, että Kiinan viranomaiset ohjaavat polyvinyylialkoholin tuotannonalaa, koska ohjaaminen ei suinkaan rajoitu tukeen, vaan siihen saattaa liittyä monenlaisia toimenpiteitä, myös rajoituksia.

(149) Kiinan viranomaiset ohjaavat alan kehittämistä monenlaisilla välineillä, esimerkiksi antamalla tukia. Wan Wei -ryhmän vuosikertomuksessa luetellaan joukko polyvinyylialkoholiin liittyviä tukia: vuoden 2016 vuosikertomukseen sisältyy PVA-hankkeen tekniseen uudistukseen tarkoitetut varat, 8,6 miljoonaa juania ([42]), ja vuoden 2017 vuosikertomukseen sisältyy PVA-hankkeen tekniseen uudistukseen tarkoitetut määrärahat: 7,666 miljoonaa juania, alennus lainoista PVA-materiaalien tekniseen uudistamiseen melassijätteen tuotantoon: 2,819 miljoonaa juania ([43]) ja määrärahat PVA-hankkeen teknologiseen muuntamiseen: 958 333 juania ([44]). Vuonna 2018 yritys sai 5,7 miljoonan juanin määrärahan PVA-hankkeen teknologiseen muuntamiseen ja 2,8 miljoonan juanin korkoalennuksen PVA-hankkeiden teknologiseen muuntamiseen ([45]). Vuoden 2019 vuosikertomuksessa esitetään 0,958 miljoonan juanin määräraha PVA-hankkeen teknologiseen muuntamiseen ([46]).

(150) Myös polyvinyylialkoholin tuotantoon tarkoitettuihin pääraaka-aineisiin, kuten hiileen, kaasuun, kalsiumkarbidiin, etikkahappoon ja kalkkikiveen, liittyy useita vääristymiä. Hiileen sovelletaan erilaisia suunnitelmia ja muita asiakirjoja, kuten mineraalivaroja koskevaa 13. viisivuotissuunnitelmaa kansallisella tasolla ja paikallisen tason suunnitelmia, kuten Hebein provinssin hiiliteollisuuden kehittämissuunnitelmaa ([47]). Hiiliteollisuus saa Kiinassa merkittäviä tukia, ja tämä on johtanut ylikapasiteettiin ja hintojen vääristymiseen ([48]). Myös maakaasuun sovelletaan useita suunnitelmia, muun muassa mineraalivaroja koskevaa 13. viisivuotissuunnitelmaa kansallisella tasolla sekä paikallistason suunnitelmia, kuten Hebein provinssin maakaasun kehittämissuunnitelmaa. Kalsiumkarbidin tuotantoon sovelletaan etuuskohtelun mukaista sähkönhintaa joissakin provinsseissa, kuten Chongqingissa ja Shaangxissa ([49]). Siihen sovelletaan myös petrokemian ja kemianteollisuuden 13. viisivuotissuunnitelmaa. Etikkahappoon sovelletaan kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission teollisuuden rakennemuutoksia koskevaa ohjeistavaa luetteloa, jossa esitetään eri tuotannonaloja koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Etikkahappo sisältyy petrokemian alaa koskevaan rajoittavaan luetteloon: ”kaprolaktaami tai etyleenietikkahappo, jonka vuotuinen tuotanto on alle 100 000 tonnia, okso-synteesillä valmistettu etikkahappo tai maakaasulla valmistettu metanoli, jonka vuotuinen tuotanto on alle 300 000 tonnia” ([50]). Näiden ja muiden toimien kautta polyvinyylialkoholin tuotantoon käytetyt raaka-aineet ovat valtion toimenpiteiden kohteena.

(151) Kaiken kaikkiaan Kiinan viranomaiset toteuttavat toimia, joilla toimijat saadaan noudattamaan julkisen politiikan tavoitteita kannustettavien tuotannonalojen tukemiseksi. Tällaisilla toimenpiteillä estetään markkinavoimia toimimasta normaalisti.

3.1.1.6 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan neljännen luetelmakohdan mukaiset merkittävät vääristymät: konkurssi-, yhtiö- ja varallisuuslainsäädännön puuttuminen, syrjivä soveltaminen tai sen riittämätön täytäntöönpano

(152) Asiakirja-aineistossa olevien tietojen perusteella Kiinan konkurssijärjestelmä ei vaikuta pystyvän riittävästi toteuttamaan omia päätavoitteitaan eli selvittämään oikeudenmukaisesti saatavia ja velkoja ja turvaamaan velallisten ja velkojien laillisia oikeuksia ja etuja. Tämä vaikuttaa juontavan juurensa siitä, että vaikka Kiinan konkurssilainsäädäntö virallisesti perustuu samoihin periaatteisiin kuin vastaava lainsäädäntö muissa maissa, Kiinan järjestelmälle on ominaista järjestelmällinen heikko täytäntöönpano. Konkurssien lukumäärä on äärimmäisen alhainen suhteessa

([42]) http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF page 127
([43]) http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF page 152
([44]) Sama kuin edellä, s. 167.
([45]) Ks. vuoden 2018 vuosikertomus, s. 156–157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf
([46]) Ks. vuoden 2019 vuosikertomus, s. 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf
([47]) Ks. raportti, s. 46.
([48]) Ks. raportti, s. 232–233.
([49]) Ks. raportti, s. 224 ja 231.
([50]) Ks. raportti, s. 177.

maan talouden kokoon eikä vähiten sen vuoksi, että maksukyvyttömyysmenettelyihin liittyy lukuisia puutteita, jotka tosiasiassa estävät konkurssimenettelyt. Lisäksi valtion rooli maksukyvyttömyysmenettelyissä on edelleen vahva ja aktiivinen, ja sillä on usein suora vaikutus menettelyn lopputulokseen ([51]).

(153) Lisäksi Kiinan omistusoikeusjärjestelmän puutteet ovat erityisen ilmeiset maanomistuksen ja maankäyttöoikeuksien suhteen ([52]). Kiinan valtio omistaa kaiken maan (kollektiivisesti omistettu maa maaseudulla ja valtion omistama maa kaupunkialueilla). Sen jakaminen riippuu täysin valtiosta. Voimassa on säännöksiä, joiden tavoitteena on myöntää maankäyttöoikeudet avoimesti ja markkinahinnoilla, esimerkiksi tarjouskilpailumenettelyllä. Näitä säännöksiä kuitenkin laiminlyödään säännöllisesti, ja jotkin ostajat voivat hankkia maata ilmaiseksi tai alle markkinahintojen ([53]). Lisäksi viranomaiset pyrkivät usein maata jakaessaan erityisiin poliittisiin tavoitteisiin, kuten taloussuunnitelmien täytäntöönpanoon ([54]).

(154) Kiinan talouden muiden alojen tapaan polyvinyylialkoholin tuottajiin sovelletaan Kiinan konkurssi-, yhtiö- ja varallisuuslainsäädäntöä. Tämän vuoksi konkurssi- ja varallisuuslainsäädännön syrjivästä tai riittämättömästä täytäntöönpanosta johtuvat ylhäältä alaspäin suuntautuvat vääristymät vaikuttavat myös näihin yrityksiin. Tässä tutkimuksessa ei tullut esiin mitään, mikä asettaisi kyseiset havainnot kyseenalaisiksi. Sen vuoksi komissio päätteli alustavasti, että Kiinan konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö ei toimi asianmukaisesti, ja tästä aiheutuu vääristymiä, jotka liittyvät maksukyvyttömien yritysten pitämiseen hengissä sekä maankäyttöoikeuksien myöntämiseen Kiinassa. Käytettävissä olevan näytön perusteella nämä seikat vaikuttavan koskevan täysin myös polyvinyylialkoholin tuotannonalaa.

(155) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että konkurssi- ja omaisuuslainsäädännön soveltaminen oli syrjivää tai täytäntöönpano puutteellista polyvinyylialkoholin tuotannonalalla, myös tarkasteltavana olevan tuotteen osalta.

3.1.1.7 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan viidennen luetelmakohdan mukaiset merkittävät vääristymät: palkkakustannusten vääristyminen

(156) Markkinoihin perustuvien palkkojen järjestelmä ei voi kehittyä Kiinassa täysin, koska työntekijöillä ja työnantajilla ei ole oikeutta järjestäytyä kollektiivisesti. Kiina on jättänyt ratifioimatta useita Kansainvälisen työjärjestön (ILO) keskeisiä yleissopimuksia, etenkin sellaisia, jotka koskevat järjestäytymisoikeutta ja kollektiivista neuvotteluoikeutta ([55]). Kansallisen lainsäädännön mukaan vain yksi ammattiyhdistys on aktiivinen. Kyseinen järjestö ei ole kuitenkaan täysin riippumaton valtion viranomaisista, ja sen osallistuminen työehtosopimusneuvotteluihin ja työntekijöiden oikeuksien suojeluun on edelleenkin vähäistä ([56]). Lisäksi Kiinan työvoiman liikkuvuutta rajoitetaan kotitalouksien rekisteröintijärjestelmällä, joka rajoittaa sosiaaliturva- ja muiden etuuksien täyden saannin tietyn hallinnollisen alueen asukkaisiin. Tämän seurauksena työntekijöillä, jotka eivät kuulu paikallisten asukkaiden rekisteriin, on yleensä heikko työllisyysasema ja alempi palkka kuin asukasrekisteriin kuuluvilla ([57]). Nämä seikat vääristävät palkkakustannuksia Kiinassa.

(157) Siitä, että polyvinyylialkoholin tuotannonalaan ei sovellettaisi edellä kuvattua Kiinan työlainsäädäntöjärjestelmää, ei esitetty mitään näyttöä. Palkkakustannusten vääristymät vaikuttavat siten polyvinyylialkoholin tuotannonalaan sekä suoraan (tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sen tuotannon pääraaka-ainetta valmistettaessa) että välillisesti (kun sektori saa pääomaa tai tuotantopanoksia yrityksiltä, joihin sovelletaan samaa Kiinan työlainsäädäntöjärjestelmää).

3.1.1.8 Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan kuudennen luetelmakohdan mukaiset merkittävät vääristymät: mahdollisuus saada rahoitusta, jonka myöntävät instituutiot, jotka toteuttavat julkisen politiikan tavoitteita tai toimivat muulla tavoin niin, etteivät ne ole valtiosta riippumattomia

(158) Yritystoimijoiden pääomansaantiin liittyy Kiinassa useita vääristymiä.

([51]) Raportti, 6 luku, s. 138-149.
([52]) Raportti, 9 luku, s. 216.
([53]) Raportti, 9 luku, s. 213-215.
([54]) Raportti, 9 luku, s. 209-211.
([55]) Raportti, 13 luku, s. 332–337.
([56]) Raportti, 13 luku, s. 336.
([57]) Raportti, 13 luku, s. 337–341.

(159) Kiinan rahoitusjärjestelmälle on ensinnäkin ominaista, että siinä ovat vahvassa asemassa valtion omistamat pankit ([58]), jotka rahoitusta myöntäessään ottavat huomioon muita kriteereitä kuin hankkeen taloudellisen elinkelpoisuuden. Rahoitusalan ulkopuolella toimivien valtion omistamien yritysten tavoin pankit ovat sidoksissa valtioon omistajuuden lisäksi myös henkilökohtaisten suhteiden kautta (Kiinan kommunistinen puolue nimittää valtion omistamien rahoituslaitosten johtajat) ([59]), ja pankit panevat säännöllisesti täytäntöön valtion suunnittelemaa julkista politiikkaa, kuten rahoitusalan ulkopuolella toimivat valtion omistamat yrityksetkin. Näin toimiessaan pankit noudattavat selkeää oikeudellista velvoitetta harjoittaa liiketoimintaansa kansantalouden ja yhteiskunnallisen kehityksen tarpeiden mukaisesti ja valtion teollisuuspolitiikan ohjauksessa ([60]). Tähän liittyy myös muita sääntöjä, jotka ohjaavat rahoitusta sektoreille, jotka valtio on nimennyt kannustettaviksi tai muutoin merkittäviksi ([61]).

(160) Eri säännöksissä viitataan kyllä tarpeeseen noudattaa tavanomaisia pankkitoimintaan liittyviä käyttäytymis- ja vakavaraisuussääntöjä, kuten tarpeeseen tutkia lainan ottajan luottokelpoisuus, mutta esimerkiksi kaupan suojatoimenpiteitä koskevien tutkimusten päätelmistä saatu mittava näyttö osoittaa, että näillä säännöksillä on vain toissijainen rooli erilaisten oikeudellisten välineiden soveltamisessa.

(161) Lisäksi joukkolaina- ja luottoluokitukset ovat usein vääristyneitä, mikä johtuu monista eri syistä kuten siitä, että yrityksen strateginen merkitys Kiinan valtiolle ja valtion implisiittisen takauksen vahvuus vaikuttavat riskinarviointiin. Arvioiden mukaan kiinalaiset luottoluokitukset vastaavat järjestelmällisesti alempia kansainvälisiä luokituksia ([62]).

(162) Tähän liittyy myös muita sääntöjä, jotka ohjaavat rahoitusta sektoreille, jotka valtio on nimennyt kannustettaviksi tai muutoin merkittäviksi ([63]). Tämä johtaa siihen, että lainananto painottuu valtion omistamille yrityksille, suurille yksityisille yrityksille, joilla on hyvät yhteydet, sekä keskeisillä tuotannonaloilla toimiville yrityksille, mikä viittaa siihen, että pääoman saatavuus ja kustannukset eivät ole samat kaikille markkinatoimijoille.

(163) Toiseksi lainakustannukset on pidetty keinotekoisen alhaisina investointien lisäämiseksi. Tämä on johtanut pääomasijoitusten liialliseen käyttöön ja sijoitusten tuottojen jatkuvaan pienemiseen. Tästä osoituksena on yritysten velkaantumisasteen hiljattainen kohoaminen valtion sektorilla kannattavuuden jyrkästä putoamisesta huolimatta, mikä viittaa siihen, että pankkijärjestelmässä toiminnassa oleva mekanismi ei seuraile normaaleja kaupallisia reaktioita.

(164) Kolmanneksi, vaikka korkoprosentit vapautettiin nimellisesti lokakuussa 2015, hintasignaalit eivät edelleenkään ole tulosta vapaista markkinavoimista, vaan niihin vaikuttavat valtiosta johtuvat vääristymät. Enintään viitekoron suuruisina myönnettävien lainojen osuus on edelleen 45 prosenttia kaikesta lainanannosta, ja kohdennettu lainananto vaikuttaa olevan kasvussa, sillä sen osuus on lisääntynyt huomattavasti vuodesta 2015 lähtien heikentyneistä taloudellisista olosuhteista huolimatta. Keinotekoisen alhaiset korot johtavat alihinnoitteluun ja tämän seurauksena liialliseen pääoman käyttöön.

(165) Luottojen yleinen lisääntyminen Kiinassa viittaa siihen, että pääomaa kohdennetaan tehottomammin eikä luotonannon kiristymisestä ole merkkejä, joita voitaisiin odottaa vääristymättömässä markkinaympäristössä. Sen vuoksi järjestämättömät lainat ovat lisääntyneet nopeasti viime vuosina. Velkariskin kasvaessa Kiinan valtio on päättänyt välttää maksukyvyttömyystilanteita. Tästä syystä luottotappioita on käsitelty pidentämällä laina-aikaa eli luomalla nk. zombie-yrityksiä tai siirtämällä velka (esim. yhteenliittymien kautta tai muuntamalla velka osakkeiksi) poistamatta välttämättä velkaongelmaa tai puuttumatta sen perussyihin.

(166) Markkinoiden vapauttamiseksi viime aikoina toteutetuista toimista huolimatta Kiinan yritysluottojärjestelmään vaikuttavat merkittävät vääristymät, jotka johtuvat valtion edelleen merkittävästä roolista pääomamarkkinoilla.

([58]) Raportti, 6 luku, s. 114–117.
([59]) Raportti, 6 luku, s. 119.
([60]) Raportti, 6 luku, s. 120.
([61]) Raportti, 6 luku, s. 121–122, 126–128, 133–135.
([62]) Ks. IMF Working Paper "Resolving China's Corporate Debt Problem", by Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Rafael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, lokakuu 2016, WP/16/203.
([63]) Raportti, 6 luku, s. 121–122, 126–128, 133–135.

(167) Siitä, että polyvinyylialkoholin tuotannonalaan ei kohdistuisi edellä kuvattu valtion puuttuminen rahoitusjärjestelmän toimintaan, ei esitetty mitään näyttöä. Sen vuoksi rahoitusjärjestelmään liittyvät valtion toimet vaikuttavat voimakkaasti markkinaolosuhteisiin kaikilla tasoilla.

3.1.1.9 Kuvattujen vääristymien systeeminen luonne

(168) Komissio totesi, että raportissa kuvatut vääristymät ovat ominaisia Kiinan taloudelle. Käytettävissä oleva näyttö osoittaa, että 3.1.1.1.–3.1.1.5. kohdassa ja raportin A osassa kuvatut tosiseikat ja Kiinan järjestelmän ominaisuudet koskevat koko maata ja kaikkia talouden toimialoja. Sama koskee tuotannontekijöiden kuvausta, joka esitetään 3.1.1.6–3.1.1.8 kohdassa ja raportin B osassa.

(169) Komissio muistuttaa, että polyvinyylialkoholin tuotannossa tärkeimmät raaka-aineet ovat hiili, maakaasu ja etikkahappo. Asiakirja-aineiston sisältämän näytön mukaan kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavat hankkivat kaikki tuotantopanoksensa Kiinasta. Kun polyvinyylialkoholin tuottajat ostavat tai hankkivat nämä tuotantopanokset, niiden maksamat hinnat (jotka kirjataan niiden kustannuksina) ovat selvästi alttiina samoille jo aikaisemmin mainituille systeemisille vääristymille. Esimerkkinä voidaan mainita, että tuotantopanosten toimittajat työllistävät työvoimaa, johon kohdistuu vääristymiä. Ne saattavat myös lainata rahaa, johon kohdistuu rahoitussektorista / pääoman jakamisesta johtuvia vääristymiä. Lisäksi niihin sovelletaan suunnittelujärjestelmää, jota toteutetaan valtionhallinnon kaikilla tasoilla ja kaikilla tuotannonaloilla.

(170) Näin ollen sen lisäksi, että polyvinyylialkoholin kotimarkkinoiden myyntihintoja ei voida käyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla, kaikki tuotantopanosten (muun muassa raaka-aineiden, energian, maan, rahoituksen ja työvoiman) kustannukset ovat vääristyneitä, koska valtion merkittävä puuttuminen toimintaan vaikuttaa hinnanmuodostukseen (ks. raportin A ja B osa). Pääoman myöntämiseen, maankäyttöoikeuksiin, työvoimaan, energiaan ja raaka-aineisiin liittyvää valtion puuttumista toimintaan esiintyy kaikkialla Kiinassa. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että myös tuotantopanokseen, joka on tuotettu Kiinassa yhdistämällä erilaisia tuotannontekijöitä, kohdistuu merkittäviä vääristymiä. Sama koskee tuotantopanoksen tuotantopanosta ja niin edelleen. Kiinan viranomaiset tai vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole esittäneet tässä tutkimuksessa mitään vastakkaista näyttöä tai väitettä.

3.1.1.10 Päätelmät

(171) Edellä 3.1.1.2–3.1.1.9 jaksossa esitetyssä analyysissä, jossa on tarkasteltu kaikkea käytettävissä olevaa näyttöä Kiinan puuttumisesta talouden toimintaan yleisesti ja polyvinyylialkoholin tuotannonalalla erityisesti (mukaan luettuna tarkasteltavana oleva tuote), osoitettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat tai kustannukset, mukaan luettuna raaka-aineiden, energian ja työvoiman kustannukset, eivät ole tulosta vapaista markkinavoimista, koska niihin vaikuttaa valtion merkittävä puuttuminen toimintaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, kuten siinä luetellun yhden tai useamman tekijän tosiasiallinen tai mahdollinen vaikutus osoittaa. Tämän perusteella ja koska Kiinan viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä, komissio päätteli, että ei ole asianmukaista käyttää kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia normaaliarvon määrittämiseen tässä tapauksessa.

(172) Sen vuoksi komissio päätti muodostaa normaaliarvon yksinomaan vääristymättömiä hintoja tai vertailuarvoja heijastavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella eli tässä tapauksessa asianmukaisen edustavan maan vastaavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti, kuten seuraavissa jaksoissa esitetään.

(173) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että vientiä harjoittaville tuottajille ei annettu markkinoiden vääristymistä koskevaa kyselylomaketta. Kiinan viranomaisten mukaan vientiä harjoittavat tuottajat olivat tämän vuoksi hämmentyneitä markkinoiden vääristymiseen liittyvien seikkojen suhteen eivätkä tienneet, mitä niiden olisi toimitettava käsiteltävien keskeisen seikkojen osalta ja mikä näyttö olisi hyväksyttävää. Tämä on vaikuttanut kielteisesti Kiinan yritysten laillisiin oikeuksiin ja heikentänyt niiden mahdollisuuksia puolustaa etujaan.

(174) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa aluksi, että Kiinan viranomaisille lähetettiin 30 päivänä heinäkuuta 2019 markkinoiden vääristymistä koskeva kyselylomake. Kiinan viranomaiset eivät vastanneet siihen. Lisäksi viejille tarkoitetuissa polkumyyntiä koskevissa kyselylomakkeissa on kohta f.4, jossa selitetään, miten vientiä harjoittavat tuottajat voivat esittää, että merkittävät vääristymät eivät vaikuta niihin. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

3.1.2 *Edustava maa*

3.1.2.1 Yleisiä huomioita

(175) Edustava maa valittiin seuraavin perustein:

— Kiinan taloudellista kehitystä vastaava taso. Komissio otti tätä varten huomioon maat, joiden bruttokansantulo on Maailmanpankin tietokannan ([64]) perusteella samanlainen kuin Kiinalla;

— kyseisessä maassa tuotetaan tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta ([65]);

— asiaa koskevien julkisten tietojen saatavuus kyseisessä maassa;

— jos mahdollisia edustavia maita on useampi kuin yksi, etusija annetaan tarvittaessa sellaiselle maalle, jossa sosiaaliturva ja ympäristönsuojelu ovat asianmukaisella tasolla.

(176) Kuten 46–50 kappaleessa selitetään, komissio julkaisi kolme asiakirja-aineistoon liitettyä muistiota ([66]) normaaliarvon määrittämisessä käytettävistä tietolähteistä.

3.1.2.2 Kiinan taloudellista kehitystä vastaava taso

(177) Komissio selitti 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa, että tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta valmistetaan ilmeisesti ainoastaan Japanissa, Singaporessa, Taiwanissa ja Yhdysvalloissa, joista yksikään ei ole taloudellisen kehityksen asteeltaan samanlainen kuin Kiina 175 kappaleessa mainittujen kriteerien perusteella.

(178) Koska kaikki maat, joissa on polyvinyylialkoholin tuotantoa, ovat taloudelliselta kehitykseltään eri tasolla kuin Kiina, komissio tarkasteli sellaisen tuotteen tuotantoa, joka kuuluu tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kanssa samaan yleiseen luokkaan ja/tai samalle sektorille. Sen vuoksi komissio ilmoitti käyttävänsä polyvinyylialkoholia vastaavan tuotteen, polyvinyylibutyraalin (PVB:n), tuotantoa määrittääkseen asianmukaisen edustavan maan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti.

(179) Tätä varten komissio yksilöi 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa seuraavat neljä maata, joissa PVB:tä tuotetaan: Brasilia, Malesia, Meksiko ja Thaimaa. Maailmanpankki pitää näitä maita maina, joiden taloudellinen kehitys vastaa Kiinan tasoa, eli ne on Kiinan tavoin luokiteltu ”ylemmän keskitulotason” maaksi bruttokansantulon, jäljempänä ’BKTL’, perusteella.

(180) Otokseen valitut kolme kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimittivat huomautuksia 2 päivänä lokakuuta 2019 päivättyyn muistioon. Ne olivat samaa mieltä arviosta, jonka mukaan kaikissa neljässä komission yksilöimässä maassa vaikuttaa olevan samanlainen taloudellisen kehityksen taso. Niiden mukaan Malesia vaikuttaa kuitenkin olevan taloudellisen kehityksen asteikon yläpäässä, minkä vuoksi se saattaa olla vähemmän edustava kuin muut kolme maata. Ne toivat myös esiin, että niiden tietojen mukaan PVB:tä ei tuoteta Brasiliassa, koska kyseisessä maassa valittu yritys lopetti PVB:n tuotannon. Lisäksi nämä viejät suhtautuivat varauksellisesti Brasiliaan sosiaaliturvan sekä työvoiman ja ympäristönsuojelun tason riittävyyteen. Niiden mukaan harkituista maista Meksikossa noudatetaan parhaiten ILO:n työnormeja. Sen vuoksi ne katsoivat, että Meksiko olisi normaaliarvon määrittämistä varten asianmukaisin edustava maa niistä maista, jotka yksilöitiin 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa.

(181) Perusasetukseen ei sisälly mitään lisävaatimuksia sen maan valinnasta, jonka taloudellisen kehityksen taso on lähimpänä viejämaata. Sen vuoksi se, että jonkin maan BKTL vastaa lähemmin viejämaan BKTL:ää kuin jonkin toisen maan, ei ole ratkaiseva tekijä asianmukaisen edustavan maan valinnassa. Taloudellisen kehityksen kannalta merkityksellinen kriteeri on Maailmanpankin tekemä ylemmän keskitulotason maaksi luokittelu asianmukaisella kaudella. Tietokannan ansiosta komissiolla oli käytettävissään riittävä määrä mahdollisesti soveltuvia, kehityksen tasoltaan samanlaisia maita, joista se voi valita sopivimman vääristymättömien kustannusten ja hintojen lähteeksi. Koska kaikki neljä maata kuuluvat samaan luokkaan Maailmanpankin tietokannassa, niiden kaikkien katsotaan täyttävän perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyn kriteerin. Näin ollen tämä väite hylättiin.

([64]) World Bank Open Data – Upper Middle Income, https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (sivustolla käyty viimeksi 15.7.2019).

([65]) Jos tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta ei tuoteta missään maassa, jolla on vastaava kehitystaso, voidaan ottaa huomioon sellaisen tuotteen tuotanto, joka kuuluu tarkastelun kohteena olevan tuotteen kanssa samaan yleiseen luokkaan ja/tai samalle sektorille.

([66]) Muistiot, jotka on päivätty 2 päivänä lokakuuta 2019, 20 päivänä joulukuuta 2019 ja 30 päivänä maaliskuuta 2020.

(182) Komissio totesi, että Brasiliassa ei vaikuttanut olevan PVB:n tuotantoa. Tarkempi analyysi eri yritysten rahoitustietojen saatavuudesta ja laadusta Brasiliassa tehdään 3.1.2.3 jaksossa.

(183) Väitteestä, joka koskee sosiaaliturvan sekä työvoiman ja ympäristönsuojelun tasoa perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella, kävi ilmi, että suojelun eri tasoa näissä neljässä maassa ei ollut tarpeen ottaa huomioon, kuten 221 kappaleessa selitetään. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(184) Turkki lisättiin mahdollisten asianmukaisten edustavien maiden luetteloon 2 päivänä lokakuuta 2019 päivättyyn muistioon saatujen huomautusten perusteella, kuten selitetään tarkemmin 188 ja 208 kappaleessa. Maailmanpankki pitää Turkkia maana, jonka taloudellinen kehitys vastaa Kiinan tasoa.

3.1.2.3 Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotanto ja asiaa koskevien julkisten tietojen saatavuus edustavassa maassa

(a) Polyvinyylialkoholia vastaavan tuotteen valinta

(185) Kuten 177 ja 178 kappaleessa selitetään, komissio ilmoitti 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyllä muistiolla, että se aikoo pitää PVB:tä samankaltaisena tuotteena kuin PVA:ta kartoittaessaan asianmukaista edustavaa maata perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamiseksi. Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksia PVB:n valinnasta samankaltaiseksi tuotteeksi kuin PVA.

(186) Valituksen tekijä väitti 2 päivänä lokakuuta 2019 päivättyyn muistioon toimittamissaan huomautuksissa, että PVB-kalvo ja PVB-hartsi olisi erotettava toistaan ja että PVB-kalvoa ei voida käyttää asianmukaisesti samankaltaisena tuotteena seuraavista syistä:

— PVB-kalvo ja -hartsi eroavat toistaan mahdollisten käyttötarkoitusten ja fyysisten ominaisuuksien suhteen. PVB-kalvolla on hyvin rajatut ja erityiset käyttötarkoitukset hartsiin verrattuna.

— Tuotteen herkkyyden vuoksi PVB-kalvojen tuotantolaitokset sijaitsevat yleensä lähellä loppukäyttäjiä, jotta voidaan minimoida myyntikustannukset ja kuljetukseen liittyvät riskit. PVB-hartsilla sitä vastoin on paljon laajemmat käyttötarkoitukset, ja sitä voidaan myydä ja kuljettaa globaalisti moniin eri tarkoituksiin.

— Koska PVB-kalvoilla käytävä kauppa eroaa PVA:lla ja PVB-hartsilla käytävästä kaupasta, PVB-kalvojen tuottajien kustannusrakenne on myös erilainen.

(187) Valituksen tekijä väitti, että asianmukaiseksi samankaltaiseksi tuotteeksi olisi harkittava polyvinyyliasetaattia (PVAc) sen ja polyvinyylialkoholin tuotantoprosessien samankaltaisuuksien vuoksi. Valituksen tekijä väitti, että polyvinyyliasetaattia tuotetaan polyvinyylialkoholin tavoin vinyyliasetaattimonomeerin polymerisaation kautta. Valituksen tekijä katsoi myös, että polyvinyyliasetaatti lopputuotteena on samankaltainen kuin polyvinyylialkoholi, kun tarkastellaan monenlaisia käyttötarkoituksia ja mahdollisia loppukäyttäjiä ja asiakkaita.

(188) Valituksen tekijä yksilöi lisäksi polyvinyyliasetaatin tuottajan Turkissa eli maassa, jonka taloudellisen kehityksen taso on sama kuin Kiinassa. Valituksen tekijän yksilöimä yritys oli Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Valituksen tekijä ehdotti näin ollen Turkin käyttämistä edustavana maana normaaliarvoa koskevissa laskelmissa.

(189) Valituksen tekijä ei esittänyt mitään näyttöä tukemaan väitettään, jonka mukaan PVB-kalvo ei soveltuisi asianmukaiseksi samankaltaiseksi tuotteeksi. PVB-kalvojen tuottajien näkyvyys julkisilla tietofoorumeilla päinvastoin viittaa siihen, että PVB-kalvojen käyttötarkoitus tai sen mahdollisten käyttäjien lukumäärä eivät ole rajoittuneita.

(190) Komissio teki omia tutkimuksia, joissa se kuuli Euroopan kemikaalivirastoa, jäljempänä ’ECHA’. Komissio totesi, että kun tarkastellaan valmistusprosessia, käytettyjä raaka-aineita ja tuotantokustannuksia, sekä PVB:tä että PVAc:tä voitaisiin käyttää samankaltaisina tuotteina kuin PVA:ta. Sekä PVB:n että PVAc:n tuotantoon tarvittavat tuotannontekijät ovat suureksi osaksi samat kuin PVA:n tuotannossa, ja valmistuskustannusten osalta PVA sijoittuu PVB:n ja PVAc:n välille.

(191) Näin ollen valituksen tekijän väite, jonka mukaan PVAc:tä olisi käytettävä PVB:n sijaan asianmukaisena samankaltaisena tuotteena kuin PVA:ta, hylättiin. Edellä esitettyjen syiden perusteella komissio kuitenkin hyväksyi väitteen, jonka mukaan PVAc:tä voitaisiin yhdessä PVB:n kanssa pitää mahdollisena samankaltaisena tuotteena.

(192) Solutia, jota pidettiin myös käyttäjänä ([67]) ja joka maahantuo tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta, kysyi 2 päivänä lokakuuta 2019 päivättyyn muistioon toimittamissaan huomautuksissa, pitikö komissio PVB-hartsia vai PVB-kalvoa samankaltaisena tuotteena kuin PVA:ta.

(193) PVB-hartsin ja -kalvon välille ei tehty eroa siltä osin, soveltuvatko ne samankaltaiseksi tuotteeksi, kuten 189 kappaleessa selitetään. Solutia ilmoitti komissiolle, että yksi siihen etuyhteydessä olevista yrityksistä Meksikossa, Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V, tuottaa PVB-kalvoa ja toinen siihen etuyhteydessä oleva yritys Malesiassa, Flexsys Chemical (M) SDN BHD, tuottaa PVB-hartsia. Näiden kahden yrityksen tilannetta käsitellään 199 ja 200 kappaleessa.

(b) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kanssa samankaltaisen tuotteen tuotanto ja asiaa koskevien julkisten tietojen saatavuus edustavassa maassa

(194) Komissio ilmoitti 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa, että PVB:tä tuottaviksi maiksi yksilöidyissä maissa eli Brasiliassa, Malesiassa, Meksikossa ja Thaimaassa on vielä tarkistettava, ovatko samankaltaisen tuotteen tuottajan rahoitustiedot julkisesti saatavilla.

(195) Niiden yritysten lisäksi, jotka yksilöitiin 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa, komissio teki a alakohdassa esitettyjen päätelmien perusteella lisätutkimusta muista yrityksistä, jotka tuottavat PVAc:tä kyseisissä maissa. Se löysi lisäksi yhden yrityksen Turkista ja yhden Meksikosta, kuten osapuolille ilmoitettiin 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa.

(196) Komissio analysoi myös valituksen tekijän toimittamia tietoja turkkilaisesta yrityksestä sekä erään tuojan toimittamia tietoja kahdesta yrityksestä Meksikossa ja Malesiassa, kuten a alakohdassa todetaan.

(197) Brasilian osalta eräs tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuoja ja käyttäjä ilmoitti komissiolle, että yksi yrityksistä, joka yksilöitiin 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa PVB:n tuottajaksi Brasiliassa eli Solutia Brasil Ltda. (Eastman Chemicaliin kuuluva yritys) oli lopettanut PVB-kalvon tuotannon eikä sen vuoksi soveltunut ehdokkaaksi tuotannollisten yleiskulujen, myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voiton määrittämistä varten. Tämä vahvistettiin myös viejien esittämissä huomautuksissa (ks. 3.1.2.2 jakso).

(198) Koska asiakirja-aineistossa ei ollut komission käytettävissä muita tietoja muista PVB:tä ja/tai PVAc:tä Brasiliassa tuottavista yrityksistä, joiden rahoitustiedot ovat julkisesti saatavilla, komissio päätteli, että Brasiliaa ei voida enää pitää asianmukaisena edustavana maana.

(199) Malesian osalta tietojen saatavuus todennettiin 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa yksilöidyn yrityksen eli Samchem Nusajaya Sdn Bhd:n osalta ja myös Solutian ehdottaman yrityksen eli Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd:n osalta, joka myös tuottaa PVB:tä. Sekä Samchem Nusajaya Sdn Bhd:n että Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd:n julkisesti saatavilla olevat rahoitustiedot olivat vuodelta 2017, minkä vuoksi niitä ei voitu pitää soveltuvina tutkimusajanjakson kannalta, koska muiden tuottajien osalta oli saatavilla tuoreempia tietoja. Sen vuoksi komissio päätteli, että Malesiaa ei voitu pitää asianmukaisena edustavana maana tässä tutkimuksessa. Päätelmää vahvisti vielä Malesiaan tulevaa tuontia koskeva analyysi, joka esitetään 203 kappaleessa.

(200) Meksikon osalta komissio tutki Solutian ehdottaman PVB:tä tuottavan yrityksen eli Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:n samoin kuin oman tutkimuksensa perusteella löytämän yrityksen eli Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.:n rahoitustietojen saatavuutta.

(201) Asianomainen osapuoli toimitti Solutia Tlaxcala S.A. de C.V:n vuotta 2018 koskevan, tilintarkastajien todentaman täydellisen tilinpäätöksen vain luottamuksellisena versiona. Osapuoli ilmoitti, että komissiolle toimitettu kattava tilinpäätös ei ollut julkisesti saatavilla. Sen vuoksi komissio päätti, että se ei voinut käyttää yrityksen tietoja tässä menettelyssä.

([67]) Solutia tuottaa polyvinyylialkoholia unionissa ja ostaa sitä unionin, kiinalaisilta ja muilta kolmansien maiden tuottajilta.

(202) Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.:n tuoreimmat julkisesti saatavilla olevat tiedot olivat saatavilla vain vuoden 2018 kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta, minkä vuoksi niitä ei voitu ottaa huomioon. Sen vuoksi komissio päätteli, että Meksikoa ei voitu pitää asianmukaisena edustavana maana tässä tutkimuksessa.

(203) Thaimaalaista yritystä Sekisui S-Lec Co Ltd:ä koskevat tiedot olivat saatavilla vuodesta 2018, ja koska jakso oli osittain päällekkäinen tutkimusajanjakson kanssa, niitä voitiin periaatteessa pitää soveltuvina. Yrityksen toiminta oli kannattavaa vuonna 2018. Komissio analysoi 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossaan myös tärkeimpien tuotannontekijöiden tuontia Turkkiin, Meksikoon, Thaimaahan ja Malesiaan. Tuontitietojen analyysi osoitti, että tärkeimpien tuotannontekijöiden tuontiin Thaimaahan ja Malesiaan vaikutti Kiinasta tuleva tuonti, minkä vuoksi Thaimaata tai Malesiaa ei voitu pitää soveltuvana edustavana maana. Sama analyysi osoitti myös, että Turkkia ja Meksikoa voitaisiin käyttää edustavina maina, koska niiden tärkeimpien tuotannontekijöiden tuontiin ei merkittävästi vaikuttanut tuonti Kiinasta tai mistään muusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/755 liitteessä I luetellusta maasta ([68]).

(204) Niiden tietojen lisäksi, joita valituksen tekijä esitti turkkilaisesta yrityksestä Organik Kimya San. Ve Tic. A.S., komissio analysoi myös tilannetta Turkin osalta todentamalla tätä yritystä (jota ei käsitelty 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa) koskevien tietojen saatavuuden. Yritys tuottaa PVAc:ta, jota pidettiin samankaltaisena tuotteena kuin PVA:ta, kuten a alakohdassa selitetään. Yrityksen tuoreimmat saatavilla olevat rahoitustiedot olivat vuodelta 2018. Yrityksen toiminta oli kannattavaa. Myöhemmin kuitenkin todettiin, että yrityksen julkisesti saatavilla olevat tiedot Orbis-tietokannassa eivät sisältäneet asianmukaisia tietoja myytyjen tavaroiden kustannuksista ja myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista. Sen vuoksi komissio päätteli, että tämän yrityksen tietoja ei voida käyttää tutkimuksessa, elleivät nämä tiedot tule saataville.

(205) Komissio tutki myös muita mahdollisia PVB:n ja/tai PVAc:n tuottajia Turkissa. Erään toisen turkkilaisen yrityksen, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n, todettiin tuottavan PVAc-liimoja. Yrityksen tuoreimmat saatavilla olevat rahoitustiedot olivat vuodelta 2018, ja yrityksen toiminta oli kannattavaa liikevoiton tasolla. Vuoden 2018 rahoituskulut olivat kuitenkin poikkeuksellisen korkeat, minkä vuoksi yrityksen toiminta oli tappiollista kyseisenä vuonna. Komissio vertasi yrityksen rahoitustietoja aiempiin vuosiin, jolloin tällaista poikkeuksellista tilannetta ei esiintynyt, ja päätteli, että vuoden 2018 rahoituskustannuksia olisi pidettävä poikkeuksellisina ja niiden osalta olisi tehtävä asianmukainen oikaisu. Sen vuoksi komissio päätteli, että poikkeuksellisten rahoituskustannusten asianmukaisen oikaisun jälkeen Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n tietoja voitaisiin pitää tähän tutkimukseen soveltuvina. Tämä päätelmä ilmoitettiin asianomaisille osapuolille 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyllä muistiolla. Komissio sai huomautuksia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kolmelta kauppiaalta. Näitä huomautuksia käsitellään jäljempänä 219 ja 220 kappaleessa.

(206) Edellä esitetyn perusteella komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyllä muistiolla, että se aikoo käyttää Turkkia soveltuvana edustavana maana ja turkkilaista yritystä Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti hankkiakseen vääristymättömät hinnat tai vertailuarvot normaaliarvon laskemista varten.

(207) Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksia Turkin soveltuvuudesta edustavaksi maaksi ja yrityksen lkalem Ticaret Ve Sanayi A.S ja – jos sen rahoitustiedot tulevat saataville – Organik Kimya San. Ve Tic. A.S soveltuvuudesta edustavan maan tuottajiksi.

(208) Yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että Turkkia ei mainittu 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa normaaliarvon määrittämiseen käytettynä lähteenä, toisin kuin Meksiko.

(209) Mahdollisten edustavien maiden ja soveltuvien yritysten, joilla on julkisesti saatavilla olevia tietoja, alustava valinta ei estä komissiota täydentämästä tai tarkentamasta tällaista valintaa tai tekemästä tutkimuksia myöhemmin taikka esittämästä uusia ehdotuksia mahdollisista edustavista maista ja samankaltaisista tuotteista. Tuotannontekijöitä koskevien muistioiden tarkoituksena on nimenomaan kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia komission yksiköiden

([68]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/755, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 33).

alustavasta tutkimuksesta ja hankkia vaihtoehtoja komission yksiköiden harkittavaksi, jos se on perusteltua. Muistioissa on jopa erityinen liite, jossa ohjeistetaan osapuolia toimittamaan tietoja mahdollisista muista edustavista maista ja/tai yrityksistä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan soveltamista varten. Valituksen tekijän Turkkia ja erästä mahdollista samankaltaista tuotetta (PVAc:tä) koskevien huomautusten perusteella komissio teki ECHAn kanssa lisätutkimuksia, kuten 204–206 kappaleessa mainitaan. Tutkimuksen mukaan sekä PVAc:tä että PVB:tä voitaisiin yhtä hyvin pitää samankaltaisina tuotteina kuin PVA:ta. Lisätutkimus vahvisti myös, että Turkissa tuotetaan PVAc:tä. Tällä perusteella komissio lisäsi Turkin mahdollisten edustavien maiden luetteloon ja nimesi PVAc:n samankaltaiseksi tuotteeksi. Sen vuoksi hylätään väite, jonka mukaan Turkkia ei voida pitää edustavana maana, koska sitä ei mainittu 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa.

(210) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Meksiko olisi asianmukaisempi edustava maa muun muassa hiiltä ja maakaasua koskevien tietojen saatavuuden vuoksi. Lisäksi kyseinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Kiinasta vietiin merkittävästi useita tärkeimpiä tuotannontekijöitä Turkkiin ja Meksikon tuontitiedot osoittavat merkittäviä ostoja Yhdysvalloista. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että muiden tuotannontekijöiden tuontimäärä Turkkiin oli vähäistä, kun sitä verrattiin Meksikoon tulevan tuonnin määrään. Näiden seikkojen perusteella kyseinen vientiä harjoittava tuottaja katsoi, että olisi käytettävä Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.:n tietoja, vaikka ne olivatkin saatavilla vain vuoden 2018 kuuden ensimmäisen kuukauden ajalta.

(211) Kiinasta tulevien tärkeimpien tuotannontekijöiden tuontia Turkkiin verrattuna vastaavaan tuontiin Meksikoon analysoitiin tarkemmin 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa. Analyysi yhdessä 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa tehdyn analyysin (ks. 203 kappale) kanssa vahvisti, että otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien käyttämien pääasiallisten tuotannontekijöiden Turkkiin tuleva tuonti, johon Kiinasta tuleva tuonti ei vaikuttanut, oli edustavaa. Näin ollen tuonti Kiinasta Turkkiin ei ollut sellaista, että Turkki ei voisi olla asianmukainen edustava maa perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(212) Komissio myös selvensi 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa, että yhdestäkään 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa mainitusta meksikolaisesta yrityksestä ei ollut saatavilla päivitettyjä rahoitustietoja. Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.:n tuoreimmat julkisesti saatavilla olevat tiedot kattoivat vain vuoden 2018 kuusi ensimmäistä kuukautta. On syytä muistaa, että tämä kausi ei ole päällekkäinen tutkimusajanjakson kanssa ja että tiedot liittyvät vain kuuden kuukauden ajanjaksoon. Mitään kuuden kuukauden kautta ei voida pitää koko vuotta edustavana, muun muassa tuloslaskelman erien mahdollisten kausivaihtelujen vuoksi. Lisäksi täydellisessä varainhoitovuodessa on alkamis- ja päättymispäivä, jolloin tilintarkastus suoritetaan, asianmukaiset suoritteet kirjataan ja tarvittavat korjaukset tehdään. Ei ole lainkaan varmaa, että kaikki tämä tehtäisiin kuuden kuukauden jaksolta. Lisäksi vaikka yritys olisi tuottanut voittoa kuudelta kuukaudelta, se ei tarkoita sitä, että sen toiminta olisi kannattavaa koko vuodelta. Vientiä harjoittavan tuottajan ehdottama yritys ei itse asiassa ollut kannattava vuonna 2017, joka oli viimeisin käytettävissä oleva vuosi. Kaikista näistä syistä komissio ei ollut samaa mieltä kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämästä huomautuksesta, jonka mukaan näitä kuutta kuukautta koskevia tietoja käyttämällä saataisiin tarkempi normaaliarvo kuin Turkin tietoja käyttämällä. Mitä tulee toiseen mahdolliseen meksikolaiseen yritykseen, johon viitattiin 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa, eli Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:hen, yrityksen tilinpäätökset eivät olleet julkisesti saatavilla. Sen vuoksi komissio oli edelleen sitä mieltä, että näiden kahden meksikolaisen yrityksen tietoja ei voitu pitää soveltuvina. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(213) Komissio selitti turkkilaisen yrityksen Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. osalta 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa, että sen tietoja voitaisiin pitää soveltuvina tässä tutkimuksessa vääristymättömien myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voiton määrittämiseen. Lisäksi todettiin, että vuoden 2018 rahoitusmenoja, joiden vuoksi yritys oli tappiollinen kyseisenä vuotena, olisi pidettävä poikkeuksellisina, kuten 205 kappaleessa selitetään.

(214) Komission havaintoja seuraillen sama vientiä harjoittaja huomautti myös, että yrityksestä Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S tuli tappiollinen rahoituserien vuoksi. Osapuoli väitti vielä, että yritystä koskevat rahoitustiedot eivät mahdollistaneet tuotannollisten yleiskulujen ja myynti-, yleis- ja hallintokustannusten erottelua.

(215) Tuotannollisten yleiskulujen ja myynti-, yleis- ja hallintokustannusten osalta on syytä huomata, että ensin mainittujen lähteenä ei yleensä käytetä edustavassa maassa sijaitsevaa yritystä. Lisäksi toisin kuin asianomainen osapuoli väitti, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ilmoitettiin sen julkisesti saatavilla olevissa rahoitustiedoissa Orbis-tietokannassa. On myös syytä huomata, että yritystä koskevat julkisesti saatavilla olevat tiedot ovat yhtä yksityiskohtaisia kuin yleensäkin kaikki julkisesti saatavilla olevat rahoitustiedot, joita komissio tavallisesti käyttää näissä tutkimuksissa. Sen vuoksi yrityksestä saatavilla olevat tiedot sisältävät kaikki tarvittavat tiedot, eikä yritys ole niiden vuoksi soveltumaton tutkimukseen. Rahoituserien osalta komissio huomauttaa, että näiden erien epänormaalia tasoa vuoden 2018 tuloslaskelmassa olisi pidettävä poikkeuksellisena, kuten 205 kappaleessa selitetään. Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi edelleen, että Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n tietoja voidaan pitää soveltuvina sen jälkeen, kun niihin on tehty asianmukaiset oikaisut poikkeuksellisten rahoituserien huomioon ottamiseksi (ks. 307 kappale). Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(216) Kolme tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiasta väitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että yritys Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ei ole soveltuva, koska se ei ole erikoistunut PVAc:n tuotantoon vaan tuote edustaa vain pientä osaa sen koko tuotevalikoimasta. Nämä osapuolet väittivät, että yrityksen tuotannollisia yleiskuluja, myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa ei ole jaettu vain PVAc:n tuotannolle, että PVAc:n tuotannontekijöihin, sähköön sekä tuotannollisiin yleiskuluihin, myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sekä voittoon vaikuttaa voimakkaasti yleinen tuotanto- ja myyntitoiminta ja että tuotantokustannukset vaihtelevat tuoteluokittain. Erityisesti nämä osapuolet väittivät, että muiden kuin PVAc-tuotteiden myyntikustannukset ja myynnin jälkeisen tuen kustannukset ovat paljon korkeammat kuin PVAc-tuotteiden. Osapuolet väittivät vielä, että koska PVAc:iin liittyvistä tuotantokustannuksista ja voitosta ei pidetty analyyttistä kirjanpitoa, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:ää ei ehkä voida pitää luotettavana tietojen lähteenä.

(217) Osapuolet eivät toimittaneet mitään näyttöä tueksi väitteelleen, jonka mukaan muiden kuin PVAc-tuotteiden myyntikustannukset ja myynnin jälkeisen tuen kustannukset ovat paljon korkeammat kuin PVAc-tuotteiden. Ei myöskään ole poikkeuksellista, että yritykset, joita pidetään soveltuvina perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti, tuottavat useampaa kuin yhtä tuotetta. Samoin on yleistä, että edustavan maan soveltuvien yritysten julkisesti saatavilla olevien rahoitustietojen yksityiskohtaisuus ei yleensä mahdollista tarkempaa myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton analysointia yksittäisten tuotteiden tasolla. On myös syytä muistaa, että tuotantokustannusten, tuotannontekijöiden ja sähkön osalta yksittäisen yrityksen valinnalla ei ole merkitystä tuloksen kannalta, koska tiedot hankitaan muista lähteistä, esimerkiksi tuontitilastoista tai edustavan maan kotimarkkinoita koskevista tilastotiedoista sekä vientiä harjoittavien tuottajien tiedoista. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(218) Valituksen tekijä väitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n rahoitustietoihin vaikuttivat vuonna 2018 poikkeukselliset tapahtumat eli Turkin poliittisesta tilanteesta johtuva valuuttakurssivaihtelu ja yrityksen kapasiteetin laajentaminen. Sen vuoksi valituksen tekijä ehdotti, että yrityksen vuoden 2018 rahoitustietoja voitaisiin käyttää muttei voittoa ennen veroja. Valituksen tekijä ei kuitenkaan perustellut tarkemmin näitä mahdollisia syitä vuoden 2018 poikkeuksellisille rahoitusmenoille eikä kiistänyt komission ehdottamaa lähestymistapaa eli asianmukaisten oikaisujen tekemistä vuoden 2018 poikkeuksellisten rahoitusmenojen huomioon ottamiseksi. Sen vuoksi komissio ilmoitti 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa, että se aikoo soveltaa 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa ehdotettua lähestymistapaa eli käyttää Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n tietoja, jotka on oikaistu poikkeuksellisten rahoitusmenojen huomioon ottamiseksi.

(219) Komissio sai 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon huomautuksia jälleen kolmelta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiaalta. Osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ei sovellu käytettäväksi, koska sen muiden kuin PVAc-tuotteiden myyntikustannukset ja myynnin jälkeisen tuen kustannukset ovat paljon korkeammat kuin PVAc-tuotteiden. Osapuolet viittasivat Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n verkkosivustoon ja väittivät sen tuotevalikoiman osoittavan, että sen ydinliiketoiminnan muodostavat muut kuin PVAc-tuotteet ja PVAc on vain sivuliiketoimintaa. Lisäksi nämä osapuolet väittivät, että muut kuin PVAc-tuotteet vaativat enemmän resursseja tutkimus- ja kehitystyöhön ja tekniseen tukeen sekä investointeja myynnin organisointiin ja myynnin jälkeiseen tukeen ja että voitot näillä muilla kuin PVAc-tuotteiden sektoreilla ovat yleensä melko suuria. Kyseiset asianomaiset osapuolet eivät kuitenkaan toimittaneet mitään lisänäyttöä väitteensä tueksi. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin, kuten jo 217 kappaleessa selitetään.

(220) Samat osapuolet toistivat 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa väitteensä, jonka mukaan Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n kirjanpitotiedot eivät sovellu tähän tarkoitukseen, koska PVAc:n tuotanto on vain pieni osa sen koko tuotevalikoimasta ja koska yrityksen tuotannollisia yleiskuluja, myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia sekä voittoa ei ole jaettu vain PVAc-tuotteiden tuotannolle. Osapuolet väittivät lisäksi, että Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n rahoitustiedot eivät sovellu kustannusten, myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voittojen määrittämiseen, ellei yritys toimita komissiolle pelkästään PVAc-tuotevalikoimaa koskevia rahoitustietoja. Kuten jo 217 kappaleessa selitetään, tarkempi myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton analysointi yksittäisten tuotteiden tasolla ei yleensä ole mahdollista eikä tarpeen sellaisen yrityksen osalta, jota pidetään soveltuvana perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti. Näin ollen tämä väite hylättiin.

3.1.2.4 Sosiaaliturvan ja ympäristönsuojelun taso

(221) Kun kaikkien edellä mainittujen tekijöiden perusteella oli vahvistettu, että Turkki on ainoa käytettävissä oleva asianmukainen edustava maa, ei ollut tarpeen tehdä arviointia sosiaaliturvan ja ympäristönsuojelun tasosta perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan viimeisen virkkeen mukaisesti.

3.1.2.5 Päätelmät

(222) Edellä esitetyn analyysin perusteella Turkki täyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyt kriteerit, jotta sitä voitaisiin pitää asianmukaisena edustavana maana.

(223) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja viittasi 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyä muistiota koskeviin huomautuksiinsa, joissa se oli eri mieltä Turkin valinnasta asianmukaiseksi edustavaksi maaksi.

(224) Komissio huomauttaa, että näitä huomautuksia käsiteltiin 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa (sekä 3.1.2.3 jaksossa) ja että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei esittänyt muita huomautuksia vastauksena kyseiseen muistioon. Koska väitteisiin oli jo vastattu eikä vientiä harjoittava tuottaja esittänyt mitään uusia argumentteja tai näyttöä, väitteet hylättiin.

(225) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi käyttäjä ja yksi unionin tuottaja/käyttäjä olivat eri mieltä Turkin valinnasta edustavaksi maaksi ja väittivät, että Turkki ei noudata työtä koskevia yleissopimuksia ja normeja eikä ilmasto- ja ympäristösääntöjä. Käyttäjä oli myös eri mieltä yrityksen Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. tietojen käyttämisestä, koska PVAc-tuotteiden tuotanto edustaa vain vähäistä osaa sen liiketoiminnasta. Käyttäjän mukaan yrityksen yleinen tuotanto- ja myyntitoiminta vaikuttaa sen PVAc tuotteita koskeviin kustannuksiin, tuotannollisiin yleiskuluihin, myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sekä voittoon. Käyttäjä väitti, että käyttämällä turkkilaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa komissio korotti normaaliarvoa. Käyttäjä pyysi komissiota mukauttamaan laskennallista normaaliarvoa vastaavasti.

(226) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Komissio huomauttaa aluksi, että käyttäjä ei esittänyt kumpaakaan näistä väitteistä vastauksena 2 päivänä lokakuuta 2019, 20 päivänä joulukuuta 2019 ja 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyihin muistioihin, joissa komissio nimenomaisesti pyysi tällaisia huomautuksia tietyssä määräajassa. Komissio toi esiin, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti etusijalle on tarpeen mukaan asetettava maat, joissa sosiaaliturva ja ympäristönsuojelu on riittävällä tasolla, jos mahdollisia edustavia maita on useampi kuin yksi. Kun oli vahvistettu, että Turkki on ainoa käytettävissä oleva asianmukainen edustava maa, ei ollut tarpeen tehdä arviointia sosiaaliturvan ja ympäristönsuojelun tasosta, kuten 221 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(227) Mitä tulee yrityksen Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. valintaan, komissio huomauttaa ensin, että myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia lukuun ottamatta se ei käyttänyt yrityksen kustannuksia eikä tuotannollisia yleiskuluja. Käyttäjä ei esittänyt myynti-, yleis- ja hallintokustannusten eikä voiton osalta mitään näyttöä, minkä vuoksi ne olisivat liian suuret, jos käytetään turkkilaisen tuottajan koko yritystä koskevia lukuja. Käyttäjä otti lisäksi esiin 220 kappaleessa esitetyn komission selityksen, jonka mukaan tarkempi myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton analysointi yksittäisten tuotteiden tasolla ei yleensä ole mahdollista eikä tarpeen sellaisen yrityksen osalta, jota pidetään soveltuvana perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti. Käyttäjä oli tästä eri mieltä ja väitti, että ei ole tarpeen esittää yksityiskohtaista näyttöä sen tueksi, että yrityksen, joka tuottaa PVAc-tuotteita vain sivutuotteena, kustannusrakenne ja voittomarginaali on merkittävästi erilainen kuin yrityksen, joka keskittyy polyvinyylialkoholin tuotantoon. Tältä osin komissio totesi, että väitteiden tueksi olisi yleensä esitettävä pätevää näyttöä. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto eivät olleet ristiriidassa edustavan maan tuottajan ilmoittamien kustannusten ja voittojen kanssa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(228) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi unionin tuottaja/käyttäjä väitti, että Turkin tiedot eivät olleet julkisesti saatavilla, koska ne oli ostettava esimerkiksi Global Trade Atlas -tietokannasta, jäljempänä 'GTA'. Komissio huomauttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaan tietojen ei tarvitse olla "julkisesti saatavilla" vaan "helposti saatavilla". Komissio huomautti, että julkisesti saatavilla oleva tarkoittaa yleisesti kansalaisten saatavilla olevaa, kun taas helposti saatavilla oleva tarkoittaa kaikkien saatavilla olevaa tietyin edellytyksin (esim. maksu on suoritettu). On syytä mainita, että kaikki normaaliarvon muodostamiseen käytetyt tiedot asetettiin saataville avoimeen asiakirja-aineistoon. Tämä tarkoittaa sitä, että vaikka tiedot olisivat saatavilla vain maksua vastaan, kaikilla asianomaisilla osapuolilla on pääsy näihin tietoihin. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(229) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kaksi otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottaja väitti, että Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:n rahoitustiedot olivat helposti saatavilla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla, minkä vuoksi komissio oli väärässä hylätessään Meksikon mahdollisena edustavana maana. Solutia toimitti komissiolle Solutia Tlaxcala S.A.:n rahoitustiedot vain luottamuksellisena versiona, koska tiedot eivät käyttäjän mukaan olleet julkisesti saatavilla, kuten 201 kappaleessa selitetään. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitetun ilmaisun "helposti saatavilla oleva" ja ilmaisun "julkisesti saatavilla oleva" välillä on ero. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että julkisesti saatavilla oleva tarkoittaa yleisesti kansalaisten saatavilla olevaa, kun taas helposti saatavilla oleva tarkoittaa kaikkien saatavilla olevaa tietyin edellytyksin (esim. maksu on suoritettu). Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät näin ollen, että koska Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:n tiedot olivat väitetysti saatavilla Dun&Bradstreet -tietokannassa ([69]) maksua vastaan, tiedot olivat helposti saatavilla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(230) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa aluksi, että otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät esittäneet mitään näistä väitteistä vastauksena 20 päivänä joulukuuta 2019 ja 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyihin muistioihin, vaikka sitä nimenomaisesti pyydettiin tietyssä määräajassa. Komissio selitti, että se ei katsonut, että Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:n rahoitustiedot eivät olisi olleet helposti saatavilla sen vuoksi, että Solutia pyysi luottamuksellista käsittelyä ja vahvisti, että tiedot eivät ole julkisesti saatavilla. Komissio katsoi, että tiedot eivät olleet helposti saatavilla, koska se ei kyennyt löytämään niitä palveluista, joihin sillä on pääsy tätä tarkoitusta varten. Lisäksi mitkään muut asianomaiset osapuolet, otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat mukaan lukien, eivät toimittaneet näitä tietoja ei-luottamuksellisessa muodossa siitä huolimatta, että niitä nimenomaisesti pyydettiin tekemään niin 2 päivänä lokakuuta 2019, 20 päivänä joulukuuta 2019 ja 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyissä muistioissa. Lopuksi komissio totesi, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimittaneet edes lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa helposti saatavilla olevia tietoja Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:stä. Ne viittasivat vain maksulliseen tietokantaan, joka väitetysti sisältää kyseiset tiedot, ja kutsuivat tätä myöhemmin alustavaksi näytöksi siitä, että Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:n rahoitustiedot ovat helposti saatavilla muista lähteistä. Komissio ei kykene käyttämään tietoja, joihin sillä ei ole pääsyä tai joita mikään asianomainen osapuoli ei ole toimittanut ei-luottamuksellisessa muodossa. Lisäksi kykenemättä todentamaan, sisältävätkö väitetysti helposti saatavilla olevat tiedot kaikki tarvittavat luvut tai vastaavatko nämä luvut Solutian luottamuksellisesti toimittamiin tietoihin sisältyviä lukuja, komissio ei kyennyt käyttämään viimeksi mainittuja tietoja perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan soveltamiseksi. Vientiä harjoittavien tuottajien esittämä pelkkä alustava näyttö Solutian tietojen saatavuudesta ei riitä tähän tarkoitukseen. Komissio huomauttaa vielä, että kaikki normaaliarvon muodostamiseen käytetyt tiedot, jotka eivät ole laajalti saatavilla, on asetettava kaikkien asianomaisten osapuolten saataville avoimeen asiakirja-aineistoon. Tätä varten komissio varmistaa, että silloinkin kun se käyttää maksullisia tietoja, sillä on sopimuksen perusteella oikeus jakaa tutkimuksessa käytetyt merkityksselliset tiedot asianomaisten osapuolten kanssa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(231) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa samat otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Meksiko oli asianmukaisin edustava maa normaaliarvon määrittämiseksi, koska i) maassa on Kiinan taloudellista kehitystä vastaava taso; ii) maassa on vakiintunutta PVB:n tuotantoa; iii) merkitykselliset tiedot ovat helposti saatavilla Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.:n tilinpäätöksistä; iv) Meksikon sosiaaliturvan ja ympäristönsuojelun taso on korkeampi kuin Turkin.

(232) Komissio ei yhdy tähän arvioon. Komissio totesi, että kaksi ensimmäistä väitettä soveltuvat myös Turkkiin. Kolmas väite on asiasisällöltään virheellinen, kuten 230 kappaleessa selitetään, mikä tekee neljännen väitteen tyhjäksi. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

([69]) https://www.dnb.com

(233) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa samat otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että jos komissio vaatii käyttämään edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa, sen olisi harkittava Meksikon käyttöä ainakin vääristymättömien vertailuarvojen osalta.

(234) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio toteaa, että kuten 3.1.2.2 ja 3.1.2.3 jaksossa selitetään, komissio harkitsi – toisin kuin väitettiin – Meksikon käyttämistä asianomaisena edustavana maana ja hylkäsi sen, koska se ei löytänyt kyseisessä maassa PVAc:tä tai PVB:tä tuottavan yrityksen helposti saatavilla olevia rahoitustietoja. Komissio huomauttaa myös, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimittaneet 2 päivänä lokakuuta 2019 tai 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon antamissaan vastauksissa eivätkä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamissaan huomautuksissa pätevää perustelua sille, miksei Turkkia pitäisi käyttää vääristymättömien vertailuarvojen lähteenä. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(235) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa samat otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat vastustivat turkkilaisen tuottajan, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S:n, tietojen käyttämistä myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voiton lähteenä sillä perusteella, että sen ilmoitetut rahoituskustannukset olivat poikkeuksellisen korkeat ja niitä oli oikaistava 205 kappaleessa selitetyllä tavalla. Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että jos myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia sekä voittoa koskevia tietoja oli oikaistava, niitä ei voida pitää vääristymättöminä eikä niitä näin ollen voi käyttää. Vientiä harjoittavat tuottajat kyseenalaistivat turkkilaisen tuottajan tietojen helpon saatavuuden, koska tietoja oli oikaistava, jotta niitä voitiin käyttää. Vientiä harjoittavat tuottajat kyseenalaistivat myös Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S:n Orbis-tietokannassa helposti saatavilla olevien rahoitustietojen luotettavuuden ja toimittivat yritystä koskevia vaihtoehtoisia rahoitustietoja, jotka saatiin toisesta lähteestä (EMIS) ja joiden mukainen tuloslaskelma vuodelta 2018 oli erilainen kuin polkumyyntilaskelmissa käytetty. Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että tällä perusteella Turkki olisi pitänyt hylätä mahdollisena edustavana maana tai sekä Turkkia että Meksikoa olisi pitänyt harkita, koska jälkimmäisessä maassa toimivasta tuottajasta oli väitetysti helposti saatavilla olevia tietoja. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat muistuttivat, että komissio hylkäsi niiden pyynnön eritellä tarkemmin edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannukset. Vientiä harjoittavat tuottajat totesivat, että olisi ollut hyödyllistä pyytää edustavan maan tuottajaa täyttämään yksityiskohtainen tuloslaskelmataulukko, jonka komissio olisi voinut tarkastaa.

(236) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Komissio toteaa aluksi, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät tuoneet esiin mitään näistä seikoista 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyn muistion julkaisemisen jälkeen. Kyseisessä muistiossa esitettiin nyt kritisoitu lähestymistapa ja luvut ja pyydettiin nimenomaisesti niitä koskevia huomautuksia tietyssä määräajassa. Väitteestä, jonka mukaan turkkilaisen yrityksen tiedot ovat vääristyneitä, komissio itse asiassa katsoi, että myynti- ,yleis- ja hallintokustannukset sisältävät poikkeuksellisia menoja, joita ei pitäisi ottaa huomioon normaaliarvoa muodostettaessa, kuten selitetään 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa sekä 205 kappaleessa. Sen vuoksi komissio oikaisi tietoja poistamalla nämä menot. Toisin kuin vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, oikaisu ei vaikuta siihen, ovatko tiedot helposti saatavilla. Oikaisu tehtiin vain helposti saatavilla olevien lukujen perusteella, kuten selitetään yksityiskohtaisesti 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa sekä 205 kappaleessa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(237) Mitä tulee muista lähteistä peräisin oleviin turkkilaista yritystä koskeviin ristiriitaisiin tietoihin, komissio huomauttaa aluksi, että tietoja ei toimitettu annetussa määräajassa vastauksena 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon. Vientiä harjoittavat tuottajat eivät täsmentäneet, millä perusteella niiden esittämä raportti oli laadittu eli perustuiko se yleisesti hyväksyttyihin kirjanpitoperiaatteisiin ja lakisääteiseen tilinpäätökseen vai esimerkiksi EMIS-järjestelmälle ominaiseen erityiseen raportointimalliin ja erilaisiin kirjanpitoperiaatteisiin. Sen vuoksi komissio katsoo, että vakiintuneesta ja laajalti käytetystä Orbis-tietokannasta saadut rahoitustiedot ovat asianmukainen ja luotettava lähde tässä tutkimuksessa. Lisäksi Orbis-tietokannasta saadut myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa koskevat luvut (21,6 prosenttia) edustavan maan tuottajan osalta ovat vain marginaalisesti alemmat kuin EMIS-järjestelmässä raportoidut (22,4 prosenttia). EMIS-järjestelmän tietojen käyttäminen itse asiassa kohottaisi (marginaalisesti) polkumyyntimarginaalia kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien osalta.

(238) Mitä tulee pyyntöön, joka koskee edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannusten tarkempaa erittelyä, komissio muistuttaa, että tällaisia yksityiskohtaisia tietoja ei ollut helposti saatavilla. Mitä taas tulee edustavan maan tuottajalle lähetettävään tuloslaskelmaa koskevaan kyselylomakkeeseen, jonka komissio tarkastaisi, perusasetuksen säännösten mukaan komission on käytettävä helposti saatavilla olevia tietoja, eikä siinä säädetä edustavan maan tuottajille osoitetuista pyynnöistä. Vaikka tuottajilta olisikin mahdollista pyytää tällaisia tietoja ja tarkastaa ne, kerätyt tiedot olisivat liikesalaisuuksia, eivätkä ne näin ollen olisi helposti asianomaisten osapuolten saatavilla. Sen vuoksi näitä tietoja ei pidetty helposti saatavilla olevina perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitetulla tavalla.

(239) Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

3.1.3 *Vääristymättömien kustannusten määrittämiseen käytetyt lähteet*

(240) Komissio luetteli 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa tuotannontekijöitä, kuten raaka-aineet, energia ja työvoima, joita vientiä harjoittavat tuottajat käyttävät tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa, ja kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia ja ehdottamaan julkisesti saatavilla olevia tietoja muistiossa mainittujen tuotannontekijöiden vääristymättömistä arvoista.

(241) Komissio totesi 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossa, että voidakseen muodostaa normaaliarvon laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti se käyttää GTA-tietokantaa määrittääkseen useimpien tuotannontekijöiden, etenkin raaka-aineiden, vääristymättömät kustannukset. Lisäksi komissio ilmoitti käyttävänsä Turkin tilastolaitoksen tietoja määrittääkseen työvoiman ([70]) ja energian ([71]) vääristymättömät kustannukset. Komissio ilmoitti myös, että teolliseen käyttöön tarkoitetun veden kustannusten osalta se käyttää Turkin tasavallan presidentin kanslian investointiviraston ([72]) julkaisemia hintoja, jotka perustuvat Istanbulin, Eskişehirin ja Antalyan vesi- ja viemärilaitokselta saatuihin tietoihin.

(242) Komissio ilmoitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyllä muistiolla asianomaisille osapuolille, että koska epätäydellisiä tietoja toimittaneiden otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tuotannontekijöitä oli niin suuri määrä ja koska joidenkin raaka-aineiden painoarvo kaikista tuotantokustannuksista oli mitätön, nämä vähäpätöiset erät ryhmiteltiin ”kulutushyödykkeiksi”. Lisäksi komissio ilmoitti, että se laskee kulutushyödykkeiden prosenttiosuuden raaka-aineiden kokonaiskustannuksista ja soveltaa tätä osuutta raaka-aineiden uudelleen laskettuihin kustannuksiin käytettäessä asianmukaisen edustavan maan vääristymättömiä vertailuarvoja.

(243) Komissio sai 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon tuotannontekijöitä koskevia huomautuksia yhdeltä otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta, valituksen tekijältä sekä kolmelta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiaalta.

(244) Otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti, että GTA:n mukaan Turkkiin ei tuotu hiiltä ([73]) eikä maakaasua. Osapuoli suhtautui varauksellisesti siihen, voitaisiinko Turkin hintoja käyttää näissä olosuhteissa, koska näiden kahden tuotantopanoksen tuonnin puuttuminen saattaa olla osoitus siitä, että Turkin markkinoilla on joitakin tuonnin esteitä, minkä vuoksi Turkin kotimarkkinoiden hinnat saattavat olla liian korkeita tai vääristyneitä.

(245) Turkkiin ei ole ilmoitettu hiilen tuontia HS-nimikkeellä 2701 19 eikä maakaasun tuontia. Vientiä harjoittava tuottaja ei kuitenkaan toimittanut näyttöä, joka olisi tukenut sen esittämiä väitteitä kaupan esteistä ja hinnan vääristymisestä. Komissio tutki myös vientirajoitusten esiintymistä, ja komission käytettävissä olevien tietojen mukaan Turkin markkinoilla ei ole tällaisia esteitä eikä hintojen vääristymiä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(246) Saatuaan 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyä muistiotaan koskevia huomautuksia komissio kuitenkin tutki tarkemmin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien käyttämiä hiilityyppejä ja pyysi myös tutkimusraportteja näistä hiilityypeistä. Tutkimusraporttien tarkastelusta kävi ilmi, että hiili, jota jotkin vientiä harjoittavat tuottajat ehdottivat luokiteltavaksi nimikkeeseen HS 2701 19, voitaisiin luokitella nimikkeeseen HS 2701 12. GTA:ssa luetellaan Turkkia koskevat tuontitiedot tämän HS-nimikkeen osalta: tuonti oli tutkimusajanjaksolla 37 113 666 tonnia, josta mitään ei tuotu Kiinasta. Sen vuoksi komissio ilmoitti 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa asianomaisille osapuolille, että se aikoo käyttää GTA:ssa julkaistuja HS-nimikkeen 2701 12 tietoja kaiken tyyppisen hiilen vertailuarvona. Yksikään asianomainen osapuoli ei toimittanut 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon uusia huomautuksia GTA:ssa julkaistujen HS-nimikkeen 2701 12 tietojen käyttämisestä kaiken tyyppisen hiilen vertailuarvona.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases => select Labour Cost Statistics
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases => select Electricity and Natural Gas prices
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx
([73]) Kyseinen hiili luokitellaan kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan nimikkeeseen HS 270 119.

(247) Komissio totesi 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa, että koska väitetyistä kaupan esteistä tai hintojen vääristymistä maakaasun suhteen Turkissa ei ole näyttöä, tässä tutkimuksessa soveltuvana vertailuarvona käytetään Turkin tilastolaitoksen julkaisemaa Turkin teollisten käyttäjien maakaasun hintaa. Mikään osapuoli ei toimittanut 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon muita huomautuksia tästä asiasta tai ehdotetusta lähestymistavasta.

(248) Komissio totesi 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossaan aikeestaan käyttää vertailuarvona Turkin tilastolaitoksen julkaisemia tilastoja valmistussektorin työvoimakustannuksista vuonna 2016 taloudellisen toiminnan C.23 (Muualla luokittelemattomien ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) alalla NACE Rev.2-luokituksen mukaisesti. Muistioon antamassaan vastauksessa valituksen tekijä ehdotti, että PVA:han (kemiallinen tuote) liittyvien työvoimakustannusten kuvastamiseen soveltuisi paremmin taloudellisen toiminnan luokka C.20 (Kemikaalien ja kemiallisten tuotteiden valmistus) kuin ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus.

(249) Komissio tutki väitettä ja tarkasteli, mikä taloudellisen toiminnan luokka soveltuisi paremmin laajempaa taloudellista toimintaa varten, kun otetaan huomioon kiinalaisten tuottajien korkea vertikaalisen integroitumisen taso ja käytetyn työvoiman moninaisuus. Taloudellisen toiminnan luokan C.20 (Kemikaalien ja kemiallisten tuotteiden valmistus) todettiin olevan soveltuvampi. Tämän vuoksi komissio käytti työvoimakustannusten vertailuarvona taloudellisen toiminnan luokkaa C.20.

(250) Kolme tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiasta totesi 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että ne eivät ymmärrä, miksi komissio oli ilmoittanut niin pitkän luettelon tuotannontekijöihin kuuluvia raaka-aineita, ja ne väittivät, että joitakin luetelluista tuotannontekijöistä ei käytetä PVA:n tuotannossa.

(251) Väite näyttää perustuvan väärinkäsitykseen 2 päivänä lokakuuta ja 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyissä muistioissa julkaistuja tuotannontekijöitä koskevien tietojen lähteestä. Kuten 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossa selitetään, tuotannontekijöitä koskevien tietojen ensisijaisena lähteenä olivat asianomaisten osapuolten, etenkin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien, toimittamat tiedot. On myös muistettava, että otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien integroitumistasot vaihtelevat ja ne käyttävät eri tuotantoprosesseja, mikä selittää suhteellisen pitkän luettelon tuotantopanoksista, joiden osalta on yksilöitävä vastaavat vääristymättömät kustannukset edustavassa maassa. Näin ollen väite oli ristiriidassa kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien ja komission todentamien tietojen kanssa, minkä vuoksi se hylättiin.

(252) Samat asianomaiset osapuolet pyysivät myös komissiota ilmoittamaan kaikille asianomaisille osapuolille sen tuotantoprosessin, jota se aikoo käyttää arvioidakseen polyvinyylialkoholin normaaliarvon. On syytä muistaa, että laskennallisen normaaliarvon muodostaminen ei perustu sinänsä mihinkään tiettyyn tuotantoprosessiin vaan pikemminkin tuotannontekijöiden arvoon ja niiden tosiasialliseen kulutukseen kunkin vientiä harjoittavan tuottajan tuotantoprosessissa. On myös syytä muistaa, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat selittäneet polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa tuotantoprosessiaan ja esittäneet käyttämänsä tuotannontekijät. Näiden vastausten ei-luottamukselliset versiot ovat olleet kaikkien asianomaisten osapuolten tarkasteltavana syyskuusta 2019 lähtien. Sen vuoksi pyyntö oli perusteeton.

(253) Samat asianomaiset osapuolet (kolme tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiasta) esittivät 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa väitteitä tuotannontekijöistä, normaaliarvon laskemisesta sekä vertailusta. Näitä väitteitä käsitellään 264, 342–346 ja 359 kappaleessa. Nämä osapuolet toistivat 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa väitteensä, mutteivät toimittaneet mitään lisätietoja tai näyttöä väitteidensä tueksi.

3.1.4 *Vääristymättömät kustannukset ja vertailuarvot*

3.1.4.1 Tuotannontekijät

(254) Kuten 46 kappaleessa todetaan, komissio totesi 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistiossaan määrittävänsä polyvinyylialkoholiin liittyvien tuotannontekijöiden ja lähteiden alustavan luettelon, jota on tarkoitus käyttää kaikkien niiden tuotannontekijöiden, kuten raaka-aineiden, energian ja työvoiman, osalta, joita vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät polyvinyylialkoholin tuotannossa.

(255) Lisäksi komissio esitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivätyssä muistiossaan tarkistetun luettelon tuotannontekijöistä ja vahvisti Turkin tavarakoodit, jotka vastaavat käytettyjä tuotannontekijöitä Turkissa, edustavassa maassa, kuten 48 kappaleessa todetaan.

(256) Komissio ei saanut mitään huomautuksia 2 päivänä lokakuuta 2019 päivätyssä muistossa esitetystä tuotannontekijöiden luettelosta. Yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja, valituksen tekijä ja kolme tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiasta esittivät 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon huomautuksia, kuten 243 kappaleessa selitetään. Komissio käsitteli näitä huomautuksia 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa ja tarkisti hiiltä ja työvoimaa koskevia koodeja (ks. 246–249 kappale).

(257) Komissio ei saanut mitään muita huomautuksia 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistossa esitetystä tuotannontekijöiden luettelosta.

(258) Asianomaisten osapuolten toimittamien ja tarkastuskäynneillä kerättyjen tietojen perusteella on yksilöity seuraavat tuotannontekijät ja tarvittaessa HS-koodit:

Tuotannontekijä	Turkin tariffiluokittelun koodi	Vääristymätön arvo
Raaka-aineet		
Polyvinyylialkoholi	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Etikkahappo	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg tai 4 853,54 CNY/tonni
Atso-di-isobutyronitriili (AZO) / atso-bis-isobutyronitriili (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Kalsiumkarbidi	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Hiili (aktivoitu)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Hiili (sinkkiasetaatilla katalyyttisesti aktivoitu)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Kaustinen sooda / natriumhydroksidi (neste)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Hiili	2701 12	0,75 CNY/kg tai 749,38 CNY/tonni
Puolikoksi	2704 00	2,05 CNY/kg
Elektrodipasta	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Kalkkikivi	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metyylialkoholi (metanoli)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Muovi-paperi-komposiittisäkit	2905 11 00 101	41,65 CNY/kg
Polypropeenista kudotut konttisäkit	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Rikkihappo (puhdas)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg tai 1 230,74 CNY/tonni
Vinyyliasetaatti	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Sinkkiasetaatti	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Työvoima		
Valmistussektorin työvoimakustannukset	NACE 20	47,16 CNY/tunti

Tuotannontekijä	Turkin tariffiluokittelun koodi	Vääristymätön arvo
Energia		
Sähkö	Turkin tilastolaitos	CNY/kWh (1 000 MWh:n kulutusluokkaa kohti) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Maakaasu	Turkin tilastolaitos	1,63 CNY/m^3 tai 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Raaka-aineet ja sivutuotteet/jäte**

(259) Tarkastuskäynneillä komissio tarkasti käytetyt raaka-aineet ja tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa syntyvät sivutuotteet/jätteet.

(260) Koska edustavan maan markkinoista ei ollut tietoja, komissio käytti tuontihintoja kaikkien muiden raaka-aineiden kuin hapen ja asetaldehydin osalta. Edustavan maan tuontihinta määritettiin kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin yksikköhintojen painotettuna keskiarvona. Huomioon ei otettu tuontia Kiinasta eikä maista, jotka eivät ole WTO:n jäseniä ja jotka luetellaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/755 ([74]) liitteessä 1. Komissio päätti jättää Kiinasta edustavaan maahan tulevan tuonnin huomiotta, koska se päätteli 171 ja 172 kappaleessa, että tässä tapauksessa ei ole asianmukaista käyttää Kiinan kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymisen vuoksi. Koska ei ole näyttöä siitä, että kyseiset vääristymät eivät vaikuttaisi myös vientiin tarkoitettuihin tuotteisiin, komissio katsoi niiden vaikuttavan vientihintoihinkin. Muista kolmansista maista – ilman Kiinaa – tuleva tuonti oli edelleen edustavaa, ja sen osuus Turkkiin tuoduista taulukossa lueteltujen tuotannontekijöiden kokonaismääristä oli 34 ([75])–100 prosenttia

(261) Kuten edellä olevassa kappaleessa mainitaan, hapelle (99,6-prosenttinen happi, 2,5 baarin putkijohtokuljetus) ja asetaldehydille (teollisuusasetaldehydi) ei ole saatavilla julkista viitehintaa. GTA:n mukaan Turkkiin tuodaan happea HS-koodilla 2804 40, mutta kyseessä on happipulloissa tapahtuva tuonti. Tämän tuonnin hintaan vaikuttavat todennäköisesti kuljetus- ja varastointikustannukset, jotka eivät ole merkityksellisiä, kun happea otetaan talteen lähellä tuotantolaitosta ja siirretään sinne putkijohtoja pitkin. Tällöin kustannukset johtuvat pääasiassa koneista ja asennuksesta. Tästä syystä GTA-vertailuarvon käyttöä pidettiin epäasianmukaisena. Koska putkijohdoissa toimitettavan hapen markkinoille on ominaista tuottajan/myyjän ja asiakkaan läheisyys, sillä ei käydä kauppaa spot-markkinoilla. Tämän vuoksi kansallisilla tai kansainvälisillä kauppapaikoilla ei julkaista ohjeellisia hintoja eikä julkisesti saatavilla olevia viitehintoja siis ole. Näistä syistä pidettiin asianmukaisena sisällyttää happikustannukset kulutushyödykkeiden kustannuksiin. Turkkiin ei tullut lainkaan asetaldehydin (HS-koodi 2912 12) – toisin kuin hapen – tuontia, joka olisi kirjattu GTA-tietokantaan, ja koska julkisesti ei ollut saatavilla muitakaan asetaldehydin viitehintoja tai ohjeellisia hintoja Turkissa, pidettiin asianmukaisena sisällyttää asetaldehydin kustannukset kustannushyödykkeiden kustannuksiin.

(262) Jotkin tuotannontekijöistä olivat pääasiassa katalyyttimateriaaleja, joista yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille aiheutuneet tosiasialliset kustannukset muodostivat mitättömän pienen osan kaikista raaka-ainekustannuksista tutkimusajanjaksolla. Koska näiden osalta käytetyllä arvolla ei ollut merkittävää vaikutusta polkumyynti-marginaalia koskeviin laskelmiin käytetystä lähteestä riippumatta, komissio päätti sisällyttää nämä kustannukset kulutushyödykkeisiin, kuten 301 ja 302 kappaleessa selitetään.

([74]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/755, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 33). Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaan kyseisten maiden kotimarkkinahintoja ei voida käyttää normaaliarvon määrittämiseen, ja tällaisesta tuonnista oli joka tapauksessa hyvin vähän tietoja.

([75]) Kolmansista maista tulevan tuonnin 34 prosentin osuus liittyi atso-di-isobutyronitriiliin (AZO) / atso-bis-isobutyronitriiliin (AZN), joilla on vain vähäinen vaikutus valmistuskustannuksiin.

(263) Voidakseen määrittää vientiä harjoittavan tuottajan tehtaalle toimitettujen raaka-aineiden vääristymättömät hinnat perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti komissio sovelsi tuontihintaan edustavan maan tuontitullia ja lisäsi tuontihintaan kotimaan kuljetuskustannukset. Kaikkien raaka-aineiden kotimaan kuljetuskustannukset ja vakuutuskustannukset arvioitiin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tarkastettujen tietojen perusteella, eivätkä ne sisälly taulukossa esitettyihin vertailuarvoihin.

(264) Kolme tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiasta väitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille aiheutuneet vinyyliasetaattimonomeerin kustannukset eivät ole vääristyneitä vaan kansainvälisten avointen markkinoiden kustannusten mukaisia. Asianomaiset osapuolet lisäsivät asiakirja-aineistoon tietoja osoittaakseen, että vinyyliasetaattimonomeerin hinta Kiinassa oli tutkimusajanjakson aikana korkeampi kuin sen hinta Euroopassa ja Venäjällä. Asianomaiset osapuolet pyysivät komissiota ottamaan huomioon tämän seikan, kun se määrittää normaaliarvoa. Samat osapuolet toistivat saman väitteen 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa toimittamatta mitään uutta näyttöä. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaan kotimaisia kustannuksia voidaan käyttää vain, jos on varmuudella todettu, että ne eivät ole vääristyneitä. Näiden osapuolten väite perustuu yleisiin aggregoituihin lukuihin, jotka koskevat vinyyliasetaattimonomeerin hinta Kiinassa verrattuna sen hintaan unionissa tai Venäjällä. Tutkimuksessa ei kuitenkaan vahvistettu, että vinyyliasetaattimonomeerin hinta Kiinassa ei olisi vääristynyt. Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tuotantoprosessin takia vinyyliasetaattimonomeeri ei edes ole niiden kannalta merkittävä tuotannontekijä. Tämän vuoksi nämä väitteet hylätään.

(265) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kolme tuojaa toisti 264 kappaleessa esitetyn ja käsitellyn väitteensä, jonka mukaan vinyyliasetaattimonomeerin hinnat Kiinassa eivät ole vääristyneitä. Toistaessaan tämän argumentin ne väittivät, että komissio jätti huomiotta niiden toimittaman näytön, joka tuki sitä, että vinyyliasetaattimonomeerin hinnat eivät ole vääristyneet, koska näyttö ei ollut peräisin vientiä harjoittavilta tuottajilta. Ne toivat esiin väitetyn ristiriidan, jonka mukaan komissio yhtäältä ei pitänyt vinyyliasetaattimonomeeria merkittävänä tuotannontekijänä, mutta toisaalta 462 kappaleessa esitetyssä vahinkoanalyysissä komissio viittaa siihen tärkeänä raaka-aineena.

(266) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Komissio toistaa ensinnäkin 264 kappaleessa esittämänsä päätelmän, jonka mukaan pelkästään se, että Kiinan vinyyliasetaattimonomeerin hinnat ovat samanlaiset ja toisinaan korkeammat kuin sen kansainväliset hinnat, ei ole näyttöä vääristymien puuttumisesta. Toisin kuin kolme tuojaa väittivät, komissio ei jättänyt väitettä ja sitä tukevaa näyttöä huomiotta, kuten 264 kappaleesta käy ilmi. Komissio vain katsoi, että pelkkä hintataso ei ole osoitus vääristymien puuttumisesta. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(267) Mitä tulee siihen, onko vinyyliasetaattimonomeeri tärkeä tuotannontekijä, komissio ei pidä sitä merkittävänä raaka-aineena polyvinyylialkoholin tuotannossa yleisesti vaan vähäisenä tuotannontekijänä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien kannalta. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kyseistä kolme tuojaa huomauttivat itse, että vientiä harjoittavat tuottajat ovat vertikaalisesti integroituneita ja tuottavat sen vuoksi oman vinyyliasetaattimonomeerinsa. Ne eivät osta sitä merkittäviä määriä, minkä vuoksi sitä ei pidetä merkittävänä tuotantotekijänä näiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Komissio viittaa 462 kappaleessa unionin tuotannonalaan, joka ei tuota vinyyliasetaattimonomeeria sisäisesti vaan ostaa sen. Tämän vuoksi jälkimmäisessä tapauksessa vinyyliasetaattimonomeerin hinnanvaihtelut markkinoilla vaikuttavat polyvinyylialkoholin tuotantokustannuksiin. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(268) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kolme otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa, yksi unionin tuottaja/käyttäjä ja kolme tuojaa väittivät, että vahvistaessaan tuotannontekijöiden vertailuarvoja komission ei olisi pitänyt lisätä niihin tuontitulleja ja kotimaan kuljetuskustannuksia. Kolme tuojaa viittasivat erityisesti vinyyliasetaattimonomeeriin ja hiileen. Lisäksi otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ja unionin tuottaja/käyttäjä väittivät, että tuontitilastoista otettu tuontihinta olisi pitänyt alentaa CIF-tasolta noudettuna lähettäjältä -tasolle, minkä vuoksi kustannukset alkuperämaassa (mukaan lukien tarpeen mukaan tiettyjen tuotannontekijöiden ylimääräiset pakkausmenot) ja rahti- ja vakuutuskustannukset olisi poistettava. Väitteen perusteena oli se, että kaikki kolme otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa hankkivat raaka-aineensa paikallisesti.

(269) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio toteaa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti normaaliarvon olisi kuvastettava raaka-aineiden vääristymätöntä hintaa edustavassa maassa, joka tässä tapauksessa on Turkki. Sen olisi näin ollen kuvastettava hintaa, jonka polyvinyylialkoholin tuottaja maksaisi Turkissa tehtaalle toimitettavasta raaka-aineesta. Komission soveltamassa menetelmässä otetaan tämä huomioon, kuten 263 kappaleessa mainitaan. Jos tehtäisiin asianomaisten osapuolten ehdottamat oikaisut, tulokseksi saatava hinta ei kuvastaisi vääristymättömiä hintoja Turkin markkinoilla vaan keskimääräistä noudettuna lähettäjältä -hintaa (vientiin myytynä) maissa, jotka myyvät tuotteitaan Turkkiin. Tämä olisi vastoin perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohtaa, minkä vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(270) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kaksi otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa – kyseenalaistettuaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan yhteensopivuuden WTO:n sääntöjen kanssa – ehdottivat, että komission olisi yksinkertaistettava lähestymistapaansa niin, että se käyttäisi vain tarkasteltavana olevan tuotteen, polyvinyylialkoholin, vertailuarvoa ja vertaisi sitä kunkin vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaan.

(271) Komissio on eri mieltä tästä lähestymistavasta. Komissio toteaa ensin, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa säädetyn menetelmän yhteensopivuutta WTO-sääntöjen kanssa käsitellään 98 kappaleessa. Komissio huomauttaa, että otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ehdottama menetelmä rikkoisi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohtaa, jossa säädetään normaaliarvon muodostamisesta yksinomaan vääristymättömiä hintoja tai vertailuarvoja osoittavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella kunkin viejän ja tuottajan osalta erikseen. Säännöksessä edellytetään, että komissio ottaa huomioon kunkin vientiä harjoittavan tuottajan tuotantomenetelmän ja tuotantopanosten kulutuksen yksilöllisesti, sen sijaan, että sovellettaisiin yhtenäistä vertailuarvoa kaikkiin vientiä harjoittaviin tuottajiin ottamatta huomioon niiden tuotantoprosessia. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(272) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa samat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että hiilen vertailuarvo on kohtuuttoman paljon korkeampi kuin hintataso markkinoilla verrattuna Yhdysvaltojen energiatiedotusviraston noteeraamiin hintoihin. Koska Kiinassa on runsaasti hiiltä, otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komission olisi harkittava Yhdysvaltojen hintojen käyttämistä.

(273) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomautti ensin, että hiilen vertailuarvoa käsiteltiin kattavasti 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa, kuten 246 kappaleessa todetaan. Mitään huomautuksia tästä seikasta ei saatu annetussa määräajassa, kuten myös kyseisessä kappaleessa todetaan. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ainoa argumentti on, että tosiasiallisesti käytetyt hinnat ovat huomattavasti korkeammat kuin Yhdysvalloissa noteeratut hinnat. Komissio huomautti, että ei ole epätavallista, että energian ja energialähteiden hinnat ovat Yhdysvalloissa suhteellisen alhaiset. Koska muita argumentteja käytetyn vertailuarvon luotettavuudesta ei esitetty, väite hylättiin.

(2) **Sisäisesti tuotettujen tuotantopanosten käyttö tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa**

(274) Vientiä harjoittavat tuottajat tuottivat sisäisesti joitakin tuotannontekijöitä, kuten itse tuotettua höyryä, sähköä, jäähdytyskapasiteettia, puhdistettua vettä ja vastaavia. Vaikka polkumyyntiä koskevassa kyselylomakkeessa sitä pyydettiin, jotkin vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet kohdentaneet näiden itse tuotettujen tuotannontekijöiden tuotantopanosten kulutusmääriä tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen. Sen sijaan nämä vientiä harjoittavat tuottajat olivat kohdentaneet vain itse tuotettujen tuotannontekijöiden kulutusarvot ja -määrät tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen. Komissio pyrki määrittämään itse tuotettujen tuotannontekijöiden vääristymättömän hinnan. Käyttämällä raaka-aineiden ja työvoiman vääristymättömiä hintoja, jotka määritettiin 259–263 ja 276 kappaleessa selitetyllä tavalla, komissio laski uudelleen itse tuotettujen tuotannontekijöiden vääristymättömät hinnat. Tämän jälkeen näitä vääristymättömiä hintoja sovellettiin myöhemmin normaaliarvoa koskeviin laskelmiin, kuten 3.1.4.4 jaksossa selitetään.

(275) Ne raaka-aineet ja itset tuotetut tuotannontekijät, joiden painoarvo kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan kaikista tuotantokustannuksista ja tuotekooditasolla oli vähäpätöinen, ryhmiteltiin kulutushyödykkeiksi. Komissio laski kulutushyödykkeiden prosenttiosuuden raaka-aineiden kokonaiskustannuksista ja sovelsi tätä osuutta raaka-aineiden uudelleen laskettuihin kustannuksiin, kun käytettiin määritettyjä vääristymättömiä hintoja.

(3) **Työvoima**

(276) Turkin tilastolaitos julkaisee tarkkoja tietoja palkoista talouden eri sektoreilla Turkissa. Komissio käytti palkkoja, jotka ilmoitettiin Turkin valmistussektorilla vuonna 2016 taloudellisen toiminnan C.20 (Kemikaalien ja kemiallisten tuotteiden valmistus) ([76]) osalta NACE Rev.2 -luokituksen ([77]) mukaisesti. Vuoden 2016 keskimääräistä kuukausiarvoa oikaistiin asianmukaisesti inflaation huomioon ottamiseksi käyttämällä Turkin tilastolaitoksen julkaisemaa kotimaista tuottajahintaindeksiä ([78]).

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090 (sivustolla käyty viimeksi 30.4.2020).
([77]) Kyseessä on Eurostatin käyttämä taloudellisen toiminnan tilastoluokitus; https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2 (sivustolla käyty viimeksi 30.4.2020).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (sivustolla käyty viimeksi 30.4.2020).

(277) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kolme otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että komissio olisi pitänyt käyttää NACE Rev.2 -luokituksen taloudellista toimintaa C.22 (Kumi- ja muovituotteiden valmistus) koskevia palkkoja C.20:n sijaan. Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät tämän johtuvan siitä, että polyvinyylialkoholi on eräs polymeerin tai muovin laji, vinyylipolymeeri, jossa on vain hiili-hiilisidoksia. Sidos on sama kuin tyypillisissä muoveissa, kuten polyeteenissä, polypropyleenissä ja polystyreenissä, ja vesiliukoisissa polymeereissä, kuten polyakryyliamidissa ja polyakryylihapossa.

(278) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa, että NACE Rev.2 -toimialaluokitusta ([79]) koskevien Eurostatin ohjeiden mukaan taloudellinen toiminta C.20, jota komissio käytti, kattaa muun muassa hartsien, muovimateriaalien ja ei-vulkaanisten termoplastisten elastomeerien valmistuksen, hartsien sekoittamisen ja yhdistämisen asiakaskohtaisesti sekä muiden kuin asiakaskohtaisten synteettisten hartsien valmistuksen (C.20.16). Tähän luokkaan kuuluvat muovit alkumuodossa: polymeerit, mukaan lukien etyleeni-, propyleeni-, styreeni-, vinyylikloridi-, vinyyliasetaatti ja akryylipolymeerit; polyamidit; fenoli- ja epoksihartsit ja polyuretaanit; alkydi- ja polyesterihartsit ja polyeetterit; silikonit; polymeereihin perustuvat ioninvaihtimet. Samoissa ohjeissa kuvataan taloudellinen toiminta C.22 (Kumi- ja muovituotteiden valmistus), jonka käyttöä otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ehdottivat, seuraavasti: uusien tai käytettyjen (eli kierrätettyjen) muovihartsien jalostaminen väli- tai lopputuotteiksi käyttäen esimerkiksi ahtopuristusta, ekstruusiopuristusta, ruiskupuristusta, puhallusmuovausta ja valua. Taloudellinen toiminta C.22 on jaettu muovilevyjen, -kalvojen, -putkien ja -profiilien valmistukseen, muovipakkausten valmistukseen, rakennusmuovien valmistukseen ja muiden muovituotteiden (kuten pöytä- ja koulutarvikkeiden) valmistukseen. Sen vuoksi on selvää, että taloudellisen toiminnan C.20 palkat soveltuvat paremmin polyvinyylialkoholin tuotannossa toimivien työntekijöiden vertailuarvoksi kuin taloudellisen toiminnan C.22 palkat. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(4) **Sähkö ja maakaasu**

(279) Sähkön ja maakaasun vertailuarvon määrittämiseksi komissio käytti sähkön jaa kaasun hintatilastoja, jotka Turkin tilastolaitos ([80]) julkaisee säännöllisissä lehdistötiedotteissaan. Näistä tilastoista komissio käytti vastaavan kulutusluokan teollisen sähkön ja kaasun hintoja (Kuruş/kWh) koskevia tietoja tutkimusajanjakson ajalta.

(280) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja ja yksi unionin tuottaja/käyttäjä väittivät, että Turkin maakaasun hinnat eivät sovellu vertailuarvoksi ja että niiden sijaan olisi käytettävä Yhdysvaltojen Meksikonlahden rannikon hintoja. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Turkin maakaasun hinnat ovat kaksinkertaiset unionin maakaasun hintoihin nähden ja yli kaksinkertaiset Yhdysvaltojen Meksikonlahden rannikon hintoihin nähden. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Turkin maakaasun hinnat kohosivat tutkimusajanjaksolla ja olivat 75 prosenttia korkeammat kuin vuoden 2017 lopussa, vaikka globaalisti maakaasun hinnat pysyivät vakaina samalla kaudella. Vientiä harjoittava tuottaja katsoi hinnan kohoamisen johtuvan seuraavien eri olosuhteiden yhdistelmästä: i) riippuvuus tuonnista, ii) geopoliittiset jännitteet suhteessa Venäjään, mikä vaikuttaa kaasun toimituksiin Turkkiin, iii) öljyä tuottaviin maihin, kuten Iraniin ja Venezuelaan, kohdistuvat pakotteet, iv) poliittiset jännitteet suhteessa Yhdysvaltoihin ja v) Turkin liiran devalvointi. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että näiden väitetysti keinotekoisen korkeiden maakaasun hintojen osalta vertailuarvona olisi käytettävä joko Yhdysvaltojen Meksikonlahden hintoja tai maakaasun keskimääräisät hintoja Turkissa vuosina 2015–2017.

(281) Unionin tuottaja/käyttäjä väitti lisäksi, että Turkin maakaasumarkkinat ovat verrattain pienet eikä niitä ole vapautettu. Lisäksi Turkin maakaasun hinnat liittyvät lämmitykseen ja sähköntuotantoon tarkoitetun kaasun käyttöön eivätkä kemikaalien tuotantoon tarkoitettuun laajamittaiseen käyttöön. Käyttäjä väitti, että Yhdysvaltojen Meksikonlahden rannikon hintoja olisi käytettävä vertailuarvona.

(282) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Komissio toi ensinnäkin esiin, että väite, jonka mukaan maakaasun hinnat Turkissa olivat kaksinkertaiset unionin hintoihin nähden tutkimusajanjaksolla, on virheellinen. Eurostatin julkaisun Gas prices for non-household consumers - bi-annual data (from 2007 onwards) ([81]) mukaan unionin maakaasun keskimääräinen hinta muille kuin kotitalouskäyttäjille tutkimusajanjaksolla oli 0,028 euroa/kWh (tai 0,3 euroa/m^3), joka oli 43 prosenttia korkeampi kuin kaasun keskimääräinen hinta Turkissa (0,020 euroa/kWh tai 0,21 euroa/m^3). Muilta kuin kotitalouskäyttäjiltä veloitetut kaasun hinnat Turkissa olivat näin ollen merkittävästi alemmat kuin unionissa tutkimusajanjaksolla.

([79]) NACE Rev. 2 – taloudellisen toiminnan tilastoluokitus; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (sivustolla käyty viimeksi 22.7.2020).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (sivustolla käyty viimeksi 22.6.2020).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (sivustolla käyty viimeksi 21.7.2020).

(283) Tämän jälkeen komissio huomautti, että otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan Turkin maakaasun hintojen kehityksestä antamaan kuvaan vaikuttaa suuresti se, että siinä ei oteta huomioon Turkin liiran merkittävää devalvaatiota kyseisenä ajanjaksona. Vientiä harjoittava tuottaja pitää devalvaatiota vaikuttavana tekijänä muttei kumoa sitä soveltamalla dollarin tai euron muuntokurssia verratakseen hinnan kehitystä Yhdysvaltojen Meksikonlahden rannikon tai unionin hintojen kehitykseen sellaisen valuutan perusteella, joka oli suhteellisen vakaa koko ajanjakson ajan. Myös Kiinan juania voitaisiin käyttää, koska kyseessä on valuutta, johon tuotannontekijöiden arvot muunnetaan laskennallisen normaaliarvon muodostamista varten.

(284) Kun hintaa tarkastellaan euroina, maakaasun hinnat Turkissa olivat Eurostatin ([82]) toimittamien tietojen mukaan tutkimusajanjaksolla 12 prosenttia (eivätkä 75 prosenttia) korkeammat kuin vuonna 2017 ([83]). Eurostatin mukaan samalla kaudella hinta muiden kuin kotitalouskuluttajien osalta unionissa kohosi noin 11 prosenttia ([84]). Lisäksi vuoden 2017 ja vuoden 2019 alkupuoliskon välisellä kaudella (eli kaudella, joka sisältää koko tutkimusajanjakson) Turkin maakaasun hinnat olivat alimmillaan vuosien 2015 ja 2019 välillä, kun ne ilmaistaan vakaana valuuttana. Jos komissio noudattaisi vientiä harjoittavan tuottajan pyyntöä ja käyttäisi maakaasun keskimääräistä hintaa Turkissa vuosien 2015 ja 2017 välillä vertailuarvona, se olisi haitallista otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kannalta. Tällainen keskimääräinen hinta olisi noin 1,70 juania/m^3 ja näin ollen noin 4 prosenttia korkeampi kuin hinta, jota komissio käytti laskelmissaan.

(285) Kun otetaan huomioon edellä esitetty, vaikka valuutan merkittävä devalvaatio vaikuttaa maakaasun hintoihin Turkin liiroina ilmaistuna, vaikutus poistuu, kun hinnat muunnetaan juaneiksi ennen kuin niitä käytetään normaaliarvon muodostamiseen. Kun hintoja tarkastellaan dollareina, euroina tai juaneina, niissä ja niiden kehityksessä ei ole mitään epätavallista vuosina 2015–2019. Sen vuoksi ei ole mitään syytä käyttää maan ulkopuolista vertailuarvoa tai keskimääräisiä hintoja vuosina 2015–2017.

(286) Väitteistä, jonka mukaan Turkin maakaasumarkkinat ovat verrattain pienet eikä niitä ole vapautettu ja kaasun hinnat Turkissa liittyvät lämmitykseen ja sähköntuotantoon tarkoitetun kaasun käyttöön eivätkä kemikaalien tuotantoon tarkoitettuun laajamittaiseen käyttöön, komissio huomauttaa, että näiden väitteiden tueksi ei esitetty mitään näyttöä. Lisäksi muiden kuin kotitalouskäyttäjien erillinen kaasutariffi viittaa päinvastaiseen.

(287) Edellä esitetyistä syistä väitteet hylättiin.

(288) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa sama otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja toi esiin sähkön hinnoista samanlaisia seikkoja kuin maakaasun hinnoista esitettiin (ks. 280 kappale). Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan myös sähkön hinnat Turkissa kohosivat jyrkästi (maakaasun hinnan kohoamisen mukaisesti) tutkimusajanjakson aikana. Vientiä harjoittava tuottaja ehdotti käytettäväksi sähkön keskimääräisiä hintoja vuosina 2015–2017 eikä tutkimusajanjaksoa koskevia tietoja.

(289) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Ensimmäiseksi komissio huomautti, että vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut mitään lukuja väitteensä tueksi. Komissio voi vain olettaa, että väite perustuu sähkön hinnan kehitykseen Turkin liiroina, kuten maakaasun tapauksessakin (ks. 285 kappale). Komission käyttämä menetelmä, jossa vertailuarvot lasketaan uudelleen juaneina, kumoaa Turkin liiran vaihtelun vaikutukset, samoin kuin maakaasun tapauksessa,

(290) Komissio tarkasteli Eurostatin ([85]) raportoimia muiden kuin kotitalouskäyttäjien sähkön hintoja euroina. Turkin hinnat olivat tutkimusajanjaksolla noin 12,7 prosenttia korkeammat kuin vuonna 2017, mutta myös unionissa keskimääräinen hinta kohosi 10,7 prosenttia samalla kaudella. Lisäksi sähkön keskimääräinen hinta Turkissa tutkimusajanjaksolla euroina ilmaistuna oli noin 1 prosentin alempi kuin keskimääräinen hinta vuosina 2015–2017, jota kautta vientiä harjoittava tuottaja esittää käytettäväksi. Tästä seuraa, että kun liiran devalvaation vaikutus poistetaan, on selvää, että sähkön hinta Turkissa ei kohonnut jyrkästi tutkimusajanjaksolla, toisin kuin otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti.

(291) Edellä esitetyistä syistä väitteet hylättiin.

([82]) Sama kuin edellä.
([83]) Hinta kohosi 0,017 eurosta/kWh (tai 0,18 eurosta/m^3) 0,020 euroon/kWh (tai 0,21 euroon/m^3) (sivustolla käyty viimeksi 21.7.2020).
([84]) Hinta kohosi 0,025 eurosta/kWh (tai 0,27 eurosta/m^3) 0,028 euroon/kWh (tai 0,30 euroon/m^3) (sivustolla käyty viimeksi 21.7.2020).
([85]) Electricity prices for non-household consumers - bi-annual data (from 2007 onwards); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (sivustolla käyty viimeksi 22.7.2020).

(292) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kolme tuojaa väitti, että kaasun ja sähkön kustannuksia Turkissa on korotettu poliittisella päätöksellä. Väitteensä tueksi ne viittasivat 16 päivänä kesäkuuta 2020 toimittamissaan huomautuksissa esitettyyn näyttöön. Kyseisissä huomautuksissa ne väittivät erään turkkilaisen kemianteollisuuden yrityksen vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtavan virkailijan sähköpostiviestin perusteella, että Turkin kaasu- ja sähkömarkkinoita ei ole vapautettu ja viranomaiset vahvistavat hinnat. Tätä päätelmää tuki väitetysti Turkin kaasu- ja sähkömarkkinoita koskeva analyysi, mutta tuojat eivät viitanneet sen mihinkään tiettyyn osaan. Niiden mukaan tämän väitteen perusteella komission olisi harkittava uudelleen Turkin asianmukaisuutta edustavana maana tai alennettava väitetysti korkeampia kaasu- ja sähkökustannuksia ainakin 300 prosentilla.

(293) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Vaikka komissio ottaisikin huomioon turkkilaisen kemianteollisuuden yrityksen vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtavan virkailijan sähköpostiviestin pätevänä näyttönä energian hintojen inflaatiosta Turkissa, komissio huomauttaa, että sähköpostiviestin alussa todetaan, että ”Turkin energiamarkkinat ovat hyvin vapaat monessa suhteessa”. Pelkästään tämä on ristiriidassa sen kanssa, miten sähköpostiviestiä luonnehditaan huomautuksissa. Mitä tulee siihen, että kaasun hinnat Turkissa ovat korkeammat kuin maailmanmarkkinoilla, Turkin kaasun hinnat muille kuin kotitalousasiakkaille ovat huomattavasti alemmat kuin unionin hinnat (ks. 282 kappale). Kaasun ja sähkön hinnan 300 prosentin alaspäin suuntautuvaa oikaisua koskeva pyyntö vaikuttaa perustuvan turkkilaisen kemianteollisuuden yrityksen vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtavan virkailijan sähköpostiviestissä olevaan toteamukseen, jonka mukaan öljyn ja dieselin hintoihin sovelletaan 300 prosentin veroa. Riippumatta siitä, pitääkö tämä paikkansa, se ei ole merkityksellistä kaasun ja sähkön hintojen kannalta. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(294) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja ja yksi unionin tuottaja/käyttäjä väittivät, että sähkön ja maakaasun vertailuarvo sisältää arvonlisäveron. Ne väittivät, että normaaliarvon laskemisessa on tavanomaisena käytäntönä käyttää kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia ilman arvonlisäveroa.

(295) Komissio otti huomautuksen huomioon ja oikaisi sähkön ja maakaasun vertailuarvoa poistamalla siitä arvonlisäveron (18 prosenttia). Normaaliarvo ja polkumyyntimarginaalit laskettiin uudelleen vastaavasti kaikille vientiä harjoittaville tuottajille. Uudet päätelmät annettiin uudelleen tiedoksi osana täydentäviä lopullisia päätelmiä.

(296) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että soveltaessaan sähkön vertailuarvoa komission olisi käytettävä kunkin vientiä harjoittavan tuottajan sähkönkulutuksen tasoon sovellettavaa hintaluokkaa eikä kaikkien hintaluokkien keskiarvoa.

(297) Komissio otti tämän huomautuksen huomioon ja oikaisi sähkön vertailuarvoa soveltamalla tarvittaessa suurten ja keskisuurten sähkönkuluttajien hintaluokkia. Arviointi perustui vientiä harjoittavien tuottajien sähkön ostoihin eikä kulutukseen, koska jotkin niistä tuottavat osan kuluttamastaan sähköstä. Normaaliarvo ja polkumyyntimarginaalit laskettiin uudelleen vastaavasti kaikille vientiä harjoittaville tuottajille. Uudet päätelmät annettiin uudelleen tiedoksi osana täydentäviä lopullisia päätelmiä.

(298) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa valituksen tekijä väitti, että se, missä määrin polkumyyntimarginaali aleni 295 ja 297 kappaleessa käsiteltyjen oikaisujen jälkeen, ei ole johdonmukainen siihen nähden, mikä maakaasun ja sähkön osuus Sinopecin tuotantokustannuksista on niiden tietojen mukaan. Valituksen tekijä väitti, että vaikka yksi Sinopecin tuotantoyritys voikin käyttää merkittävän määrän maakaasua, näin ei ole toisen yrityksen osalta.

(299) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa myös eräs käyttäjä kyseenalaisti oikaisun jälkeen tehdyt laskelmat (ks. 295 ja 297 kappale). Se katsoi, että kun otetaan huomioon energian suuri osuus polyvinyylialkoholin tuotantokustannuksista, oikaisun vaikutuksen olisi oltava suurempi. Se pyysi komissiota tarkistamaan laskelmansa.

(300) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Komissio huomauttaa, että nämä väitteet perustuvat pelkkiin oletuksiin, mutta Sinopecin normaaliarvoa koskevat laskelmat, jotka komissio teki oikaisun jälkeen, perustuvat vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin ja komission todentamiin tarkkoihin kulutusasteisiin. Mitä tulee Sinopec Ningxiaan eli yritykseen, joka ei väitetysti käytä merkittäviä määriä maakaasua polyvinyylialkoholin tuotannossa, kuten 329 kappaleessa selitetään, komissio käytti kunkin Sinopec Ningxian ilmoittaman tuotevalvontakoodin osalta muiden

yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien korkeinta laskennallista normaaliarvoa sen vuoksi, että käytetiin käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan nojalla. Näihin ei merkittävästi vaikuttanut arvonlisäveron poistaminen maakaasun ja sähkön hinnoista, mutta yksittäisten yritysten vaikutus ryhmän polkumyyntimarginaaliin vaihtelee sen mukaan, mikä näiden yritysten myynnin osuus on ryhmän kaikesta vientimyynnistä unioniin. Komissio huomautti vielä, että vaikka oikaisu liittyi maakaasuun ja sähköön, sillä oli heijastusvaikutus esimerkiksi tuotannollisiin yleiskuluihin, jotka laskettiin prosentteina vääristymättömistä valmistuskustannuksista. Jos kustannukset pienenevät, kun maakaasun ja sähkön hinnoista vähennetään arvonlisävero, myös tuotannolliset yleiskulut pienenevät. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(5) **Kulutushyödykkeet/vähäpätöiset määrät**

(301) Koska otokseen valitut yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät paljon eri tuotannontekijöitä, jotkin raaka-aineet, joiden painoarvo kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan kokonaistuotantokustannuksissa ja tuotelajitasolla oli vähäpätöinen, ryhmiteltiin kulutushyödykkeiksi.

(302) Komissio laski kulutushyödykkeiden prosenttiosuuden raaka-aineiden kokonaiskustannuksista ja sovelsi tätä osuutta raaka-aineiden uudelleen laskettuihin kustannuksiin, kun käytettiin määritettyjä vääristymättömiä hintoja.

(303) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja totesi, että merkittävää määrää tuotannontekijöitä, joita komissio piti vähäpätöisinä, käsiteltiin kulutushyödykkeinä, minkä vuoksi näille tuotannontekijöille ei määritetty yksilöllisiä vertailuarvoja. Vientiä harjoittava tuottaja ei periaatteessa kiistänyt tätä lähestymistapaa, mutta se kyseenalaisti sen toteuttamistavan. Ensinnäkin vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tuottajien oli ilmoitettava suhteettoman yksityiskohtaisia tietoja, joita ei loppujen lopuksi käytetty normaaliarvon laskemiseen. Toiseksi se huomautti, että komissio määritti kulutushyödykkeiden arvot soveltamalla niiden osuutta kaikista välittömistä raaka-ainekustannuksista näiden kustannusten vääristymättömiin arvoihin vertailuarvojen perusteella. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tällä tavalla komissio itse asiassa käsitteli kulutushyödykkeitä vääristyneitä, vaikka mitään vääristymiä ei ollut todettu. Vientiä harjoittava tuottaja väitti vielä, että komissio ei voinut olettaa, että kulutushyödykkeiden vääristymien prosenttiosuus olisi sama kuin välittömien raaka-aineiden. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja suhtautui varauksellisesti myös tapaan, jolla komissio käsitteli tuotannollisia yleiskuluja. Näiden seikkojen vuoksi vientiä harjoittava tuottaja pyysi, että komissio asettaisi kulutushyödykkeiden ja tuotannollisten yleiskulujen ylärajaksi arvot, jotka vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti niistä.

(304) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio totesi, että sen määrittämiseksi ja todentamiseksi, onko tuotannontekijän arvo vähäpätöinen, kaikista tuotelajeista on tehtävä yksityiskohtainen erittely kaikkien tuotannontekijöiden osalta. Näin ollen pyydetyt tiedot olivat tasoltaan asianmukaiset, jotta kaikki tiedot voitiin määrittää ja todentaa, mukaan lukien normaaliarvon muodostamiseen käytetty kulutushyödykkeiden osuus välittömistä raaka-ainekustannuksista. Väitteestä, jonka mukaan kulutushyödykkeet eivät olleet vääristyneitä ja että niiden arvon ylärajaksi olisi asetettava vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittama taso, komissio huomautti, että 3.1.1 jaksossa vahvistetiin merkittävien vääristymien esiintyminen. Tällöin voidaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti käyttää kotimarkkinoiden kustannuksia, mutta vain jos niiden on varmasti todettu olevan vääristymättömiä tarkan ja asianmukaisen näytön perusteella. Vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimittaneet tällaista näyttöä kulutushyödykkeiden eivätkä tuotannollisten yleiskulujen osalta, eikä komissiokaan sellaista löytänyt. Mitä tulee oletukseen, että kulutushyödykkeiden vääristymien prosenttiosuus oli sama kuin välittömien raaka-aineiden, komissio muistuttaa, että otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja ei kiistänyt periaatetta, jonka mukaan vähäisiä tuotannontekijöitä käsitellään kulutushyödykkeinä. Komissio sovelsi näihin muiden välittömien raaka-aineiden keskimääräistä vääristymäkerrointa, eikä vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että oletus olisi virheellinen. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(6) **Tuotannolliset yleiskulut, myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä voitto**

(305) Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tuotannolliset yleiskulut ilmaistiin osuutena vientiä harjoittaville tuottajille tosiasiallisesti aiheutuneista valmistuskustannuksista. Näin saatua prosenttiosuutta sovellettiin vääristymättömiin valmistuskustannuksiin.

(306) Myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton osalta komissio käytti turkkilaisen yrityksen Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kemiallisen toiminnan osaston vuoden 2018 rahoitustietoja, kuten 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivätyssä muistiossa ilmoitettiin (ks. 218 kappale).

(307) Komissio päätteli, että Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n vuoden 2018 rahoitusmenot olivat poikkeuksellisen korkeat ja että niitä olisi oikaistava asianmukaisesti, kuten 205 kappaleessa selitetään. Sen vuoksi myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia koskevissa laskelmissa komissio jätti huomiotta vuoden 2018 rahoitusmenot ja korvasi ne yrityksen vuosien 2017, 2016 ja 2015 keskimääräisillä rahoitusmenoilla. Oikaisu johti korkeampaan myynti-, yleis- ja hallintokustannusten osuuteen mutta pienempään voittoon. Näin ollen vuoden 2018 poikkeukselliset rahoitusmenot vaikuttivat lähinnä siten, että myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voiton osuudet muuttuivat, mutta niillä ei ollut mitään vaikutusta myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin ja voittoon kokonaisuudessaan. Niillä ei siten ollut vaikutusta myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton tasoon yhteensä.

(308) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti (ks. tarkemmin 303 kappale), että tuotannollisia yleiskuluja yhdessä kulutushyödykkeiden kanssa ei pitäisi käsitellä vääristyneinä ja että niiden arvojen ylärajaksi olisi asetettava vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamat arvot. Väitettä käsiteltiin ja se hylättiin 304 kappaleessa.

(309) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen välilliset työvoimakustannukset sisällytettiin normaaliarvon muodostamista varten tuotannollisiin yleiskuluihin eikä tuotannontekijöihin, vaikka komissio on määrittänyt täsmällisen vertailuarvon työvoimakustannuksille. Kyseinen otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja katsoi, että työvoimakustannuksia koskevan vertailuarvon käyttäminen välillisiin työvoimakustannuksiin johtaisi tarkempiin vääristymättömiin kustannuksiin kuin sen sisällyttäminen tuotannollisiin yleiskuluihin.

(310) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio totesi, että vientiä harjoittava tuottaja oli itse sisällyttänyt välilliset työvoimakustannukset tuotannollisiin yleiskuluihin tuotantokustannuksissa ja oli samalla esittänyt välilliset työvoimakustannukset yksittäisenä tuotannontekijänä. Välttääkseen kaksinkertaisen laskemisen komissio poisti välittömät työvoimakustannukset tuotannontekijöistä ja piti ne osana tuotannollisia yleiskuluja. Kun otetaan huomioon välillisten työvoimakustannusten luonne tuotannollisina yleiskuluina ja merkittävät erot tuotteen valmistukseen osallistuvien työntekijöiden palkoissa ja pätevyydessä ja jotta vältettäisiin kaksinkertainen laskeminen ja varmistettaisiin johdonmukaisuus, komissio ei nähnyt mitään syytä muuttaa vientiä harjoittavan tuottajan alkuperäistä lähestymistapaa, ja komissio säilytti välilliset työvoimakustannukset tuotannollisina yleiskuluina. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(311) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kaksi otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että komission olisi pitänyt käyttää useamman kuin yhden tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia sekä voittoa koskevia tietoja. Vientiä harjoittavat tuottajat perustivat väitteensä valituselimen asiassa DS141 EU – Bed Linen tekemiin päätelmiin.

(312) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa ei kielletä käyttämästä vain yhden tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia koskevia tietoja. Säännöksen yhteensopivuutta WTO:n sääntöjen kanssa käsitellään 98 kappaleessa. Lisäksi komissio löysi vain yhden edustavan maan yrityksen, jonka tiedot olivat helposti saatavilla, kuten 3.1.2.3 jaksossa selitetään. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(313) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kolme otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa vastusti sitä, että komissio poisti tietyt rahtikulut vientihinnasta vaikkei näitä kuluja (yhdessä käsittelykulujen yms. ja rahoituskulujen, kuten pankkimaksujen, kanssa) poistettu edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista.

(314) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa, ettei ole mitään viitteitä tällaisten kulujen sisältymisestä edustavan maan tuottajan ilmoittamiin myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät myöskään esittäneet mitään vastakkaista näyttöä. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(315) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja oli samaa mieltä siitä, että edustavan maan tuottajan rahoituskustannukset olivat poikkeuksellisen korkeat, minkä vuoksi kyseisen yrityksen myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia oli oikaistava vastaavasti. Otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja ei kuitenkaan ollut samaa mieltä yrityksen voiton oikaisemisesta samojen poikkeuksellisten kustannusten perusteella. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että voittojen oikaiseminen kumoaa myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin tehdyn oikaisun, koska yhdistetyt myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto pysyivät samana.

(316) Komissio ei yhdy tähän arvioon vaan toteaa, että poikkeukselliset rahoituskustannukset vaikuttivat sekä myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin että voittoon. Ei olisi järkevää korjata vain yhtä korjaamatta toista. Komission mukaan voittoon tehty oikaisu ei kumoa vaan täydentää myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin tehtyä oikaisua. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

3.1.4.2 Perusasetuksen 18 artiklan soveltaminen Wan Weihin, Mengweihin ja Shuangxiniin

(317) Tarkastellessaan Wan Wein, Mengwein ja Shuangxinin polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antamia vastauksia komissio totesi, että vastauksissa, jotka liittyivät tuotantokustannuksiin ja näin ollen normaaliarvon laskemiseen, sisäisesti tuotettujen tuotantopanosten (itse tuotetun höyryn, sähkön ja vastaavien) tuotannontekijöitä ei ollut asianmukaisesti kohdennettu tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen. Tämä oli vastoin ohjeita, jotka komissio antoi polkumyyntiä koskevassa kyselylomakkeessa. Myöhemmässä kirjeenvaihdossa, mukaan lukien puutteita koskevat kirjeet ja tarkastuskäyntiä edeltävät kirjeet, komissio pyysi Wan Weita, Mengweita ja Shuangxinia täydentämään vastauksensa polkumyyntiä koskevassa kyselylomakkeessa annettujen ohjeiden mukaisesti.

(318) Kyseiset kolme yritystä väittivät vastauksissaan, että niiden mielestä kyselylomaketta ei ollut mahdollista täyttää komission pyytämällä tavalla. Yritykset väittivät erityisesti, että ei ollut objektiivista tai tarkkaa perustetta, jolla kunkin itse tuotetun raaka-aineen/energialähteen kulutus voitaisiin erotella, ja että ei ollut mahdollista raportoida erikseen kunkin itse tuotetun raaka-aineen/energialähteen kulutusta ja raaka-aineostoja. Vastausten tarkistetut versiot olivat tältä osin puutteellisia.

(319) Komissio on tästä eri mieltä. Se selitti, että koska nämä yritykset olivat jo raportoineet itse tuotettujen tuotannontekijöiden tuotantopanokset, nämä tuotantopanokset voitaisiin myös kohdentaa tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen.

(320) Komissio ilmoitti Wan Weille ([86]), Mengweille ([87]) ja Shuangxinille ([88]), että niiden toimittamissa tiedoissa olevien kuvattujen puutteiden vuoksi komissio päätti tehdä päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti siltä osin kuin on kyse tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa käytetyistä sisäisesti tuotetuista tuotantopanoksista.

(321) Vastauksissaan 18 artiklan mukaisiin kirjeisiin vientiä harjoittavat tuottajat toistivat selityksensä, miksi ne eivät katsoneet voivansa toimittaa pyydettyjä tietoja.

(322) Komissio vahvisti sisäisesti tuotettujen tuotantopanosten vääristymättömät hinnat ja sovelsi niitä normaaliarvon laskemiseen, kuten 274 ja 275 kappaleessa selitetään.

(323) Mengwein toimitiloihin marraskuussa 2019 tehdyn tarkastuskäynnin aikana yritys tarkisti useaan otteeseen vastaustaan kyselylomakkeeseen, myös tuotantokustannuksiin liittyvää osaa.

(324) Tarkastuskäynnin viimeisen päivän lopussa yritys toimitti vielä uuden version vastauksesta ja mitätöi siten osan aiemmin tarkastuskäynnin aikana tehdystä työstä ja siihen liittyvästä valmistelutyöstä. Muutettu osa liittyi tuotantokustannuksiin, ja sillä oli vaikutuksia normaaliarvon laskemiseen. Uudessa versiossa muun muassa työtuntien määrää oli vähennetty merkittävästi aiempiin versioihin verrattuna. Sen vuoksi komissio ilmoitti yritykselle, että näitä tarkastuskäynnin aivan loppuvaiheessa toimitettuja muutettuja tietoja oli mahdoton todentaa.

(325) Tarkastuskäyntien jälkeen komissio ilmoitti Mengweille ([89]), että viimeksi toimitettuja tietoja, jotka saatiin aivan tarkastuskäynnin lopussa, ei voitu todentaa ja että komissio tekee päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Mengwei ei esittänyt huomautuksia tämän 18 artiklan mukaisen kirjeen johdosta.

(326) Komissio päätti olla ottamatta huomioon osan aivan tarkastuskäynnin loppuvaiheessa toimitetuista tiedoista, joita ei voitu todentaa, ja hyödynsi päätelmissään ennen tätä viimeistä versiota toimitettuja tietoja, jotka se pystyi todentamaan.

([86]) Yritykselle 5 päivänä maaliskuuta 2020 lähetetty luottamuksellinen versio tarkastusraportista ja 26 päivänä helmikuuta 2020 lähetetty 18 artiklan mukainen kirje (t20.001693).
([87]) Yritykselle 5 päivänä maaliskuuta 2020 lähetetty luottamuksellinen versio tarkastusraportista ja 26 päivänä helmikuuta 2020 lähetetty 18 artiklan mukainen kirje (t20.001693).
([88]) Yritykselle 5 päivänä maaliskuuta 2020 lähetetty luottamuksellinen versio tarkastusraportista ja 26 päivänä helmikuuta 2020 lähetetty 18 artiklan mukainen kirje (t20.001692).
([89]) Yritykselle 5 päivänä maaliskuuta 2020 lähetetty luottamuksellinen versio tarkastusraportista ja 16 päivänä maaliskuuta 2020 lähetetty 18 artiklan mukainen kirje (t20.002421).

3.1.4.3 Perusasetuksen 18 artiklan soveltaminen Sinopec Ningxiaan

(327) Sinopec Ningxian toimitiloihin Yinchuanissa (Ningxia) 9 ja 12 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana tehdyn tarkastuskäynnin aikana komissio totesi joitakin merkittäviä ja vakavia puutteita tuotantokustannusten raportoinnissa. Puutteet haittasivat huomattavasti kyselyvastauksen tähän osioon liittyvää normaalia tutkimusprosessia. Sinopec Ningxia kohdensi erityisesti virheellisesti tuotannontekijöiden arvon ja kulutuksen polyvinyylialkoholin tuotantoketjun alkupään vaiheisiin (eli VAM, asetyleeni, höyry jne.), minkä seurauksena suurin osa polyvinyylialkoholin tuotannossa välillisesti käytetyistä tuotannontekijöistä yli-/aliarvioitiin merkittävästi. Tämän seurauksena tuotevalvontakoodikohtaiset tuotantokustannukset eivät olleet luotettavia.

(328) Komissio katsoi, että nämä tuotelajikohtaisiin tuotantokustannuksiin liittyvät huomattavat ja vakavat puutteet kyselylomakkeessa haittasivat merkittävästi kyselylomakkeen tähän osioon liittyvää normaalia tutkimusprosessia. Sen vuoksi komissio ilmoitti Sinopec Ningxialle aikeestaan soveltaa käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti normaaliarvon laskemiseen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti.

(329) Sinopec Ningxian normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti käyttämällä muiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia tietoja (tuotantokustannuksia ja tuotannontekijöiden kulutusta tuotelajikohtaisesti). Komissio käytti kustakin Sinopec Ningxian ilmoittamasta tuotevalvontakoodista muiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien korkeinta laskennallista normaaliarvoa.

(330) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja ja yksi unionin tuottaja/käyttäjä väittivät, että käyttämällä muiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien korkeinta laskennallista normaaliarvoa Sinopec Ningxian normaaliarvona komissio käytti perusasetuksen 18 artiklaa rankaisevasti. Lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että käyttämällä muiden vientiä harjoittavien tuottajien, joihin myös sovellettiin perusasetuksen 18 artiklaa, tietoja komissio ei käyttänyt parhaita käytettävissä olevia tietoja vaan tavallaan sovelsi 18 artiklaa kahteen kertaan Sinopec Ningxiaan. Vientiä harjoittava tuottaja väitti vielä, että komission olisi pitänyt sen sijaan käyttää Sinopec Chongqingin tietoja, koska kyseiseen yritykseen ei sovellettu perusasetuksen 18 artiklaa. Vientiä harjoittavan tuottajan mukaan se, että Sinopec Chongqingin tuotantoprosessi on erilainen kuin Sinopec Ningxianin tuotantoprosessi, ei tee pätemättömiksi Sinopec Chongqingin tietoja, koska tuotantoprosessilla ei ole vaikutusta polyvinyylialkoholin hintoihin.

(331) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Komissio huomautti ensinnäkin, että kuten 317–322 kappaleessa selitetään, perusasetuksen 18 artiklan soveltaminen Wan Wei -ryhmään ja Shuangxiniin rajoittui itse tuotettuihin tuotannontekijöihin. Kuten tarkemmin selitetään 274 kappaleessa ja otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille toimitetuissa laskelmissa, voidakseen määrittää arvot itse tuotetuille tuotannontekijöille, jotka olivat merkittäviä suhteessa tuotantokustannuksiin, komissio käytti kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia ja komission todentamia kulutusasteita. Näitä asteita sovellettiin vääristymättömiin arvoihin samoin kuin muidenkin tuotannontekijöiden osalta. Kuten 275 kappaleessa selitetään, ne itset tuotetut tuotannontekijät, joiden painoarvo kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan kaikista tuotantokustannuksista oli vähäpätöinen, ryhmiteltiin kulutushyödykkeiksi, kuten muutkin vähämerkityksiset tuotannontekijät. Sen vuoksi soveltaessaan perusasetuksen 18 artiklaa hyvin rajoitetusti Wan Wei -ryhmään ja Shuangxiniin komissio käytti yksinomaisesti näiden yritysten toimittamia tarkastettuja tietoja yhdessä vertailuarvojen kanssa, kuten muidenkin tuotannontekijöiden osalta. Tämän vuoksi komissio katsoi, että Wan Wei -ryhmälle ja Shuangxinille vahvistettuja normaaliarvoja voitaisiin käyttää parhaina käytettävissä olevina tietoina rankaisematta Sinopec Ningxiaa.

(332) Mitä tulee Sinopec Chongqingin tietojen soveltuvuuteen parhaiten käytettävissä oleviksi tiedoiksi, sekä komissio että vientiä harjoittava tuottaja totesivat, että Sinopec Chongqingin käyttämä tuotantoprosessi eroaa Sinopec Ningxian käyttämästä tuotantoprosessista. Perusraaka-aineiden osalta Sinopec Ningxian tuotantoprosessi on lähempänä Wan Wei -ryhmän ja Shuangxinin tuotantoprosessia Vaikka tällä ei ehkä ole vaikutusta polyvinyylialkoholin hintoihin, sillä on merkittävä vaikutus normaaliarvon muodostamiseen, koska se perustuu tuotannontekijöihin (myös raaka-aineisiin), niiden käyttöasteeseen sekä vertailuarvoihin. Sinopec-ryhmä itse myönsi tuotantoprosessin vaikutuksen muodostetun normaaliarvon tasoon ja näin ollen polkumyyntimarginaaleihin. Sinopec väitti 16 päivänä kesäkuuta 2020 päivätyissä huomautuksissaan, että useissa Yhdysvaltojen polkumyyntitutkimuksissa Sinopec Chongqingille on määrätty nollatulli tai erittäin alhainen polkumyyntimarginaali sen vuoksi, että sen tuotantoprosessi ja tuotteiden erityisominaisuudet ovat merkittävästi erilaiset kuin muilla kiinalaisilla tuottajilla. Koska Sinopec Chongqingin tuotantoprosessi eroaa merkittävästi myös Sinopec Ningxian tuotantoprosessista, ensin mainitun tietoja ei voida pitää parhaina käytettävissä olevina tietoina jälkimmäisen normaaliarvon määrittämiseksi.

(333) Mitä tulee tuotelajikohtaisen korkeimman normaaliarvon käyttämiseen, komissio ei pidä tätä lähestymistapaa rankaisevana. Koska komissio ei pystynyt todentamaan eikä sen vuoksi käyttämään Sinopec Ningxian toimittamia tietoja sen normaaliarvon muodostamista varten, ei ole mitään näyttöä siitä, että Sinopec Ningxian tuotelajikohtainen normaaliarvo olisi alempi kuin muiden samanlaisia raaka-aineita käyttävien yhteistyössä toimineiden tuottajien tuotelajikohtainen normaaliarvo.

(334) Edellä esitetyistä syistä väitteet hylättiin.

3.1.4.4 Normaaliarvon laskeminen

(335) Komissio toteutti jäljempänä esitetyt vaiheet laskennallisen normaaliarvon määrittämiseksi.

(336) Ensin komissio vahvisti polyvinyylialkoholin vääristymättömät valmistuskustannukset. Se sovelsi vääristymättömiä yksikkökustannuksia yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan yksittäisten tuotannontekijöiden tosiasialliseen kulutukseen.

(337) Toiseksi komissio korotti vääristymättömiä valmistuskustannuksia lisäämällä niihin 305 kappaleessa kuvatulla tavalla määritetyt tuotannolliset yleiskulut saadakseen vääristymättömät tuotantokustannukset.

(338) Lopuksi komissio lisäsi 337 kappaleessa kuvatulla tavalla määritettyihin tuotantokustannuksiin Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä voiton (ks. 205 ja 218 kappale).

(339) Myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ilmaistuna prosentteina myytyjen hyödykkeiden kustannuksista ja sovellettuna vääristymättömiin tuotantokustannuksiin olivat 17,6 prosenttia.

(340) Voitto ilmaistuna prosentteina myytyjen hyödykkeiden kustannuksista ja sovellettuna vääristymättömiin tuotantokustannuksiin oli 4,0 prosenttia.

(341) Tällä perusteella komissio muodosti tuotelajikohtaisen laskennallisen normaaliarvon noudettuna lähettäjältä -tasolla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti.

(342) Kolme tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiasta väitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että normaaliarvon määrittämisessä pitäisi ottaa huomioon tuotannontekijöiden, sähkön, veden ja maakaasun määräalennukset. Osapuolet väittivät, että yleisissä indekseissä ei oteta huomioon näitä alennuksia, joita myönnetään suurten määrien ostoista. Osapuolet pyysivät, että normaaliarvoon tehtäisiin oikaisu näiden tuotannontekijöitä, sähköä, vettä ja maakaasua koskevien väitettyjen alennusten perusteella. Nämä asianomaiset osapuolet väittivät myös, että suurin osa polyvinyylialkoholin tuottajista on suuria yrityksiä, jotka saavat hinnanalennuksia hankkiessaan raaka-aineita ja energiaa. Samat asianomaiset osapuolet toistivat saman väitteen 30 päivänä maaliskuuta 2020 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa toimittamatta mitään uutta näyttöä väitteensä tueksi. Myöhemmin samat osapuolet väittivät myös, että Turkin kaasu- ja energiamarkkinoita ei ole vapautettu, vaan viranomaiset vahvistavat hinnat.

(343) On syytä muistaa, että 279 kappaleessa tarkoitetut sähkön ja maakaasun osalta käytetyt tietolähteet sisälsivät teollisten käyttäjien tietoja. On myös huomattava, että asianomaisten osapuolten määrällisiä alennuksia tai niiden suuruutta koskevat väitteet olivat vain yleisiä toteamuksia, eikä niiden tueksi esitetty mitään määrällisiä tietoja tai muuta näyttöä. Näiden osapuolten esittämät tiedot eivät tukeneet niiden väitettä, jonka mukaan kaasu- ja sähkömarkkinoita ei ole vapautettu ja että viranomaiset vahvistavat hinnat. Näiden osapuolten toimittamissa raporteissa päinvastoin kuvaillaan Turkin vapautettujen energianmarkkinoiden ominaispiirteitä ja asianomaisten sääntelyelinten tehtävää, joka on markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen. Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin perusteettomina.

(344) Samat asianomaiset osapuolet väittivät 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että tutkimuksen kohteena olevilla kiinalaisilla viejillä ei ollut PVA-tuotteisiin liittyviä merkittäviä myyntikustannuksia tai rahoituskustannuksia ja että komission ei olisi pitänyt sisällyttää normaaliarvoa koskeviin laskelmiin mitään myyntikustannuksia tai rahoituskustannuksia. Samat osapuolet toistivat alempia myyntikustannuksia koskevat samat väitteet myös tutkimuksen myöhemmässä vaiheessa.

(345) Normaaliarvon laskemiseen liittyvä väite oli samanlainen kuin väite, jonka samat asianomaiset osapuolet esittivät Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.:n valinnasta soveltuvaksi yritykseksi edustavassa maassa ja jota selitettiin ja käsiteltiin 216 ja 217 kappaleessa. Komissio toteaa myös, että osapuolet eivät esittäneet mitään näyttöä tukemaan väitettään, jonka mukaan kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille ei aiheutunut PVA-tuotteisiin liittyviä merkittäviä myyntikustannuksia tai rahoituskustannuksia, eikä tämä väite saanut vahvistusta tutkimuksessa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(346) Samat kolme asianomaista osapuolta ilmaisivat 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa näkemyksensä soveltuvista menetelmistä, joilla investointien poistot olisi otettava huomioon normaaliarvoa laskettaessa. Myöhemmin samat osapuolet täydensivät väitettään toteamalla, että Kiinasta peräisin olevaan polyvinyylialkoholiin ei liittynyt mitään tutkimus- ja kehityskustannuksia.

(347) Yleinen menetelmä, jolla otettiin huomioon tuotannolliset yleiskulut, myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä voitto, joihin sisältyvät myös poistot ja t&k-kustannukset, selitettiin 305 kappaleessa. Lisäksi kutakin yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa koskeva yksityiskohtainen menetelmä ilmoitettiin kyseisille yrityksille niille osoitetuissa erillisissä päätelmissä. Vakiintuneen käytännön mukaisesti kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle annetaan aina mahdollisuus esittää huomautuksia niitä koskevista laskemista ja menetelmästä. Näin ollen tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiaiden esittämää väitettä pidettiin virheellisenä, minkä vuoksi se hylättiin.

(348) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että komissio hyväksyi turkkilaisten valmistajien PVB:tä koskevat kustannustiedot, myös tuotujen raaka-aineiden hinnat, kiinalaisten yritysten normaaliarvon muodostamiseksi tekemättä asianmukaisia oikaisuja. Kiinan viranomaisten mukaan muodostettu normaaliarvo poikkeaa merkittävästi otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien todellisesta tuotantotilanteesta ja tekee WTO:n sääntöjen mukaisen hintojen vertailukelpoisuutta koskevan vaatimuksen merkityksettömäksi.

(349) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa, että se ei käyttänyt normaaliarvon muodostamiseksi turkkilaisten valmistajien PVB:tä koskevia kustannustietoja, myöskään tuotujen raaka-aineiden hintoja. Sen sijaan se käytti edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia sekä voittoprosenttia. Kustannusrakenne (myös raaka-aineiden käyttöasteet) perustuivat kuitenkin vientiä harjoittavien tuottajien toimittamiin ja komission todentamiin tietoihin, joihin vääristymättömiä vertailuarvoja sovellettiin. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

3.2 **Vientihinta**

(350) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat vientiä unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai tuojana toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta.

(351) Jos vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

(352) Jos vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojana toimivan etuyhteydessä olevan yrityksen kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä etuyhteydessä olevalle tuojalle tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten, myös myynti-, yleis- ja hallintokustannusten, ja voiton (6,89 prosenttia) huomioon ottamiseksi. Nämä tiedot saatiin yhteistyössä toimineilta etuyhteydettömiltä tuojilta.

(353) Yksi vientiä harjoittavista tuottajista myi tietyn määrän polyvinyylialkoholia etuyhteydettömille kotimaisille kauppiaille tietoisena siitä, että tämä myynti oli tarkoitettu unionin markkinoille. Myös tämä myynti otettiin huomioon vientihinnan määrittämisessä.

(354) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että laskiessaan luottokustannuksia komission olisi käytettävä dollarimääräisten eikä juanmääräisten luottojen korkoprosentteja, koska vientitapahtumat laskutettiin dollareina.

(355) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa, että vaikka vientitapahtumat laskutettiin dollareina, maksut muunnettiin ja talletettiin juaneina. Vientiä harjoittava tuottaja ei myöskään osoittanut, että sillä olisi dollarimääräisiä lainoja, minkä vuoksi luottokustannuksiin sovellettava asianmukainen korko on juanmääräisten lainojen korko. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

3.3 **Vertailu**

(356) Komissio vertaili normaaliarvoa ja yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(357) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja, jotka perustuivat yhteistyössä toimineen yrityksen tosiasiallisiin lukuihin, tehtiin käsittely-, rahti- ja luottokustannusten, pankkimaksujen, palkkioiden ja välillisten verojen huomioon ottamiseksi.

(358) Kahden otokseen valitun yritysryhmän osalta tehtiin myös 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu etuyhteydessä olevien yritysten kautta tapahtuneesta myynnistä. Molemmat ryhmät myivät polyvinyylialkoholia unioniin niihin etuyhteydessä olevan kauppiaan/kauppiastuottajan kautta. Etuyhteydessä olevan kauppiaan/kauppiastuottajan tehtävät vastasivat myyntiedustajan tehtäviä. Nämä etuyhteydessä olevat yritykset etsivät asiakkaita ja solmivat yhteyksiä niihin. Ne olivat näin ollen vastuussa myyntiprosessista. Oikaisussa otettiin huomioon etuyhteydessä olevien yritysten myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto (6,89 prosenttia), joita koskevat tiedot saatiin yhteistyössä toimineilta etuyhteydettömiltä tuojilta.

(359) Kolme tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kauppiasta väitti 20 päivänä joulukuuta 2019 päivättyyn muistioon esittämissään huomautuksissa, että tehdessään vertailua vientihinnan ja normaaliarvon välillä komission olisi otettava huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetyt tekijät, kuten fyysiset ominaisuudet, alennukset, hyvitykset ja määrät, kaupan porras, luotto, myynnin jälkeiset kustannukset, palkkiot ja muut tekijät (etenkin korkeamman laatuluokan tuotteiden sertifiointiin liittyvät kustannukset). Samat osapuolet toistivat luottokustannuksia ja myynnin jälkeistä teknistä tukea koskevat samanlaiset väitteet myös tutkimuksen myöhemmässä vaiheessa.

(360) Komissio oikaisi vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, kuten 357 kappaleessa todetaan. Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin perusteettomina.

(361) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi käyttäjä väitti, että komission ei pitäisi verrata edustavan maan tuottajan GTA-arvoihin ja myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin ja voittoon perustuvaa normaaliarvoa vientihintaan, joka perustuu kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien raaka-ainehintoihin, myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin ja voittomarginaaliin Kiinassa. Käyttäjän mukaan sekä vientihinnan että normaaliarvon on perustuttava samoihin raaka-ainekustannuksiin ja myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin.

(362) Komissio on eri mieltä tästä polkumyyntilaskelmien luonnehdinnasta. Komissio määritti normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti, kuten 3.1.4.4 jaksossa selitetään. Toisin kuin käyttäjä väittää, komissio käytti vientihinnan perustana yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tosiasiallisesti veloittamia hintoja eikä kustannuksia, kuten 3.2 jaksossa selitetään. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(363) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kaksi otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottaja väitti, että komissio oli väärässä oikaistessaan etuyhteydessä olevien kauppiaiden kautta tapahtuneen myynnin vientihintaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti palkkioiden osalta. Ne väittivät myös, että komissio ei toimittanut näyttöä tällaisen oikaisun tarpeellisuudesta. Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että tuotanto- ja myyntiyritykset niiden yritysryhmissä muodostavat yhden taloudellisen yksikön.

(364) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Molemmille vientiä harjoittavien tuottajien ryhmille täydentävät lopulliset päätelmät sisältävässä asiakirjassa ilmoitettujen syiden vuoksi komissio ei pitänyt kumpaakaan ryhmää yhtenä taloudellisena yksikkönä. Edellä mainituissa asiakirjoissa selitettyjen väitteiden yksityiskohdat sisältävät liikesalaisuuksia, joita ei voida esittää tässä tiivistettynä. Arvioinnissaan komissio otti huomioon erityisesti seuraavat seikat: i) onko kyseisten yritysten välillä selvä tehtävänjakso eli toinen ainoastaan myy ja toinen ainoastaan tuottaa ja ii) onko myyntiyritysten pääasiallisena tehtävänä myydä vai helpottaa yritysryhmän tuotteen myyntiä. Komissio tarkasteli myös yritysten sijaintia ja tutki yksityiskohtaisesti niiden myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia. Tämän arvioinnin perusteella nämä väitteet hylättiin.

(365) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Sinopec-ryhmä oli eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu on perusteltu. Vientiä harjoittava tuottaja väitti ensinnäkin, että Sinopec Chongqingin suora myynti Yhdysvaltoihin on vähäistä ja epätavallista. Sinopec-ryhmä huomautti myös, että Sinopec Ningxialla ei ole suoraa vientimyyntiä. Sinopec-ryhmä väitti, että oikaisu saattaa olla perusteltu vain, jos tällainen suora vientimyynti on (erittäin) merkittävää. Sinopec-ryhmän mukaan se, että tuotantoyrityksellä on merkittävää suoraa kotimarkkinamyyntiä, ei ole merkityksellistä sen määrittämiseksi, onko kyseessä yksi taloudellinen yksikkö. Sinopec-ryhmä väitti lisäksi, että Sinopec Chongqingin ja Sinopec Ningxian myyntikulut liittyvät vain kotimarkkinamyyntiin ja Sinopec Chongqingin osalta Yhdysvaltoihin suuntautuvaan vientimyyntiin, minkä vuoksi ne eivät ole merkityksellisiä. Sinopec-ryhmä huomautti tämän jälkeen, että vaikka Sinopec Central China ostaa polyvinyylialkoholia etuyhteydettömiltä tuottajilta, se ei tarkoita, etteikö se voisi muodostaa yhtä taloudellista yksikköä tuotantoyritysten kanssa. Lisäksi Sinopec-ryhmä piti näitä ostoja hyvin vähäisinä ja väitti, että oikaisu voidaan tehdä vain siinä tapauksessa, että ostot etuyhteydettömiltä osapuolilta ovat merkittäviä. Lopuksi Sinopec väitti, että tuotantoyritysten ja kauppiaan välinen etäisyys on merkityksetön.

(366) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa, että täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Sinopec-ryhmä ei kiistänyt komission arvion perustana olevia tosiseikkoja eikä esittänyt muita tosiseikkoja. Siihen seikkaan liittyen, että Sinopec Central China, Sinopec Chongqing ja Sinopec Ningxia ovat kaikki Sinopec-ryhmän määräysvallassa, komissio muistuttaa, että yhteinen määräysvalta on välttämätön edellytys, jotta kyseessä olisi yksi taloudellinen yksikkö, ja käynnistää analyysin, jossa tarkastellaan, osoittavatko kaikki etuyhteydessä olevaa kauppiasta koskevat tosiseikat, että kyseessä on yksi taloudellinen yksikkö. Tarkoituksena on määrittää, ovatko etuyhteydessä olevan kauppiaan suorittamat tehtävät samanlaisia kuin sisäisen myyntiosaston tehtävät. Analyysi on tehtävä kussakin tapauksessa vahvistettujen tosiseikkojen perusteella, minkä vuoksi vertailu muihin tutkimuksiin, joissa päätettiin tehdä (tai olla tekemättä) perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu, ei ole aina asianmukainen.

(367) Otettuaan huomioon tapauksen kiistämättömät tosiseikat ja Sinopec-ryhmän väitteet, jotka se esitti vastauksessaan täydentäviin lopullisiin päätelmiin, komissio katsoi, että näin ei ole tässä tapauksessa.

(368) Sinopec Chongqingillä oli ensinnäkin merkittävää suoraa myyntiä kolmansiin maihin. Tämän myynnin osuus kaikesta vientimyynnistä saattaa olla joissakin muissa tapauksissa todettua pienempi, mutta komissio pitää sitä silti huomattavana. Sinopec-ryhmä väitti, että Chongqingin vientimyynti kolmansiin maihin on ”epätavallista”, koska se suuntautuu Yhdysvaltoihin, jotta voidaan hyödyntää Yhdysvaltojen polkumyyntilainsäädännön mukaista nollatullia. Komissio ei kyennyt tarkistamaan tämän väitteen todenperäisyyttä, mutta sen mukaan tämä ei kuitenkaan vaikuta siihen, että Sinopec Chongqing harjoittaa kolmannen maan markkinoille suuntautuvaa tosiasiallista vientimyyntiä, jonka tuojamaan viranomaiset ovat sellaiseksi tunnustaneet. Lisäksi Sinopec itse myönsi, että Sinopec Chongqingin myyntikustannukset johtuvat osaksi tästä myynnistä.

(369) Komissio on eri mieltä siitä, että tuottajan kotimarkkinoilla harjoittama suora myynti olisi merkityksetöntä. Kuten unionin tuomioistuin ([90]) on todennut, kyseessä on yksi taloudellinen yksikkö, kun tuottaja antaa tavanomaisesti sisäisen myyntiosaston vastuulle kuuluvia tehtäviä jakeluyhtiön tehtäväksi. Kotimarkkinamyynti ja vientimyynti, jota käsitellään 368 kappaleessa, ovat tavallisesti sisäisen myyntiosaston vastuulla. Komissio pani merkille, että Sinopec ei kiistänyt kotimarkkinamyynnin (ja osaksi vientimyynnin) myyntikustannuksia ja piti normaalina, että yrityksille aiheutuu myyntikustannuksia.

(370) Komissio huomautti, että Sinopec ei kiistänyt sitä, että Sinopec Central China ei myy eikä edes vie yksinomaan ryhmän tuottamaa polyvinyylialkoholia vaan käy kauppaa myös muiden, etuyhteydettömien, yritysten tuottamalla polyvinyylialkoholilla. Se, että yritys ei vie kolmannen osapuolen tuottamaa polyvinyylialkoholia vaan myy sitä kotimarkkinoilla, ei kumoa päätelmää, jonka mukaan se käyttäytyy tässä suhteessa enemmän kauppiaan kuin sisäisen myyntiosaston tavoin.

(371) Mitä tulee Sinopec Central Chinan ostoihin etuyhteydettömiltä polyvinyylialkoholin tuottajilta, komissio on eri mieltä väitteestä, jonka mukaan oikaisu voidaan tehdä vain silloin, kun ostot etuyhteydettömiltä osapuolilta ovat merkittäviä. Vaikka näin oli asiassa *Musim Mas* ([91]), se ei tarkoita, että kyseisessä tapauksessa todettu ostojen osuus muodostaisi kynnysarvon, jonka alittuessa yhtiöt muodostavat yhden taloudellisen yksikön ja ylittyessä kyseessä ei voi olla yksi taloudellinen yksikkö. Yksikään edellä mainituista seikoista ei ole yksinään ratkaiseva. Niitä olisi tarkasteltava kokonaisuutena kunkin yksittäistapauksen asiayhteydessä.

(372) Komissio muistutti lopuksi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen analyysin tarkoituksena on määrittää etuyhteydessä olevan kauppayhtiön asema kaikkien merkityksellisten tosiseikkojen perusteella. Edellytyksenä ei ole, että kaikki tosiseikat pätevät kaikkiin ryhmän yrityksiin, jotta voitaisiin päätellä, että tiettyä ryhmään kuuluvaa yritystä on pidettävä palkkioperusteisena myyntiedustajana. Sen vuoksi väite, jonka mukaan Sinopec Central Chinaa voitaisiin pitää tällaisena myyntiedustajana suhteessa ryhmän yhteen yritykseen mutta myyntiosastona suhteessa saman ryhmän toiseen yritykseen, ei ole vakuuttava.

(373) Tarkastellessaan Sinopec-ryhmän kokonaiskuvaa ja Sinopec Central Chinan toimintaa ryhmässä komissio vahvisti, että jälkimmäistä ei voida pitää sisäisenä myyntiosastona vaan pikemminkin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettuna kauppiaana.

(374) Edellä esitetyistä syistä väite hylättiin.

([90]) Ks. esimerkiksi unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, annettu 25.6.2015, asia T-26/12, Musim Mas para, ECLI:EU:T:2015:437, 43 kohta.

([91]) Sama kuin edellä.

(375) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Wan Wei -ryhmä oli eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu on perusteltu Wan Wein kautta tapahtuneesta Mengwein myynnistä. Wan Wei -ryhmä valitti, että sille annettiin vain viisi päivää aikaa esittää huomautuksia täydentävistä lopullisista päätelmistä eikä lakisääteistä vähintään kymmentä päivää, minkä vuoksi sen puolustautumisoikeuksia rikottiin. Wan Wei totesi komission väitetysti huomauttaneen tarkastuskäynnin aikana, että Mengwei on vain Wan Wein tehdas tai tuotantolaitos. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Wan Weillä on määräysvalta Mengwein suhteen, minkä vuoksi ne muodostavat yhden taloudellisen yksikön. Vientiä harjoittavan tuottajan mukaan komissio myönsi tämän implisiittisesti määrittäessään yhden polkumyyntimarginaalin Wan Wei -ryhmälle.

(376) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Mengwein vientimyynti kolmansiin maihin ei ole merkittävää verrattuna sen kokonaismyyntiin. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu voidaan tehdä ainoastaan, kun tällainen suora vientimyynti on (erittäin) merkittävää. Vientiä harjoittava tuottaja väitti vielä, että Mengwein suoralla kotimarkkinamyynnillä ei ole merkitystä arvioitaessa, toimiiko Wan Wei Mengwein myyntiosastona. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tuotantoyrityksen harjoittama suora myynti ei missään tapauksessa estä päättelemästä, että kyseessä on yksi taloudellinen yksikkö. Vientiä harjoittava tuottaja vahvisti, että Wan Wei ostaa polyvinyylialkoholia etuyhteydettömiltä tuottajilta mutta väitti, että ostojen määrä on pieni verrattuna Mengweiltä ostettuihin määriin. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että vaikka kauppias ostaa tuotteita myös muilta yrityksiltä, se ei tarkoita, etteikö se voisi muodostaa yhtä taloudellista yksikköä tuotantoyrityksen kanssa. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Wan Wein ja Mengwein välinen etäisyys on merkityksetön.

(377) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Mitä tulee väitteen menettelyä koskevaan osaan, komissio huomauttaa, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetään nimenomaisesti lyhyemmästä kuin kymmenen päivän määräajasta täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevien huomautukseen esittämiseen. Kun otetaan huomioon, että saadut huomautukset koskivat vain yhtä tutkimuksen päätelmien näkökohtaa, komissio piti viiden päivän määräaikaa riittävänä. Jos otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja piti tätä määräaikaa liian lyhyenä, se olisi voinut pyytää pidennystä. Eräs toinen asianomainen osapuoli pyysi tällaista pidennystä, jonka komissio myönsi.

(378) Mitä tulee väitteen aineelliseen osaan, komissio huomauttaa, että täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Wan Wei ei kiistänyt komission arvion perustana olevia tosiseikkoja eikä esittänyt muita tosiseikkoja. Siihen seikkaan liittyen, että Mengwei on Wan Wein määräysvallassa, komissio muistuttaa, että kauppayhtiön määräysvalta tuottajaan nähden (tai päinvastoin) on välttämätön edellytys, jotta kyseessä olisi yksi taloudellinen yksikkö, ja käynnistää analyysin, jossa tarkastellaan, osoittavatko kaikki etuyhteydessä olevaa kauppiasta koskevat tosiseikat, että kyseessä on yksi taloudellinen yksikkö. Tarkoituksena on määrittää, ovatko etuyhteydessä olevan kauppiaan suorittamat tehtävät samanlaisia kuin sisäisen myyntiosaston tehtävät. Analyysi on tehtävä kussakin tapauksessa vahvistettujen tosiseikkojen perusteella, minkä vuoksi vertailu muihin tutkimuksiin, joissa päätettiin tehdä tai olla tekemättä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu, on merkityksetöntä.

(379) Otettuaan huomioon tapauksen kiistämättömät tosiseikat ja Wan Wein väitteet, jotka se esitti vastauksessaan täydentäviin lopullisiin päätelmiin, komissio katsoi, että näin ei ole tässä tapauksessa.

(380) Väitteestä, jonka mukaan Wan Wei ja Mengwei muodostavat yhden yksikön, koska niitä pidetään ryhmänä ja niille on määritetty yksi polkumyyntimarginaali, komissio huomauttaa, että tämä ei merkitse sitä, että ne muodostaisivat yhden taloudellisen yksikön. Kyseessä on kaksi eri käsitettä. Komissio huomauttaa myös, että se ei missään vaiheessa tutkimusta ollut sitä mieltä, että Mengwei on vain Wan Wein tehdas tai tuotantolaitos. Itse asiassa aikomus soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaa Wan Wein kautta tapahtuneeseen Mengwein myyntiin vahvistaa, että komissio on eri mieltä tästä väitteestä.

(381) Komissio on samaa mieltä siitä, että Mengwein kolmansiin maihin suuntautuneen suoran myynnin osuus kokonaismyynnistä (vienti- ja kotimarkkinamyynnistä) on suhteellisen pieni. Tämä johtuu siitä, että Mengweillä on merkittävää suoraa myyntiä kotimarkkinoilla. Näin ollen jos Mengwein suoraa vientimyyntiä verrattaisiin sen kaikkeen vientimyyntiin (siis ilman kotimarkkinamyyntiä), osuus olisi merkittävästi suurempi.

(382) Komissio on eri mieltä siitä, että tuottajan kotimarkkinoilla harjoittama suora myynti olisi merkityksetöntä. Kuten unionin tuomioistuin ([92]) on todennut, kyseessä on yksi taloudellinen yksikkö, kun tuottaja antaa tavanomaisesti sisäisen myyntiosaston vastuulle kuuluvia tehtäviä jakeluyhtiön tehtäväksi. Suora kotimarkkinamyynti ja edellä käsitelty vientimyynti ovat tavallisesti sisäisen myyntiosaston vastuulla. Tältä osin komissio huomauttaa myös, että Wan Wei -ryhmä ei kiistänyt komission väitettä, joka perustuu Mengwein myyntikustannuksiin. Nämä kustannukset todistavat selvästi, että Mengweillä on oma myyntiosasto eikä se ole pelkkä Wan Wein tehdas tai tuotantolaitos, kuten vientiä harjoittava tuottaja väitti. Komissio muistuttaa, että Mengweillä on joka tapauksessa merkittävästi suoraa vientimyyntiä, joka jo sellaisenaan riittää osoittamaan, että sillä on tosiasiallinen myyntiosasto vientimyyntiä varten.

(383) Komissio huomautti, että Wan Wei -ryhmä ei kiistänyt sitä, että Wan Wei ei myy tai ei edes vie yksinomaan ryhmän tuottamaa polyvinyylialkoholia vaan käy kauppaa myös muiden, etuyhteydettömien, yritysten tuottamalla polyvinyylialkoholilla. Myös tämä tukee päätelmää, jonka mukaan Wan Wei toimi enemmän kauppiaan kuin Mengwein sisäisen myyntiosaston tavoin.

(384) Mitä tulee Wan Wein ostoihin etuyhteydettömiltä polyvinyylialkoholin tuottajilta, komissio on eri mieltä väitteestä, jonka mukaan oikaisu voidaan tehdä vain silloin, kun ostot etuyhteydettömiltä osapuolilta ovat merkittäviä. Vaikka näin oli asiassa Musim Mas ([93]), se ei tarkoita, että kyseisessä tapauksessa todettu ostojen osuus muodostaisi kynnysarvon, jonka alittuessa yhtiöt muodostavat yhden taloudellisen yksikön ja ylittyessä kyseessä ei voi olla yksi taloudellinen yksikkö. Yksikään edellä mainituista seikoista ei ole yksinään ratkaiseva. Niitä olisi tarkasteltava kokonaisuutena kunkin yksittäistapauksen asiayhteydessä.

(385) Tarkastellessaan Wan Wei -ryhmän kokonaiskuvaa ja Wan Wein toimintaa suhteessa Mengwein polyvinyylialkoholiin komissio vahvisti, että ensin mainittua ei voida pitää jälkimmäisen sisäisenä myyntiosastona vaan pikemminkin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettuna kauppiaana.

(386) Edellä esitetyistä syistä väite hylättiin.

(387) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kolme otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa ja yksi unionin tuottaja/käyttäjä väittivät, että ei-palautettavan arvonlisäveron osalta ei pitäisi tehdä oikaisua. Nämä asianomaiset osapuolet väittivät, että komissio ei ole selittänyt, miksi tällainen oikaisu on tarpeen, etenkin kun otetaan huomioon, että normaaliarvo muodostetaan käyttämällä (osittain) kolmannen maan tietoja. Nämä asianomaiset osapuolet väittivät myös, että komissio ei ole selittänyt, miksi ilman arvonlisäveroa koskevaa oikaisua vientihinnan ja laskennallisesti muodostetun normaaliarvon välillä olisi ero, joka vaikuttaa hintojen vertailtavuuteen. Koska normaaliarvo muodostetaan laskennallisesti, niiden mukaan tuotantopanoksiin sisältyvää arvonlisäveroa ei palauteta, minkä vuoksi alv-palautuksen erojen huomioon ottamiseksi ei pitäisi tehdä oikaisua.

(388) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio teki oikaisun perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti ottaakseen huomioon erotuksen Kiinasta unioniin suuntautuvan vientimyynnin välillisten verojen ja normaaliarvon välillä, kun välilliset verot, kuten alv, on jätetty pois laskuista. Komission ei tarvitse osoittaa, että laskennalliseen normaaliarvoon tosiasiallisesti sisältyy alv, joka voidaan palauttaa täysimääräisesti kotimarkkinamyynnistä, koska se ei ole merkityksellistä. Normaaliarvoon, joka muodostettiin 335–347 ja 295 kappaleen mukaisesti, ei sisältynyt alv:a, koska viejämaan normaaliarvon laskemiseen käytetään edustavan maan vääristymättömiä arvoja ilman alv:a. Tosiasiallinen tilanne, joka koskee kotimarkkinamyynnin ja vientimyynnin alv-kohtelua, tapahtuu täysin Kiinassa. Tutkimuksessa todettiin, että tutkimusajanjakson aikana vientiä harjoittaviin tuottajiin kohdistui Kiinassa 13 tai 16 prosentin alv-velvollisuus (13 prosenttia oli voimassa huhti-kesäkuussa 2019 ja 16 prosenttia heinäkuusta 2018 maaliskuuhun 2019) viennin osalta ja siitä 5, 9 tai 10 prosenttia palautetaan (5 prosenttia oli voimassa heinä-elokuussa 2018, 9 prosenttia syys-lokakuussa 2018 ja 10 prosenttia marraskuusta 2018 kesäkuuhun 2019). Sen vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti välilliseen verotukseen – tässä tapauksessa alv:hen, joka palautetaan osittain vientimyynnin osalta – liittyvien erojen huomioon ottamiseksi komissio oikaisi asianmukaisesti normaaliarvoa. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

([92]) Ks. esimerkiksi unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, annettu 25.6.2015, asia T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, 43 kohta.

([93]) Sama kuin edellä.

(389) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa kolme tuojaa toisti huomautuksensa, jonka mukaan komission olisi oikaistava vientihintaa seuraavien seikkojen huomioon ottamiseksi: i) kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät nimitä kauppaedustajia tai välittäjiä vaan neuvottelevat suoraan unionin tuojien kanssa, ii) matalan laadun polyvinyylialkoholin vientiä harjoittaville tuottajille ei aiheudu t&k-kustannuksia, iii) kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät koskaan salli maksuviivästyksiä, minkä vuoksi niille ei aiheudu rahoituskustannuksia, iv) kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät koskaan tarjoa myynnin jälkeistä teknistä tukea.

(390) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio huomauttaa, että se muodosti vientihinnan tosiasiallisesti maksettujen hintojen perusteella, joihin tehtiin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien oikeutetusti pyytämät oikaisut. Laskennalliseen normaaliarvoon ei lisätty kauppiaiden luettelemia seikkoja, joten vertailtavuuteen ei liittynyt ongelmia. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

3.4 **Polkumyyntimarginaali**

(391) Komissio vertasi otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(392) Tällä perusteella lopulliset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Shuangxin-ryhmä	115,6 %
Sinopec-ryhmä	17,3 %
Wan Wei -ryhmä	193,2 %

(393) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tämä marginaali määritettiin näin ollen otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien marginaalien perusteella.

(394) Tällä perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullinen polkumyyntimarginaali on 80,4 prosenttia.

(395) Kaikkien muiden asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuneen viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisen maan unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä, sellaisena kuin se ilmoitetaan Eurostatin tuontitilastoissa.

(396) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat vastasivat käytännössä kaikesta viennistä unioniin tutkimusajanjaksolla. Tämän perusteella komissio päätti asettaa jäännöspolkumyyntimarginaalin sen otokseen valitun yhteistyössä toimineen yrityksen tasolle, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein.

(397) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Shuangxin-ryhmä	115,6 %
Sinopec-ryhmä	17,3 %
Wan Wei -ryhmä	193,2 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	80,4 %
Kaikki muut yritykset	193,2 %

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

(398) Tutkimusajanjakson aikana samankaltaista tuotetta valmisti neljä tuottajaa unionissa: Kuraray Europe GmbH, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL ja Wacker Chemie AG. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.

(399) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin noin [114 000 – 120 000] tonnia. Komissio vahvisti luvun unionin tuotannonalaa koskevien kaikkien käytettävissä olevien tietojen, kuten valituksen tekijältä ja kaikilta tiedossa olevilta unionin tuottajilta saatujen tietojen, perusteella. Kuten 30 kappaleessa todettiin, kahden otokseen valitun unionin tuottajan osuus samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta unionissa oli yli 80 prosenttia.

4.2 Unionin markkinoiden määrittäminen

(400) Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon sekä kulutuksen ja useiden unionin tuotannonalan tilanteeseen liittyvien taloudellisten indikaattorien määrittämiseksi komissio tutki, olisiko unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen tuotannon myöhempi käyttötarkoitus otettava huomioon tarkastelussa ja missä määrin.

(401) Polyvinyylialkoholia käytetään välituotteena paperin ja kartongin, polyvinyylibutyraali (PVB) -kalvojen tuotantoon käytettävien polyvinyylibutyraaliresiinien, muovin polymerisaation apuaineiden emulsioiden ja liimojen tuotannossa. Komissio totesi, että huomattava osa unionin tuottajien tuotannosta oli tarkoitettu omaan käyttöön. Unionin tuotannonala on enimmäkseen vertikaalisesti integroitunut, ja polyvinyylialkoholi siirretään usein saman yrityksen tai yritysryhmän sisällä jatkojalostusta varten.

(402) Kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden välinen ero on olennainen vahinkoa koskevan tarkastelun kannalta, sillä kytkösmarkkinoilla käytettäviksi tarkoitetut tuotteet eivät kilpaile suoraan tuotujen tuotteiden kanssa. Vapailla markkinoilla myytäviksi tarkoitetut tuotteet sitä vastoin kilpailevat suoraan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kanssa

(403) Saadakseen unionin tuotannonalasta mahdollisimman täydellisen kuvan komissio hankki tietoja kaikesta PVA-toiminnasta ja määritti, oliko tuotanto tarkoitettu omaan käyttöön vai vapaille markkinoille.

(404) Komissio tarkasteli tiettyjä unionin tuotannonalaan liittyviä taloudellisia indikaattoreita vapaita markkinoita koskevien tietojen perusteella. Nämä indikaattorit ovat: myyntimäärä ja myyntihinnat unionin markkinoilla, markkinaosuus, kasvu, vientimäärä ja -hinnat, kannattavuus, investointien tuotto, ja kassavirta. Mikäli mahdollista ja perusteltua, tämän tarkastelun tuloksia verrattiin kytkösmarkkinoita koskeviin tietoihin, jotta unionin tuotannonalan tilanteesta saatiin kattava kuva.

(405) Sen sijaan muita taloudellisia indikaattoreita voidaan tutkia mielekkäästi ainoastaan ottamalla huomioon koko toiminta, mukaan luettuna unionin tuotannonalan sisäinen käyttö. Nämä muut taloudelliset indikaattorit ovat tuotanto, kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste, työllisyys ja tuottavuus, Ne riippuvat koko tuotantotoiminnasta riippumatta siitä, käytetäänkö tuotanto sisäisesti vai myydäänkö se vapailla markkinoilla.

(406) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Cordial, Wacker ja Wegochem väittivät, että yleisistä päätelmistä ilmoittava asiakirja ei sisältänyt merkityksellistä tietoja esimerkiksi valituksen tekijän tuotannosta, tuotantokapasiteetista, kapasiteetin käyttöasteesta, myyntimäärästä ja markkinaosuudesta.

(407) Yritysten pyynnön mukaisesti komissio arvioi uudelleen tuotannosta, tuotantokapasiteetista ja työllisyydestä vaihteluväleinä ja/tai indeksoituina toimitetut tiedot. Koska näihin tietoihin on yhdistetty neljää yritystä koskevat tiedot, ne ilmoitettiin tosiasiallisina lukuina yritykselle ja asetettiin asianomaisten osapuolten saataville avoimeen asiakirja-aineistoon.

(408) Valituksen tekijän luottamuksellisten tietojen osalta komission on hylättävä yritysten pyyntö. Perusasetuksessa edellytetään, että komissio arvioi vahingon, joka on aiheutunut unionin tuotannonalalle eikä tietyille tuottajille. Tässä tapauksessa pyydetyt tiedot koskivat makrotason indikaattoreita ja sisälsivät kaikki tiedossa olevat unionin tuottajat. Ei ole mitään syytä tuoda erikseen esiin yhtä tuottajaa koskevia tietoja, etenkin kun tällaiset tiedot ovat luottamuksellisia perusasetuksen 19 artiklan nojalla.

(409) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wacker ja Kiinan metallien, mineraalien ja kemikaalien tuojien ja viejien kauppakamari (CCCMC) kiistivät komission lähestymistavan kytkösmarkkinoita ja vapaita markkinoita koskevan analyysin suhteen. Wackerin mukaan komissio olisi arvioitava selkeästi makro- ja mikrotaloudelliset indikaattorit vain valituksen tekijän osalta, jotta vältetään vahinkoanalyysin vääristyminen.

(410) Komissio on eri mieltä Wackerin väitteestä. Unionin tuotannonala muodostuu neljästä tuottajasta, joista kaksi toimii vapailla markkinoilla. Vaikka joidenkin talouden indikaattoreiden osalta pidettiin aiheellisena viitata vain vapaita markkinoita koskeviin tietoihin, joitakin talouden indikaattoreita voitiin tämän vuoksi tarkastella mielekkäästi vain viittaamalla unionin tuotannonalan kaikkeen toimintaan, myös sisäiseen käyttöön, kuten 402–405 kappaleessa selitetään.

(411) Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

4.3 **Unionin kulutus**

(412) Komissio määritti unionin kulutuksen seuraavien perusteella: a) kytkösmarkkinakulutus unionin tuotannonalan sisäisen käytön perusteella, b) kaikkien unionin tiedossa olevien tuottajien myynti unionin markkinoilla ja c) tuonti unioniin kaikista kolmansista maista Eurostatin mukaan eli huomioon otettiin myös asianomaisen maan yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot. Tämän perusteella unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus (tonnia)

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Indeksi	*100*	*98*	*106*	*102*
Kytkösmarkkinat	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Indeksi	*100*	*105*	*116*	*109*
Vapaat markkinat	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Indeksi	*100*	*96*	*103*	*100*

Lähde: Eurostat, valitus ja kyselyvastaukset

(413) Itse tuotetun polyvinyylialkoholin kytkösmarkkinakulutus lisääntyi 9 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kulutus vapailla markkinoilla samoin kuin kokonaiskulutus pysyivät kuitenkin suhteellisen vakaalla tasolla samalla kaudella.

(414) Kokonaiskulutus kasvoi noin [214 000 – 219 000] tonnista vuonna 2016 noin [218 000 – 223 000] tonniin tutkimusajanjaksolla, ja kulutus vapailla markkinoilla pysytteli vakaana noin [162 000 – 167 000] tonnissa samalla kaudella.

(415) CCCMC väitti, että komissio ei ollut analysoinut asianmukaisesti kytkösmarkkinoita ja kytkösmarkkinakulutusta. CCCMC:n mukaan komissio ei ollut tiedottanut osapuolille riittävästi kytkösmarkkinakulutuksesta ja tuotannosta suhteessa kokonaiskulutukseen ja -tuotantoon eikä vapaille markkinoille suunnatun tuotannon määrästä. Kyseinen osapuoli toisti väitteensä toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(416) Komissio oli eri mieltä väitteestä ja selvensi, että asianomaisille osapuolille ilmoitettu kytkösmarkkinakulutus vastasi kytkösmarkkinoiden tuotantoa. Kokonaistuotanto esitetään taulukossa 4. Vapaiden markkinoiden tuotannon kehitys voidaan laskea helposti taulukossa 1 esitettyjen kytkösmarkkinoiden tuotantoa koskevien lukujen perusteella. Komissio katsoo näin ollen, että osapuolille tiedotettiin kaikista kytkösmarkkinoita ja vapaita markkinoita koskevista tarpeellisista tekijöistä. Lisäksi unionin tuotannonalan sisäistä käyttöä analysoidaan kattavasti 5.2.4 jaksossa ”Sisäinen käyttö”, ja tiedot ilmoitettiin kaikille asianomaisille osapuolille. Vertailun helpottamiseksi komissio kuitenkin lisäsi tarkistettuun taulukkoon 4 uuden rivin ”Tuotantomäärä vapailla markkinoilla”.

4.4 **Tuonti asianomaisesta maasta**

4.4.1 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(417) Komissio määritti tuonnin määrän Eurostatin tietokannan perusteella. Tuonnin markkinaosuus määritettiin vertailemalla tuontimääriä edellä taulukossa 1 esitettyyn unionin vapaiden markkinoiden kulutukseen.

(418) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuonnin määrä (tonnia) ja markkinaosuus

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Kiinasta tulevan tuonnin määrä (tonnia)	35 285	44 216	54 326	53 930
Indeksi	*100*	*125*	*154*	*153*
Markkinaosuus	20 – 25 %	25 – 30 %	30 – 35 %	30 – 35 %
Indeksi	*100*	*131*	*149*	*153*

Lähde: Eurostat

(419) Asianomaisesta maasta tuleva tuonti lisääntyi 53 prosenttia tarkastelujaksolla eli noin 35 000 tonnista lähes 54 000 tonniin vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä. Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi siis vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä 20–25 prosentista 30–35 prosenttiin vapailla markkinoilla.

4.4.2 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(420) Komissio määritti tuonnin hintasuuntaukset Eurostatin tietojen perusteella.

(421) Asianomaisesta maasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinnat (euroa/kg)

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Kiina	1,49	1,39	1,34	1,49
Indeksi	*100*	*94*	*90*	*100*

Lähde: Eurostat

(422) Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat pysyivät suhteellisen vakaina tarkastelujaksolla ja olivat noin 1,49 euroa/kg. Unionin keskimääräisten hintojen perusteella (taulukko 7) tutkimusajanjaksolla tuonnin ja unionin hintojen välinen ero oli [10–40] prosenttia.

(423) Tuonnin hintojen alittavuus vahvistettiin asianomaisen maan yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tietojen ja unionin tuotannonalan toimittamien kotimarkkinamyyntiä koskevien tietojen perusteella tutkimusajanjakson osalta. Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:

— etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloitetut unionin tuottajien tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja

— yhteistyössä toimineilta kiinalaisilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(424) Hintoja, joista oli vähennetty myöhemmin annettavat alennukset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Kiinasta tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen tuontihintaa oikaistiin tarvittaessa verrattuna unionin tuotannonalan myymään vastaavaan tuotelajiin.

(425) Mitä tulee tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen tiettyjen ominaisuuksien eroihin (ks. 73–77 kappale), Kiinasta tuodut tuotelajit kilpailevat unionin tuotannonalan tuottamien ja myymien tuotelajien kanssa. Koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tuottaman ja myymän PVA:n tuhkapitoisuus oli yleisesti korkeampi kuin unionin tuotannonalan myymän PVA:n tuhkapitoisuus, komissio piti oikaisun tekemistä perusteltuna, jotta voitiin varmistaa kiinalaisten ja EU:n tuotelajien tasapuolinen vertailu tuotevalvontakoodien perusteella. Komissio määritti oikaisun niiden erojen perusteella, jotka todettiin korkean ja matalan tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholin tuonnissa kolmansista maista käyttäjien toimittamien tietojen perusteella. Hintaeroksi vahvistettiin 10 prosenttia.

(426) Tällä perusteella yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien myymän korkean tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholin CIF-hintaan lisättiin 10 prosentin oikaisu.

(427) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Ahlstrom-Munksjö kiisti 10 prosentin oikaisun, koska komissio ei paljastanut tietolähdettä, minkä vuoksi asianomaisilla osapuolilla ei ollut mahdollisuutta arvioida tietojen luotettavuutta.

(428) Komissio selvensi tältä osin, että oikaisu laskettiin kolmansista maista tuodun korkean ja matalan tuhkapitoisuuden polyvinyylialkoholin hintaerojen perusteella toisiaan vastaavien tuotevalvontakoodien osalta, jotka kerättiin tutkimuksen aikana käyttäjiltä ja tarkastettiin, kuten 425 kappaleessa selitetään.

(429) Koska metanolipitoisuudella ja pakkauksella on vähäpätöinen vaikutus hintaan, kuten 81 kappaleessa todetaan, komissio päätteli, että hinnan alittavuuden kannalta nämä ominaisuudet oli asianmukaista jättää huomiotta.

(430) Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti asianomaisesta maasta unionin markkinoille tulevan tuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 28,8–36,7 prosenttia.

(431) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet eli Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec Group, Wan Wei, Mengwei ja Shuangxin vastustivat komission laskelmia.

(432) Wacker ja kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Kiinasta tulevasta viennistä 18 prosenttia oli sellaista, jota unionin tuotannonala ei myynyt, koska tälle määrälle ei löytynyt vastaavia tuotevalvontakoodeja. Osapuolet viittasivat asiassa T-500/17 Hubei Xinyegang v. komissio annettuun tuomioon tukeakseen väitettään, jonka mukaan komission vahinkoanalyysi perustui vain unionin tuotannonalan myynnin rajalliseen määrään eikä kokonaan samankaltaisen tuotteen myyntiin.

(433) Komissio huomauttaa ensinnäkin, että tuomioon on haettu muutosta unionin tuomioistuimessa eikä sitä näin ollen voida pitää sitovana. Toiseksi perusasetuksessa ei edellytetä, että komissio tekee hinta-analyysin kustakin tuotelajista erikseen. Oikeudellisena vaatimuksena on määrittää hinta samankaltaisen tuotteen tasolla. Arvioinnin lähtökohtana käytetään tuotevalvontakoodeja, mutta se ei tarkoita sitä, että eri tuotevalvontakoodeihin kuuluvat tuotteet eivät kilpailisi keskenään. Näin ollen se, että unionin tuotannonalan tiettyihin tuotevalvontakoodeihin kuuluvia tuotteita ei verrattu tuotuihin tuotteisiin, ei tarkoita sitä, että niihin ei kohdistuisi polkumyyntituonnin aiheuttamaa hintapainetta. Hinnan ja viitehinnan alittavuuden vahvistaminen laskemalla ensin marginaalit tuotevalvontakoodien tasolla on vain väli- ja valmisteluvaihe vaaditussa hintavertailussa. Vaihetta ei vaadita lainsäädännössä, mutta se on komission vakiokäytäntö. Tapauksissa, joissa sovelletaan otantaa, ei ole yllättävää, että otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tuonti ja otokseen valitun unionin tuotannonalan myynti eivät vastaa täysin toisiaan. Tämä ei välttämättä tarkoita sitä, että tiettyä tuotelajia ei tuotaisi lainkaan, vaan pikemminkin sitä, että otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät vieneet näitä tuotelajeja unioniin tutkimusajanjakson aikana. Komissio päätteli lopuksi, että kaikki polyvinyylialkoholin laatuluokat kilpailivat keskenään ainakin jossain määrin,

kuten 58–62 kappaleessa selitetään. Sen vuoksi otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien viennin se 18 prosentin osuus, jota unionin tuotannonala ei myynyt, ei muodosta tarkasteltavana olevan tuotteen erillistä luokkaa vaan kilpailee täysimääräisesti niiden muiden laatuluokkien kanssa, joiden osalta löydettiin vastaavuus. Lisäksi niihin tuotevalvontakoodeihin sisältyvät tuotteet, joita unionin tuotannonala ei myynyt, olivat liima-, polymerisaatio- ja paperisektorin käyttötarkoituksiin soveltuvia tuotelajeja, minkä vuoksi ne vastasivat unionin tuotannonalan tuottamia ja myymiä muita tuotelajeja, joita käytetään samoihin käyttötarkoituksiin, ja olivat niiden kanssa suorassa kilpailussa, vaikka niitä ei käytettykään hintojen alittavuutta koskevissa laskelmissa.

(434) Näin ollen tämä väite hylättiin.

(435) Samat osapuolet pyysivät täydentävien päätelmien ilmoittamista hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden marginaaleja koskevista laskelmista tuotevalvontakoodeittain. Ne pyysivät erityisesti seuraavia: i) unionin tuotannonalan myymien tuotteiden tuotevalvontakoodit; ii) keskimääräiset myyntimäärät ja -hinnat tuotevalvontakoodeittain; iii) tarkat hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden marginaalit tuotevalvontakoodeittain. Samat osapuolet viittasivat tuomioistuimen Jindal-tuomioon (asia T-301/16, Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA v. komissio) ja väittivät, että vientihintojen ja unionin tuotannonalan myyntihintojen vertailua ei ollut tehty samassa kaupan portaassa, koska suurin osa Kiinasta tulevasta tuonnista myytiin etuyhteydettömien kauppiaiden ja etuyhteydettömien tuojien kautta, kun taas unionin tuotannonala myi suoraan loppuasiakkaille, minkä vuoksi komission olisi pitänyt tehdä oikaisu kaupan portaan perusteella.

(436) Perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti komissio ei voinut paljastaa pyydettyjä tietoja tuotelajikohtaisesti. Näin yksityiskohtainen tietojen ilmoittaminen mahdollistaisi joko suoraan tai täydentävien markkinatietojen avulla yksittäisten unionin tuottajien luottamuksellisten myynti- tai tuotantotietojen päättelemisen.

(437) Kaupan portaan huomioon ottamiseksi tehtävää oikaisua koskevien väitteiden osalta komissio analysoi loppukäyttäjille suuntautuneen myynnin hintaa unionin markkinoilla verrattuna jakelijoille suuntautuneeseen myyntiin eikä todennut mitään johdonmukaisia hintaeroja kaupan eri portaiden suhteen. Myöskään mitkään muut tiedot asiakirja-aineistossa eivät osoittaneet, että kaupan portaan huomioon ottamiseksi olisi tarpeen tehdä oikaisu. Sen vuoksi komissio päätteli, että kaupan eri portaiden huomioon ottamiseksi tehtävä oikaisu ei ole perusteltu tässä tapauksessa.

(438) Wacker väitti myös, että komissio arvioi tarkasteltavana olevan tuonnin hintavaikutuksia unionin tuotannonalaan koko tarkastelujaksolta (eli pidemmältä kaudelta kuin hinnan alittavuutta koskevat laskelmat, jotka koskivat tutkimusajanjaksoa) keskimääräisten tuontihintojen perusteella tekemättä oikaisuja tullien, tuonnin jälkeisten kustannusten ja tuhkapitoisuuden huomioon ottamiseksi.

(439) Tämä väite oli hylättävä. Komission vakiintuneen käytännön mukaan hinnan alittavuutta koskevat marginaalit lasketaan vain tutkimusajanjaksolta. Hintavaikutukset koko tarkastelujakson osalta otettiin kuitenkin huomioon tuontihintojen kehityksen osalta. Hintojen kehitystä voidaan arvioida vertailukelpoisesti vuosien välillä tekemättä oikaisuja. Vaikkei keskimääräisiä tuonnin jälkeisiä kustannuksia ja tulleja otettukaan huomioon koko tarkastelujakson ajalta, Kiinasta tulevan tuonnin hinnat olivat silti merkittävästi alemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat, mikä vahvistaa hintojen merkittävän alittavuuden, joka todettiin tutkimusajanjakson osalta.

4.5 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.5.1 *Yleisiä huomioita*

(440) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujakson aikana.

(441) Vahingon määrittämiseksi komissio teki eron makro- ja mikrotaloudellisten vahinkoindikaattorien välillä. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit valituksen tekijän toimittamien tietojen perusteella ja vertasi niitä muiden unionin tuottajien, käyttäjien ja tuojien toimittamiin tietoihin sekä saatavilla oleviin virallisiin tilastoihin (Eurostat). Makrotaloudelliset tiedot liittyvät kaikkiin unionin tuottajiin.

(442) Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit otokseen valituilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyneiden tietojen perusteella. Toisen otokseen valitun unionin tuottajan, Wackerin, osalta on huomattava, että toimitetut tiedot eivät kattaneet mikrotaloudellisia indikaattoreita, koska yrityksen tuotanto oli suunnattu vain omaan käyttöön, minkä vuoksi sillä ei ollut samankaltaisen tuotteen myyntiä vapailla markkinoilla. Näin ollen mikrotaloudelliset tiedot liittyivät vain siihen otokseen valittuun unionin tuottajaan, jolla oli myyntiä vapailla markkinoilla, eli Kuraray Europe GmbH:hon. Molempien tietokokonaisuuksien todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(443) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus ja polkumyyntimarginaalin suuruus.

(444) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.5.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(445) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste yhteensä kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 4

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	129 310	120 807	123 492	114 235
Indeksi	*100*	*93*	*95*	*88*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	145 684	145 684	145 684	145 684
Indeksi	*100*	*100*	*100*	*100*
Kapasiteetin käyttöaste	89 %	83 %	85 %	78 %
Indeksi	*100*	*93*	*95*	*88*
Tuotantomäärä vapailla markkinoilla (tonnia)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Indeksi	*100*	*86*	*82*	*75*

Lähde: Valitus, tarkastetut kyselyvastaukset

(446) Tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan tuotantomäärä laski 12 prosenttia. Tuotantomäärän väheneminen koski lähes kokonaan vain niitä kahta unionin tuottajaa, jotka myyvät vapailla markkinoilla, koska vain kytkösmarkkinakulutukseen tuottavien unionin tuottajien tuotantomäärä pysyi suhteellisen vakaalla tasolla.

(447) Ilmoitettu kapasiteetti pysyi samana tarkastelujaksolla. Kapasiteetin käyttöaste kuitenkin supistui merkittävästi, mikä johtui vapaille markkinoille myyvien unionin tuottajien tuotannon laajuuden merkittävästä supistamisesta tuotantokustannusten ja tappioiden pienentämiseksi. Molempien tuottajien oli pysäytettävä osa tuotantolinjoistaan vuosina 2017–2018 polkumyyntituonnin aiheuttaman paineen vuoksi.

(448) Sen vuoksi kapasiteetin käyttöasteen supistuminen johtui yksinomaan vapaille markkinoille myyvien kahden unionin tuottajan tuotannon vähenemisestä.

(449) Toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Solutia väitti, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöasteen lasku ei seurannut Kiinasta tulevan tuonnin suuntausta, koska käyttöaste kohosi vuosina 2017–2018, kun tuonti kasvoi, ja laski tutkimusajanjaksolla, kun myös Kiinasta tuleva tuonti väheni.

(450) Tämä väite oli hylättävä. Unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste kohosi vuosien 2017 ja 2018 välillä 2 prosenttiyksikköä, ja samaan aikaan kulutus vapailla markkinoilla lisääntyi 7 prosenttiyksikköä. Lisäksi samalla kaudella Kiinasta tulevan tuonnin määrä lisääntyi 23 prosenttia ja sen markkinaosuus kasvoi 14 prosenttia. Sen vuoksi unionin tuotannonala ei kyennyt kasvattamaan tuotostaan merkittävästi edes tilanteessa, jossa kysyntä kasvoi, koska polkumyynnillä tapahtuva lisääntyvä tuonti alitti jatkuvasti sen hinnat. Unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste aleni tutkimusajanjaksolla 7 prosenttiyksikköä ja unionin kulutus vapailla markkinoilla väheni 3 prosenttiyksikköä, mutta tuonti Kiinasta pysyi vakaana (vähennystä 395 tonnia) ja sen markkinaosuus kasvoi vielä 3 prosenttiyksikköä.

4.5.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(451) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Kokonaismyyntimäärä unionin vapailla markkinoilla (tonnia)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Indeksi	*100*	*95*	*82*	*73*
Markkinaosuus	35 – 40 %	35 – 40 %	25 – 30 %	25 – 30 %
Indeksi	*100*	*99*	*79*	*73*

Lähde: Valitus, tarkastetut kyselyvastaukset

(452) Suhteellisen vakaasta kulutuksesta huolimatta unionin tuotannonalan myyntimäärä vapailla markkinoilla väheni 27 prosenttia tarkastelujaksolla.

(453) Tämän seurauksena unionin tuotannonalan markkinaosuus vapailla markkinoilla putosi vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä [35–40] prosentista [25–30] prosenttiin eli pudotusta oli 27 prosenttia.

4.5.2.3 Kasvu

(454) Unionin kulutus (vapailla markkinoilla) pysyi vakaana tarkastelujaksolla, mutta unionin tuotannonalan myyntimäärä unionin vapailla markkinoilla supistui 27 prosenttia. Näin ollen unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan, toisin kuin asianomaisesta maasta tuleva tuonti, jonka markkinaosuus kasvoi merkittävästi samalla kaudella.

4.5.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(455) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Työllisyys ja tuottavuus

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä (kokoaikavastaavana)	370	313	324	327
Indeksi	*100*	*85*	*88*	*88*
Tuottavuus (yksikkö/työntekijä)	350	386	382	349
Indeksi	*100*	*110*	*109*	*100*

Lähde: Valitus, tarkastetut kyselyvastaukset

(456) Unionin tuotannonalan työllisyystaso aleni tarkastelujaksolla vapaille markkinoille myyvien unionin tuottajien tuotannon supistumisen takia. Tämän seurauksena työvoimaa vähennettiin 12 prosenttia (ottamatta huomioon välilliseen työllisyyteen kohdistuneita vaikutuksia).

(457) Koska tuotantomääräkin pieneni, unionin tuotannonalan tuottavuus pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla. Tämä osoittaa, että unionin tuotannonala oli halukas mukautumaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin pysyäkseen kilpailukykyisenä.

4.5.2.5 Polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

(458) Kaikki polkumyyntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa suuremmat. Tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(459) Kyseessä on toinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva polkumyyntitutkimus. Aiempi tutkimus päätettiin vuonna 2008 ottamatta käyttöön toimenpiteitä, joten mahdollisen aiemman polkumyynnin vaikutusten arviointia varten ei ollut saatavilla tietoja.

4.5.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(460) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Myyntihinnat unionissa

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta vapailla markkinoilla (euroa/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	1,75–2,75	1,75–2,75
Indeksi	*100*	*100*	*111*	*114*
Tuotannon yksikkökustannukset (euroa/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	2,00–3,00	2,00–3,00
Indeksi	*100*	*104*	*119*	*124*

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset

(461) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi unionin tuotannonalan yksikkökohtaisten myyntihintojen kehitys vapailla markkinoilla verrattuna vastaaviin yksikkökohtaisiin tuotantokustannuksiin. Myyntihinnat olivat tarkastelujakson alusta lähtien keskimäärin alemmat kuin yksikkökohtaiset tuotantokustannukset.

(462) Unionin tuotannonalan yksikkökohtaiset tuotantokustannukset kasvoivat 24 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kustannusten kohoamisen syynä olivat pääasiassa pääraaka-aineen, vinyyliasetaattimonomeerin, korkeammat kustannukset. Samalla kaudella myyntihinnat kohosivat 14 prosenttia, mutta tämä ei riittänyt kompensoimaan raaka-aineiden hintojen kohoamista Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttaman merkittävän hintapaineen vuoksi.

4.5.3.2 Työvoimakustannukset

(463) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (indeksi)	*100*	*109*	*104*	*109*

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset

(464) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohden nousivat tarkastelujaksolla lähes 9 prosenttia. Kohoava suuntaus koski molempia otokseen valittuja unionin tuottajia.

4.5.3.3 Varastot

(465) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastojen tasot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Varastot

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeksi	*100*	*64*	*59*	*60*

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset

(466) Loppuvarastot pienenivät tarkastelujaksolla merkittävästi eli 40 prosenttia. Pieneminen johtuu vapaille markkinoille myyvän otokseen valitun unionin tuottajan erityisestä päätöksestä. Kun yritys kärsi myyntitappioita polkumyynnillä tulevan tuonnin aiheuttaman paineen vuoksi, se ei pitänyt taloudellisesti perusteltuna kasvattaa varastoja, kun sen tuotteen kysyntä oli vähentynyt.

4.5.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(467) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	– 0,5 – 5,0 %	– 5 – 10 %	– 0,5 – 5,0 %	– 10 – 15 %
Indeksi	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Kassavirta (tuhatta euroa)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 – – 5 500
Indeksi	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Investoinnit (tuhatta euroa)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeksi	*100*	*49*	*26*	*28*
Investointien tuotto	– 0,5 – 5,0 %	– 2,5 – 7,5 %	– 0,5 – 5,0 %	– 7,5 – 12,5 %
Indeksi	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Lähde: Tarkastetut kyselyvastaukset

(468) Komissio määritti avoimilla markkinoilla toimivien otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa vapailla markkinoilla saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta.

(469) Kannattavuus kehittyi negatiivisesti tarkastelujakson aikana: tappioita kertyi kaikkina neljänä vuotena vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä [– 0,5 – 5] prosentista [– 10,0 – 15] prosenttiin. Suuntaukseen vaikutti pääasiassa Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttama hintapaine, minkä vuoksi otokseen valitut unionin tuottajat eivät kyenneet nostamaan hintojaan kustannusten kohoamisen mukaisesti.

(470) Nettokassavirta kuvastaa unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Nettokassavirran suuntaus vaihteli huomattavasti tarkastelujaksolla, pääasiassa muiden kuin käteismenojen, kuten poistojen, vuoksi, ja heikkeni tutkimusajanjaksolla.

(471) Investointien tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Se pysyi negatiivisena koko tarkastelujakson ja seuraili samanlaista laskevaa suuntausta kuin kannattavuus. Samalla kaudella unionin tuotannonalan investoinnit vähenivät 72 prosenttia. Unionin tuotannonala kyky hankkia pääomaa vaikeutui merkittävästi tarkastelujaksolla aiheutuneiden tappioiden vuoksi, kuten näkyy investointien vähenemisestä.

4.5.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(472) Kaikki keskeiset vahinkoindikaattorit kehittyivät negatiivisesti tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonalan tuotantomäärä väheni noin 12 prosenttia ja sen myyntimäärä vapailla markkinoilla väheni 27 prosenttia. Suhteellisen vakaa kulutus johti siihen, että sen markkinaosuus vapailla markkinoilla putosi vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä [35–40] prosentista [25–30] prosenttiin eli pudotusta oli 10 prosenttiyksikköä.

(473) Vaikka myyntihinnat kohosivat 14 prosenttia tarkastelujaksolla, se ei riittänyt kompensoimaan yksikkökohtaisten tuotantokustannusten kohoamista siitä huolimatta, että unionin tuotannonala pyrki parantamaan tehokkuutta lisäämällä työntekijäkohtaista tuottavuutta. Polkumyynnillä tulevan tuonnin aiheuttamaan paineeseen vastaamiseksi unionin tuotannonala vähensi tuotantomäärää, mikä puolestaan korotti yksikkökohtaisia kustannuksia. Kun tämä yhdistetään raaka-ainehintojen kohoamiseen, mitä unionin tuotannonala ei pystynyt siirtämään asiakkaiden maksettavaksi, unionin tuotannonalan hinnat laskivat ja näin ollen myös sen kannattavuus.

(474) Edellä esitettyjen suuntausten seurauksena unionin tuotannonalan kannattavuus putosi vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä [– 0,5 – 5] prosentista [– 10,0 – 15] prosenttiin.

(475) Komissio analysoi kytkösmarkkinoiden lukuja tarpeen mukaan, kuten 4.2 jaksossa selitetään.

(476) Tässä nimenomaisessa tapauksessa kytkösmarkkinakulutuksen osuus oli noin neljännes kaikesta unionin kulutuksesta, ja se muodostui lähes yksinomaan saman yrityksen tai yritysryhmän sisäisistä kytkössiirroista. Tällaiset sisäiset siirrot eivät edusta tosiasiallisia markkinaliiketoimia yritysryhmän sisäisten liiketoimien luonteen vuoksi. Nämä siirrot eivät myöskään tule vapaille markkinoille, koska integroituneet tuottajat käyttävät tuotteen kokonaan jatkojalostuksessa. Tämän vuoksi kytkösmarkkinoihin ei kohdistu asianomaisesta maasta tulevan tuonnin aiheuttamaa suoraa kilpailua.

(477) Näin ollen komissio päätteli, että unionin tuotannonalan tulosta voitaisiin tarkastella merkityksellisesti ottamalla huomioon pääasiassa vapailla markkinoilla harjoitettu toiminta, kuten 404 ja 405 kappaleessa selitetään tarkemmin.

(478) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

(479) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wacker väitti, että unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetin supistumisen on katsottava johtuvan toisesta vapaille markkinoille myyvästä unionin tuottajasta (eli Sekisuista). Wackerin mukaan supistuminen johtui yrityksen ennen tutkimusajanjaksoa tekemästä liiketoimintapäätöksestä eikä Kiinasta tulevasta tuonnista. Wacker väitti, että yritys päätti tarkoituksellisesti vetäytyä unionin markkinoilta, minkä vuoksi negatiivisia indikaattoreita, kuten tuotantoa, myyntiä ja työllisyyttä, ei pitäisi käyttää näyttönä vahingosta.

(480) Komissio on eri mieltä tästä tulkinnasta. Ensinäkin tutkimuksen aikana kerätty näyttö viittaa siihen, että tuotannon ja myynnin väheneminen johtui Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttamasta hintapaineesta. Ei ole mitään näyttöä, joka osoittaisi tämän päätelmän virheelliseksi. Toiseksi kumpikaan kahdesta vapailla markkinoilla myyvästä unionin tuottajasta ei vähentänyt peruuttamattomasti tuotantokapasiteettiaan, kuten 447 kappaleessa todetaan. Tuottajat vain vähensivät tuotostaan siten, että ne eivät käyttäneet kaikkia tuotantolinjojaan. Tämä kapasiteetin käyttöasteen supistuminen tapahtui tarkastelujaksolla, minkä vuoksi se otettiin huomioon osana suuntausten arviointia samalla kaudella. Lisäksi väite, jonka mukaan unionin tuotannonala ei olisi voinut myydä sitä määrää, jota se ei tuottanut, on virheellinen. Ei ole taloudellisesti kannattavaa tuottaa jotakin, jota ei ole mahdollista myydä oikeudenmukaisella markkinahinnalla.

(481) Wacker väitti myös, että Sekisuin tuotannon ja myynnin väheneminen hyödytti valituksen tekijää, jonka myynti kasvoi 6 prosenttia vuosien 2016 ja 2017 välillä. Komissio huomauttaa, että samalla kaudella unionin tuotannonalan kokonaismyynti kuitenkin väheni 5 prosenttia, kun taas kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat lisäsivät myyntiään unionin markkinoilla 25 prosenttia ja kasvattivat markkinaosuuttaan 7 prosenttiyksikköä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(482) Lisäksi Wacker väitti, että komissio ei ottanut arvioinnissaan huomioon unionin tuotannonalan vientimyyntiä, koska sen mukaan vientitilastot osoittavat, että unionin tuottajien polyvinyylialkoholin vientimyynnin osuus unionin tuotannonalan myynnistä vapailla markkinoilla oli suuri. CCCMC toisti saman väitteen toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(483) Tämä väite oli hylättävä. Tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat, että vapaille markkinoille myyvän, otokseen valitun unionin tuottajan vientimyynti pysyi suhteellisen vakaalla tasolla tarkastelujaksolla ja että se edusti kaiken kaikkiaan vähäistä määrää verrattuna unionin tuottajan vapailla markkinoilla myymään kokonaismäärään.

(484) Wacker ja toinen osapuoli, Wegochem, väittivät, että komissio ei analysoinut unionin tuotannonalan tuontia ja jälleenmyyntiä. Osapuolten mukaan unionin tuotannonala toi itse suuren osan kolmansista maista peräisin olevasta tuonnista.

(485) Komissio toteaa aluksi, että valituksen tekijän ja Sekisuin lisäksi kolmansissa maissa on useita tuottajia. Toiseksi tutkimuksessa kävi ilmi, että valituksen tekijän jälleenmyynti oli vähäistä ja sen osuus oli [0,5–2] prosenttia unionin tuottajan kokonaismyynnistä unionin vapailla markkinoilla tarkastelujakson aikana. Lisäksi tämä jälleenmyynti väheni 50 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(486) Samat kaksi osapuolta väittivät lisäksi, että jotkin tiedoista, jotka ilmoitettiin yleisistä päätelmistä ilmoittavassa asiakirjassa, eli kassavirtaa ja varastoja koskevat tiedot, poikkesivat valituksen tekijän kyselyvastauksen avoimessa versiossa esitetyistä tiedoista.

(487) Komissio selvensi, että sen tavanomaisen käytännön mukaisesti se muutti ja korjasi joitakin tietoja tarkastuksen jälkeen. Tämä selittää osapuolten esiin ottamat erot.

5. **SYY-YHTEYS**

(488) Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Nämä tekijät ovat tuonti muista kolmansista maista, raaka-ainekustannusten kehittyminen, itse aiheutettu vahinko ja yhden unionin tuottajan tietojen virheellinen esittäminen.

5.1 **Polkumyyntituonnin vaikutukset**

(489) Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat 53 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämä kasvu ylitti huomattavasti kulutuksen kehityksen vapailla markkinoilla samalla kaudella: se väheni [0,5–2] prosenttia. Samaan aikaan unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus supistuivat 27 prosenttia. Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat olivat suhteellisen vakaita tarkastelujaksolla mutta alittivat kuitenkin unionin tuotannonalan hinnat 28,8–36,7 prosentilla ja keskimäärin 30,0 prosentilla. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan kannattavuus heikkeni jatkuvasti ja painui tappiolliseksi eli [-10,0 – 15] prosenttiin tutkimusajanjaksolla.

(490) Vahinkoindikaattoreiden analyysi 398–478 kappaleessa osoittaa, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni tarkastelujaksolla, ja tämä tapahtui samaan aikaan, kun asianomaisesta maasta polkumyynnillä tuleva tuonti lisääntyi merkittävästi. Tämän tuonnin todettiin alittavan unionin tuotannonalan hinnat tutkimusajanjaksolla ja aiheuttavan merkittävää hintojen alenemista, koska unionin tuotannonalan ei kyennyt korottamaan hintojaan tuotantokustannusten kohoamisen mukaisesti.

(491) Lisäksi tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittavat, että kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien myymät eri tuotelajit kilpailevat täysin unionin tuotannonalan myymien tuotelajien kanssa, kuten 2.3 jaksossa selitetään.

(492) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Ahlstrom-Munksjö, Cordial ja Wacker väittivät, että Kiinasta tulevan tuonnin lisääntymisen ja unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen välillä ei ollut ajallista yhteyttä. Niiden mukaan se, että valituksen tekijän kannattavuus heikkeni merkittävästi vuosien 2016 ja 2017 välillä, vaikka sen myyntimäärä kohosi hieman, ei voi johtua polkumyynnillä tulevasta tuonnista. Ne toivat myös esiin, että tutkimusajanjaksolla unionin tuotannonala menetti 11 prosenttia myyntimäärästään, vaikka Kiinasta tulevan tuonnin hinnat kohosivat.

(493) Kuten 13 kappaleessa selitetään, unionin tuotannonala pyrki aluksi seurailemaan Kiinan polkumyyntihintoja, jottei se menettäisi markkinaosuuttaan, mikä selittää esiin tuotuja yrityksen suuntauksia vuosien 2016 ja 2017 välillä. Tällä kaudella unionin tuotannonalan hinnat eivät kohonneet, vaikka tuotantokustannukset kohosivat edelleen. Samaan aikaan unionin tuotannonalan myyntimäärä putosi 5 prosenttiyksikköä, kun taas Kiinasta tuleva tuonti lisääntyi 25 prosenttiyksikköä ja sen myyntihinta aleni 6 prosenttia. Vaikka onkin totta, että Kiinasta tulevan tuonnin hinnat kohosivat tutkimusajanjaksolla, ne olivat kuitenkin keskimäärin edelleen 29 prosenttia unionin tuotannonalan hintoja alemmat ja tuontimäärä pysyi vakaana. Lisäksi unionin tuotannonalan tuotantokustannukset kohosivat 5 prosenttiyksikköä, mutta sen hinnat kohosivat vain 3 prosenttiyksikköä. Näin ollen väitteen vastaisesti unionin tuotannonalan negatiiviset suuntaukset osuvat yksiin Kiinasta tulevan tuonnin määrän ja markkinaosuuden kasvun kanssa tarkastelujakson aikana.

(494) Tämän vuoksi väite hylättiin.

(495) Wacker väitti myös, että valituksen tekijän kannattavuuden suuntaus erosi siitä, mikä ilmoitettiin sen vuotta 2017 koskevassa vuosikertomuksessa.

(496) Vuosikertomus viittaa valituksen tekijän koko toimintaan, josta polyvinyylialkoholi on vain osa. Sen vuoksi aggregoiduista luvuista ei voida tehdä päätelmiä vain yhden liiketoimintasegmentin osalta. Komissio on tehnyt päätelmänsä kerättyjen ja tarkastettujen erityisten tietojen perusteella. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Kolmansista maista tuleva tuonti*

(497) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Tuonti kolmansista maista

Maa		2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
Taiwan	Määrä (tonnia)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Indeksi	*100*	*94*	*113*	*108*

Maa		2016	2017	2018	Tutkimusajanjakso
	Markkinaosuus	12 – 15 %	12 – 15 %	13 – 16 %	13 – 16 %
	Indeksi	*100*	*98*	*109*	*108*
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Indeksi	*100*	*99*	*99*	*109*
Yhdysvallat	Määrä (tonnia)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Indeksi	*100*	*66*	*99*	*99*
	Markkinaosuus	12 – 15 %	9 – 12 %	12 – 15 %	12 – 15 %
	Indeksi	*100*	*69*	*96*	*99*
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Indeksi	*100*	*116*	*105*	*108*
Japani	Määrä (tonnia)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Indeksi	*100*	*103*	*98*	*97*
	Markkinaosuus	8 – 11 %	9 – 12 %	7 – 10 %	8 – 11 %
	Indeksi	*100*	*107*	*94*	*97*
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Indeksi	*100*	*107*	*114*	*121*
Muut kolmannet maat	Määrä (tonnia)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Indeksi	*100*	*52*	*38*	*54*
	Markkinaosuus	3 – 5 %	2 – 4 %	1 – 3 %	2 – 4 %
	Indeksi	*100*	*55*	*37*	*55*
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Indeksi	*100*	*86*	*93*	*97*
Kaikki kolmannet maat yhteensä Kiinaa lukuun ottamatta	Määrä (tonnia)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Indeksi	*100*	*82*	*96*	*96*
	Markkinaosuus	38 – 43 %	30 – 35 %	36 – 41 %	37 – 42 %
	Indeksi	*100*	*85*	*93*	*96*
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Indeksi	*100*	*106*	*103*	*109*

Lähde: Eurostat, valitus ja tarkastetut kyselyvastaukset

(498) Muista kolmansista maista tuleva tuonti oli peräisin pääasiassa Taiwanista, Yhdysvalloista ja Japanista. Jotkin japanilaiset ja amerikkalaiset viejät ovat etuyhteydessä unionin tuotannonalaan, ja taiwanilainen viejä on etuyhteydessä yhteen kiinalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan.

(499) Toisin kuin jotkin asianomaiset osapuolet väittivät ja Wacker ja Solutia toistivat päätelmien ilmoittamisen jälkeen, vaikka muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus oli merkittävä, tämä tuonti väheni 4 prosenttia tarkastelujaksolla, ja unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetys hyödytti yksinomaan kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia. Näistä kolmansista maista tulevan tuonnin hinnat olivat keskimäärin 11 prosenttia alempia kuin unionin tuotannonalan hinnat, mutta ne kohosivat 9 prosenttia samalla kaudella. Kiinan jälkeen toiseksi suurimmasta viejämaasta eli Taiwanista tulevan tuonnin hinnat kohosivat 9 prosenttia, Yhdysvalloista tulevan tuonnin hinnat kohosivat 8 prosenttia ja Japanista tulevan tuonnin hinnat kohosivat 21 prosenttia.

(500) Näin ollen muista kolmansista maista tuleva tuonti ei aiheuttanut 440–478 kappaleessa kuvattua vahinkoa.

(501) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wacker, toinen otokseen valittu unionin tuottaja, väitti myös, että komissio ei arvioinut oikein Japanista ja Taiwanista tulevaa tuontia Yrityksen mukaan komissio ei ottanut huomioon näistä maista sisäisen jalostusmenettelyn nojalla tuotuja määriä eikä sitä, että osa Japanista tulevasta tuonnista on tosiasiassa kopolymeeristä valmistettua polyvinyylialkoholia eikä kuulu näin ollen tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän piiriin.

(502) Sisäistä jalostusmenettelyä koskeva väite oli hylättävä. Sisäisellä jalostusmenettelyllä tarkoitetaan tuotteita, jotka tuodaan käytettäväksi unionin tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ja joita ei näin ollen luovuteta myyntiin unionin vapaille markkinoille.

(503) Mitä tulee kopolymeeristä valmistetun polyvinyylialkoholin tuontiin Japanista, komissio vahvistaa, että Taric-koodi 3905 30 00 10 ([94]) kattaa yksinomaisesti puolijohteiden valmistamisen aikana piikiekkojen suojapäällysteenä käytettäväksi tarkoitetun tietyn kopolymeerin tuonnin.

(504) Lisätarkastusten jälkeen Taric-koodilla 3905 30 00 10 EU:hun tuodut määrät poistettiin Japanin lisäksi kaikista muistakin maista, myös Kiinasta, tulevasta tuonnista. Tuontimääriä, kulutusta ja markkinaosuuksia tarkistettiin vastaavasti.

(505) Wacker väitti myös, että komissio keskittyi vain keskimääräisiin hintoihin Yhdysvalloista tulevan tuonnin osalta. Wackerin mukaan tietty tuonti on keskittynyt vain muutamaan jäsenvaltioon paljon komission määrittämää keskimääräistä tuontihintaa alemmilla hinnoilla, minkä vuoksi tämä olisi voinut vaikuttaa valituksen tekijän myyntiin.

(506) Väite oli hylättävä, koska Wackerin väite ja tiedot eivät ole ristiriidassa komission tekemän arvioinnin kanssa. Samanlaista hintojen vaihtelua voidaan nähdä myös unionin tuotannonalan myynnissä, koska myyntihinnat heijastavat sitä, minkälaisia tuotelajeja kussakin jäsenvaltiossa toimiva käyttäjäteollisuus haluaa. Wackerin väitteen vastaisesti se, että polyvinyylialkoholin eri laatuluokat ovat suurelta osin keskenään vaihdettavissa ei tarkoita sitä, että kaikilla polyvinyylialkoholin laatuluokilla olisi oltava sama hinta. Vaikka onkin totta, että tutkimusajanjakson aikana Yhdysvalloista Belgiaan suuntautuneen tuonnin hinta oli 4 prosenttia alempi kuin keskimääräinen tuontihinta, Saksaan samalla kaudella suuntautunut tuonti oli 13 prosenttia keskimääräistä hintaa kalliimpaa.

(507) Ahlstrom-Munksjö väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että valituksen tekijä myi Yhdysvaltojen tuotantolaitokseltaan polyvinyylialkoholia alemmilla hinnoilla kuin EU:ssa tuotettuja laatuluokkia.

(508) Toimitetut tiedot koskivat kuitenkin polyvinyylialkoholin eri laatuluokkia, minkä vuoksi vertailua ei ole mahdollista tehdä. Lisäksi Yhdysvalloista tuotuun laatuluokkaan kuuluva tuote on kopolymeeri eli se ei kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän piirin. On myös syytä huomata, että toimitettujen tietojen perusteella on ilmeistä, että valituksen tekijän EU:ssa toteuttamat huomattavat hinnankorotukset tapahtuvat täsmälleen sen kuukauden aikana, jona se pysäytti yhden tuotantolinjoistaan. Tämä vahvisti sen ,että yrityksen oli korotettava hintojaan kompensoidakseen menetettyä tuotantoa ja kohonneita kiinteitä kustannuksia.

(509) Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

5.2.2 *Raaka-ainekustannusten kohoaminen*

(510) Yksi käyttäjä väitti, että pääasiallisen raaka-aineen (VAM) kustannusten kohoaminen aiheutti vahingon. Se väitti, että valituksen tekijän, jolla ei ole integroitunutta tuotantoketjun alkupään toimintaa, täytyy ostaa vinyyliasetaattimonomeeria markkinoilta, minkä vuoksi se on vähemmän kustannustehokas kuin kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat tai muut unionin tuottajat, jotka tuottavat vinyyliasetaattimonomeeria omaan kulutukseensa.

([94]) Viskoosinen valmiste, joka koostuu pääasiallisesti poly(vinyylialkoholista) (CAS RN 9002-89-5).

(511) Väitteen vastaisesti tutkimuksen aikana kerätyt tiedot vahvistivat, että valituksen tekijä osti vinyyliasetaattimonomeeria kustannuksilla, jotka vastasivat muista lähteistä saatuja vallitsevia hintoja. Vinyyliasetaattimonomeerin hintojen kohoaminen vaikutti myös muihin tuottajiin maailmanlaajuisesti, kuten kiinalaisten ja kolmansien maiden vientiä harjoittavien tuottajien hintojen kehitys osoittaa.

(512) Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttaman merkittävän hintapaineen vuoksi unionin tuotannonala ei myöskään kyennyt korottamaan hintojaan raaka-ainekustannusten nousun mukaisesti, kuten 462 kappaleessa selitetään. Tämä yhdistettynä myynnin merkittävään menetykseen aiheutti unionin tuotannonalan hintojen ja näin myös kannattavuuden laskemisen.

(513) Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(514) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wacker väitti, että vinyyliasetaattimonomeerin hinnat laskivat vuoden 2019 ensimmäisellä neljänneksellä, minkä vuoksi valituksen tekijän olisi pitänyt alentaa tuotantokustannuksiaan tutkimusajanjaksolla vastaavasti. CCCMC väitti lisäksi, että komissio ei ollut analysoinut vinyyliasetaattimonomeerin hintakehitystä tarkastelujakson neljän vuoden ajalta.

(515) Nämä väitteet oli hylättävä. Wackerin väitteen mukaan vinyyliasetaattimonomeerin hinta laski vuoden 2019 ensimmäisellä neljänneksellä, mutta se ei maininnut, että hinta nousi jälleen toisella neljänneksellä 3 prosenttia ja oli vuoden 2019 viimeisellä neljänneksellä 12 prosenttia korkeampi. Sen vuoksi vuosineljännesten välinen vaihtelu ei ole merkityksellistä, koska yritykset ottavat huomioon ennustetun hintakehityksen määrittäessään tuotantokustannuksia (ja myyntihintaa) tulevalle vuodelle. Mitä tulee CCCMC:n väitteeseen, tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat, että vinyyliasetaatin keskimääräinen markkinahinta unionissa kohosi 20 prosenttia tarkastelujaksolla.

5.2.3 *Itse aiheutettu vahinko*

(516) Kaksi muuta käyttäjää väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko oli itse aiheutettu, koska yksi otokseen valituista unionin tuottajista korotti kohtuuttomasti myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia tarkastelujaksolla.

(517) Tutkimuksessa kävi ilmi, että myynti-, yleis- ja hallintokustannusten kohoaminen PVA-liiketoiminnassa johtui pääasiassa myynnin vähenemisestä. Koska suurin osa myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista on kiinteitä kustannuksia, myynnin väheneminen ja siitä seuraava tuotantomäärän väheneminen lisäävät näiden kustannusten osuutta yksikkökohtaisista tuotantokustannuksista. Myynnin väheneminen oli seurausta polkumyynnillä tulevan tuonnin aiheuttamasta paineesta unionin markkinoilla (ks. 473 kappale). Sen vuoksi myynti-, yleis- ja hallintokustannusten kohoaminen liittyi tiiviisti polkumyynnillä tulevaan tuontiin, eikä sitä voida pitää itse aiheutettuna vahinkona.

(518) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Ahlstrom-Munksjö, Wacker ja Wegochem toistivat väitteensä, joka mukaan valituksen tekijä ei vähentänyt merkittävästi tuotantoaan tarkastelujaksolla, minkä vuoksi kiinteiden kustannusten ei olisi pitänyt kohota.

(519) Kuten 447 kappaleessa selitetään, molempien vapailla markkinoilla myyvien unionin tuottajien oli pysäytettävä yksi tuotantolinja tarkastelujakson aikana polkumyyntituonnin välittömänä seurauksena. Sen vuoksi alentunut kapasiteetin käyttöaste vaikutti molempien tuottajien kiinteisiin kustannuksiin.

(520) Ahlstrom-Munksjö ja Wacker väittivät myös, että suunniteltu kuuden viikon huoltotauko valituksen tekijän tehtaalla vaikutti sen tuotantokustannusten kohoamiseen. Lisäksi Wacker väitti, että valituksen tekijän tuotantokustannukset olivat suhteettoman korkeat.

(521) Tehtaan sulkemisen osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että se ei vaikuttanut merkittävästi valituksen tekijän tuotantokustannuksiin, koska se oli hyvissä ajoin etukäteen suunniteltu rutiinitoimi. Valituksen tekijän tuotantokustannukset kohosivat 4 prosenttiyksikköä vuonna 2017 (tehtaan sulkemisvuosi) mutta 15 prosenttiyksikköä vuonna 2018, jolloin polkumyyntituonti lisääntyi entisestään ja sen markkinaosuus oli [30–35] prosenttia.

(522) Koska Wacker tuottaa polyvinyylialkoholia ainoastaan omaan käyttöön, minkä vuoksi sillä ei ole myynti- eikä hallintokuluja (ja sen vuoksi sen kustannukset ovat alemmat kaiken kaikkiaan). Tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat lisäksi, että valituksen tekijän tuotantokustannukset vastaavat polyvinyylialkoholin tuotannonalan keskimääräisiä tuotantokustannuksia.

(523) Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(524) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wegochem väitti, että sen mielestä valituksen tekijän alhainen kannattavuus johtui liiallisista poistokustannuksista.

(525) Komissio vahvistaa, että valituksen tekijän poistokustannukset todennettiin ja niitä tarkistettiin niin, että huomioon otettiin vain ne kustannukset, jotka liittyivät yksinomaan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(526) Eräs käyttäjä väitti – ja toisti väitteensä päätelmien ilmoittamisen jälkeen–, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetys johtui sen omista liiketoimintapäätöksistä, koska hintojen jyrkkä korottaminen vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä pakotti jotkin tarkastelevana olevan tuotteen tuottajat vaihtamaan edullisempiin kiinalaisiin toimittajiin, jotta ne olisivat säilyneet kilpailukykyisinä.

(527) Vaikka hinnan kohoamisen ja myynnin vähenemisen välillä olisikin ajallinen yhteys, se on suoraa seurausta asianomaisesta maasta polkumyynnillä tulevasta tuonnista. Polyvinyylialkoholilla on useita käyttötarkoituksia ja sitä tuotetaan eri laatuluokissa. Joillakin näistä laatuluokista on laajemmat käyttötarkoitukset (ks. 60 kappale) ja yleisesti alempi hinta, kun taas erikoistuneemmat laatuluokat, jotka on suunniteltu suppeampiin käyttötarkoituksiin (kuten farmaseuttiset tuotteet tai PVB-kalvojen tuotanto), ovat keskimäärin kalliimpia.

(528) Unionin tuotannonala kykenee toimittamaan tuotteita kaikille jatkojalostusteollisuuden eri segmenteille. Kiinasta tulevan polyvinyylialkoholin tuonti, jonka hinnat alittivat unionin hinnat keskimäärin 29,9 prosenttia, pakotti unionin tuotannonalan vähentämään tuotantoaan ja keskittämään myyntinsä laatuluokkiin, joiden myyntihinnat ovat keskimäärin hieman korkeammat. Tutkimuksessa kuitenkin kävi ilmi, että näihinkin laatuluokkiin kohdistui kasvava hintapaine, mikä heikensi unionin tuotannonalan tilannetta entisestään.

(529) Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(530) Yksi otokseen valituista etuyhteydettömistä tuojista väitti, että valituksen tekijä itse harjoitti polkumyyntiä unionin markkinoilla ja että vahinko olisi siten itse aiheutettu. Tämän tueksi se toimitti näyttöä valituksen tekijään etuyhteydessä olevan ja Singaporessa sijaitsevan yrityksen tuottaman polyvinyylialkoholin myynnistä erittäin alhaisella hinnalla unionin markkinoilla. Väite toistettiin päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(531) Tutkimuksessa kävi ilmi, että väitetyssä Singaporesta peräisin olevassa polkumyynnissä oli itse asiassa kyse vaatimuksia vastaamattoman PVA-erän myynnistä. Tämäntyyppinen PVA on yleensä tulosta tuotantoprosessissa tapahtuneista virheistä, minkä vuoksi sitä myytiin erittäin alhaisella hinnalla markkinoilla, koska se ei vastannut yleisiä tuote-eritelmiä.

(532) Tämän vuoksi väite hylättiin.

(533) Eräs toinen käyttäjä väitti, että unionin tuotannonalan myyntimäärien väheneminen ei johtunut asianomaisesta maasta polkumyynnillä tulevasta PVA:n tuonnista vaan se johtui siitä, että valituksen tekijä kieltäytyi toimittamasta tuotteitaan tietyille käyttäjille, minkä vuoksi merkittävä vahinko aiheutettiin itse näillä kilpailun vastaisilla käytännöillä.

(534) Unionin tuotannonala on kykenevä ja halukas toimittamaan kaikkia polyvinyylialkoholin eri laatuluokkia, kuten 2.2 jaksossa selitetään. Käyttäjä ei toimittanut mitään näyttöä toimituksesta kieltäytymisestä. Tutkimuksen aikana kerätyt tiedot päinvastoin osoittivat selvästi, että tuotannonala oli kykenevä ja halukas toimittamaan tarkasteltavana olevaa tuotetta kaikille käyttäjille (ks. 13 kappale).

(535) Käyttäjä toisti väitteen päätelmien ilmoittamisen jälkeen muttei toimittanut mitään ratkaisevaa näyttöä väitetystä toimituksesta kieltäytymisestä, koska toimitetuissa asiakirjoissa viitattiin ainoastaan osapuolten välisiin erimielisyyksiin hinnasta.

(536) Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.2.4 *Sisäinen käyttö*

(537) Yksi käyttäjä väitti, että otoksesta poistetun unionin tuottajan toimittamat makrotaloudelliset tiedot saattavat olla harhaanjohtavia, koska raportoitu PVA:n myynnin väheneminen voisi olla tarkoituksellinen liiketoimintapäätös PVA:n kytkösmarkkinakulutuksen ja näin ollen jatkojalostusteollisuudelle suuntautuvan myynnin lisäämiseksi.

(538) Kuten 441 kappaleessa selitetään, komissio arvioi mikro- ja makrotaloudelliset indikaattorit tarkastettuihin kyselyvastauksiin ja valitukseen sisältyvien tietojen perusteella ja vertasi niitä unionin tuottajien, käyttäjien ja tuojien toimittamiin tietoihin sekä saatavilla oleviin virallisiin tilastoihin (Eurostat).

(539) Korkean yhteistyöasteen vuoksi komissio sai kattavan kuvan PVA:n kytkösmarkkinoista ja vapaista markkinoista sekä erittäin tarkan kuvan eri jatkojalostussegmenteistä ja PVA:n kulutuksesta niillä.

(540) Mitä tulee edellä mainitun unionin tuottajan PVA-myynnin vähenemiseen, tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittavat saman suurusluokan vähenemisen PVA:n tuotannossa tarkastelujaksolla. Sen vuoksi komissio katsoi, että myynnin väheneminen ei johtunut kytkösmarkkinakulutuksen kasvusta.

(541) Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(542) Kaksi käyttäjää väitti, että valituksen tekijän päätös keskittyä PVB-kalvon tuotannon osalta kytkösmarkkinakulutukseen oli syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(543) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että valituksen tekijän kytkösmarkkinakulutuksen lisääntyminen tarkastelujaksolla oli merkittävästi heikompaa kuin myyntimäärän väheneminen. Lisäksi valituksen tekijän PVA:n kytkösmarkkinakulutus on pysynyt vakaana viimeisten kahden vuoden ajan, minkä vuoksi se ei selitä tilanteen heikkenemistä viime vuosina ja etenkin tutkimusajanjakson aikana. Samaan aikaan tuotannonalalla on edelleen ainakin 30 000 tonnia käyttämätöntä tuotantokapasiteettia, jota ei voida hyödyntää PVB-kalvojen tuotantolinjoilla.

(544) Tämän vuoksi väite hylättiin.

(545) Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker ja Wegochem toistivat päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että valituksen tekijän kytkösmarkkinakulutus lisääntyi merkittävästi tarkastelujaksolla (25 %). Sen vuoksi komission toteamus, jonka mukaan valituksen tekijän kytkösmarkkinakulutuksen lisääntyminen tarkastelujaksolla oli merkittävästi heikompaa kuin myyntimäärän väheneminen, oli virheellinen.

(546) Komissio vahvistaa, että sen toteamus oli oikein, ja toteaa selvennykseksi, että vaikka valituksen tekijän kytkösmarkkinakulutus kasvoi prosentuaalisesti tarkastelujaksolla, myynnin absoluuttisten määrien väheneminen ylitti merkittävästi valituksen tekijän kytkösmarkkinakulutukseen käyttämän polyvinyylialkoholin määrän kasvun (tonneina).

(547) Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(548) Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin merkittävän lisääntymisen ja unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen välillä oli selvä ajallinen yhteys.

(549) Komissio tutki myös muita vahinkotekijöitä, muttei löytänyt mitään muita tekijöitä, jotka olisivat vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

(550) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli asianomaisesta maasta polkumyynnillä tuleva tuonti, eivätkä muut tekijät, tarkasteltuina yksin tai yhdessä, vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

6. **UNIONIN ETU**

(551) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tutki, voisiko se selkeästi todeta toimenpiteiden käyttöönoton unionin edun vastaiseksi tässä tapauksessa siitä huolimatta, että vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin esiintyminen on todettu. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

6.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(552) Tutkimuksessa osoitettiin, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa asianomaisesta maasta polkumyynnillä tulevasta tuonnista, joka alittaa unionin hinnat, minkä vuoksi unionin tuotannonala on menettänyt merkittävästi markkinaosuuttaan ja sen toiminta on ollut tappiollista tutkimusajanjaksolla, kuten 440–550 kappaleessa selitetään tarkemmin.

(553) Unionin tuotannonala hyötyy toimenpiteistä, joilla todennäköisesti estettäisiin Kiinasta erittäin alhaisin hinnoin tulevan tuonnin lisääntyminen entisestään. Ilman toimenpiteitä kiinalaiset tuottajat tuovat polyvinyylialkoholia edelleen polkumyynnillä unionin markkinoille, mikä estää unionin tuotannonalaa myymästä polyvinyylialkoholia riittävällä voitolla ja aiheuttaa siten lisää merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

6.2 **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(554) Yhteistyössä suostui toimimaan kuusi etuyhteydetöntä tuojaa. Näistä kolme valittiin otokseen, ja ne toimittivat vastaukset kyselylomakkeeseen. Kaikki kolme tuojaa vastustivat toimenpiteiden käyttöönottoa ja väittivät, että se olisi haitallista niiden liiketoiminnalle ja vastoin PVA:n käyttäjien etua unionissa.

(555) Otokseen valittujen etuyhteydettömien tuojien osalta tarkasteltavana olevan tuotteen osuus niiden koko liikevaihdosta oli 10–40 prosenttia. Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen kohdennettujen työpaikkojen määräksi arvioitiin 20.

(556) Kaikkien kolmen tuojan toiminta oli kannattavaa, ja voittomarginaali vaikutti olevan riittävä kattamaan ainakin osan tulleista. Lisäksi komissio totesi, että muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus unionissa on edelleen suurin. Sen vuoksi toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittävää kielteistä hintavaikutusta tuojiin, mutta joidenkin niistä olisi vaihdettava hankintalähdettä, mistä aiheutuisi niille lisäkustannuksia.

(557) Yksi tuoja väitti, että toimenpiteiden käyttöönotto vahingoittaisi tuojia, koska unionin loppukäyttäjät lopettavat Kiinasta peräisin olevan polyvinyylialkoholin ostamisen ja alkavat hankkia vaihtoehtoisia muita kuin polyvinyylialkoholiin pohjautuvia tuotteita tai unionin ulkopuolelle tuotettujen PVA-tuotteiden ja muiden tuotteiden sekoituksia.

(558) Ensinnäkin on syytä muistaa, että polyvinyylialkoholin vaikutus käyttäjien kustannuksiin vaihtelee segmenteittäin, kuten 6.3 jaksossa selitetään.

(559) Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että mahdollisuus korvata polyvinyylialkoholi muilla tuotteilla olisi erittäin monimutkaista, joskin teoriassa mahdollista, eikä polyvinyylialkoholin kustannusten kohoaminen olisi todennäköisesti ratkaiseva tekijä. Jotkin vaihtoehtoisista tuotteista ovat jo huomattavasti kalliimpia kuin polyvinyylialkoholi eivätkä ne ole ympäristöystävällisiä, koska ne eivät ole biohajoavia, kuten polyvinyylialkoholi.

(560) Tuotteiden sekoitusten osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että kuljetuskustannuksilla on suurempi merkitys kuin raaka-ainekustannuksilla. Nämä sekoitukset on yleensä valmistettu polyvinyylialkoholista ja muista veteen liuotetuista lisäaineista. Vesipitoisuus (ja paino) tekee kuljetuksesta näin ollen kalliimpaa. Näiden PVA-pohjaisten sekoitusten hankinta unionin ulkopuolella sijaitsevilta tuottajilta ei sen vuoksi todennäköisesti lisäänny merkittävästi tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettavien polkumyyntitullien vuoksi.

(561) Näin ollen tämä väite hylättiin.

(562) Kaksi tuojaa väitti, että unionin PVA-tuotanto ei riittänyt vastaamaan kysyntään, minkä vuoksi EU:n PVA-markkinat ovat erittäin riippuvaiset tuonnista, mitä osoittaa myös PVA:n tuonnille myönnetty 15 000 tonnin vuotuinen tulliton kiintiö (Euroopan unionin neuvosto vahvistanut vuonna 2014 ([95])).

(563) Suurimmat EU:n markkinoiden toimittajat olivat kolmansissa maissa (Taiwanissa, Yhdysvalloissa ja Japanissa) sijaitsevia polyvinyylialkoholin tuottajia, joiden osuus unionin kulutuksesta vapailla markkinoilla oli jo [37–42] prosenttia. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että useat käyttäjät hankkivat polyvinyylialkoholia samaan aikaan Kiinassa sijaitsevilta eri toimittajilta, unionin tuotannonalalta sekä kolmansissa maissa sijaitsevilta tuottajilta. On vielä syytä huomata, että unionin tuotannonalalla on edelleen noin 30 000 tonnia käyttämätöntä kapasiteettia, jota voidaan toimittaa unionin markkinoille.

(564) Koska polyvinyylialkoholin kysyntä on voimakasta, toimenpiteiden käyttöönotto ei aiheuttaisi tarjonnan puutteen riskiä, kun otetaan huomioon ehdotettujen tullien taso ja käytettävissä olevat vaihtoehtoiset hankintalähteet. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(565) Yksi tuoja väitti, että toimenpiteiden käyttöönotto vahingoittaisi unionin pieniä ja keskisuuria yrityksiä, etenkin tämänhetkisen koronaviruskriisin yhteydessä. Se väitti, että asianomaisesta maasta peräisin olevaan polyvinyylialkoholiin sovellettavat polkumyyntitullit aiheuttaisivat lisähäiriöitä alalla, johon edellä mainittu kriisi on jo vaikuttanut vakavasti.

([95]) Neuvoston asetukset (EU) N:o 1340/2014, (EU) N:o 713/2014, (EU) 2015/2448, (EU) 2016/2389 ja (EU) 2018/2070.

(566) Tähän komissio haluaa todeta, että ehdotettujen polkumyyntitoimenpiteiden vaikutus käyttäjien kustannuksiin vaihteli segmentistä riippuen, ja sitä on arvioitu perusteellisesti 6.3 jaksossa.

(567) Lisäksi korkean yhteistyöasteen vuoksi komissio sai kattavan kuvan PVA:n kytkösmarkkinoista ja vapaista markkinoista sekä erittäin tarkan kuvan eri jatkojalostussegmenteistä.

(568) Komissio analysoi sekä unionin tuotannonalan että käyttäjien taloudellista tilannetta myös toimitusvarmuuden merkityksen kannalta, koska ilman unionin tuotannonalaa unioni menettäisi noin [50–60] prosenttia kriittisen materiaalin, kuten PVA:n, toimituskapasiteetistaan ([96]).

(569) Tämän vuoksi väite hylättiin.

6.3 **Käyttäjien etu**

(570) Kuten 55 kappaleessa selitetään, polyvinyylialkoholeja käytetään lisäaineena, lähtöaineena tai apuaineena pääasiassa neljällä unionin käyttäjäteollisuuden alalla: i) polyvinyylibutyraali (PVB) -kalvojen tuotantoon käytettävien polyvinyylibutyraaliresiinien tuotanto; ii) polymerisaatiosovellusten ja emulsioiden tuotanto; i) paperin ja kartongin tuotanto; iv) liimojen tuotanto.

(571) PVB:n tuottajat ovat PVA:n suurimpia käyttäjiä, ja niiden osuus polyvinyylialkoholin kulutuksesta unionissa on noin 40 prosenttia. Polymerisaation osuus on noin 20 prosenttia, paperikemikaalien tuotannon osuus 16 prosenttia ja liimojen tuotannon osuus 14 prosenttia PVA:n kokonaiskulutuksesta.

(572) Vireillepanon yhteydessä otettiin yhteyttä 49:ään tiedossa olleeseen käyttäjään unionissa ja pyydettiin niitä toimimaan yhteistyössä. Komissiolle ilmoittautui yksi PVB:n tuottaja: Solutia; kolme paperin ja kartongin tuottajaa: Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler ja Paul & Co; kolme tuottajaa polymerisaatio-ja emulsiosegmentillä: Wacker, FAR Polymers ja Celanese; ja yksi liimojen tuottaja: Cordial. Ne kaikki vastustivat asianomaisesta maasta peräisin olevan polyvinyylialkoholin tuonnissa mahdollisesti käyttöön otettavia toimenpiteitä lukuun ottamatta Celanesea, joka suhtautui asiaan neutraalisti.

6.3.1 *PVB-kalvojen tuottajat*

(573) Polyvinyylialkoholin pääasiallisesta käyttötarkoituksesta (PVB-kalvo) on syytä huomata, että valituksen tekijä on suorassa kilpailussa tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien kanssa PVB-sektorilla, koska osa sen polyvinyylialkoholin tuotannosta käytetään sisäisesti PVB-kalvojen tuotantoon.

(574) PVB-hartsia valmistetaan asetaloimalla polyvinyylialkoholia (polyvinyylialkoholin reaktio butyyrialdehydin kanssa), minkä jälkeen se sekoitetaan pehmittimeen ja suulakepuristetaan PVB-kalvon tuottamiseksi. Polyvinyylialkoholin osuus on jopa 27 prosenttia PVB:n valmistuskustannuksista. PVB-kalvoja käytetään pääasiassa kahden lasilevyn välissä autoteollisuudessa (tuulilasit) tai rakennusalalla (turvalasi).

(575) Solutia on unionin suurin PVB-kalvojen tuottaja. Yhdessä valituksen tekijän ja vapailla markkinoilla myyvän toisen unionin tuottajan kanssa ne edustavat PVB-kalvojen lähes koko tuotantoa unionissa. Kyseinen käyttäjä tuottaa polyvinyylialkoholia myös omaan sisäiseen käyttöönsä. Yrityksen osuus PVA:n kokonaiskulutuksesta (kytkösmarkkinat ja vapaat markkinat) unionissa oli lähes 1/5.

(576) Käyttäjä väitti, että polyvinyylialkoholia koskevilla polkumyyntitoimenpiteillä olisi laajakantoisia kielteisiä seurauksia PVB-kalvojen alalla. Koska valituksen tekijä oli samanaikaisesti merkittävä PVB-kalvojen tuottaja sekä PVA:n tuottaja ja toimittaja, mahdolliset polkumyyntitoimenpiteet vaikuttaisivat jatkojalostutuotteen tuotantokustannusten lisäksi myös kilpailuun PVB-tuottajien, kuten kyseisen käyttäjän, kanssa. Solutia ja Wegochem toistivat väitteen päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Lisäksi käyttäjä väitti, että valituksen tekijän uusi vesiliukoisen PVB-kalvon tuotantolaitos, jonka se aikoo avata Puolassa, lisää entisestään valituksen tekijän polyvinyylialkoholin kytkösmarkkinakäyttöä ja korostaa unionin polyvinyylialkoholin toimituskapasiteetin puutetta. Solutia toisti nämä väitteet toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(577) Suurin osa unionin polyvinyylialkoholin ja PVB-kalvojen tuottajista on vertikaalisesti integroituneita, mutta on huomattava, että kukin niistä on päättänyt keskittää tuotantokapasiteettinsa tuotantoketjun alku- tai loppupään segmentille oman liiketoimintastrategiansa mukaisesti. Käyttäjä itse on polyvinyylialkoholin tuottaja ja PVB-kalvojen tuottaja, täsmälleen samoin kuin kaksi muuta unionin tuottajaa. Lisäksi vesiliukoisten kalvojen tuotanto perustuu pääasiassa PVA-kopolymeereihin, jotka eivät kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän piiriin ja joita hankitaan tuotantolaitoksista kolmansista maista, minkä vuoksi ne eivät voi vaikuttaa valituksen tekijän standardimuotoisen (homopolymeerisen) polyvinyylialkoholin toimituskapasiteettiin.

([96]) Vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden kulutus yhteensä.

(578) Tutkimuksessa kävi ilmi, että käyttäjällä on monen hankintalähteen strategia: se tuottaa polyvinyylialkoholia omaan käyttöönsä ja hankkii laajasti polyvinyylialkoholia vaihtoehtoisista toimituslähteistä unionin tuotannonalalta, kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja kolmansien maiden tuottajilta. Lisäksi unionin tuotannonalalla on edelleen 30 000 tonnia käyttämätöntä kapasiteettia, joka voidaan tarjota unionin markkinoille (ks. 563 kappale), eikä polkumyyntitullien taso estä Solutiaa hankkimasta edelleen polyvinyylialkoholia Kiinasta (ks. 588 kappale).

(579) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että ehdotettujen polkumyyntitullien vaikutus käyttäjän tuotantokustannuksiin ja kannattavuuteen olisi voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta vähäinen, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin osuus sen polyvinyylialkoholin kokonaiskulutuksesta ja polyvinyylialkoholin osuus sen tuotantokustannuksista.

(580) Unionin tuotannonalan kilpailun vastaisiin käytäntöihin liittyvästä väitetystä riskistä komissio toteaa, että väitteen tueksi ei toimitettu mitään näyttöä ja että unionin tuotannonala on toimittanut jatkuvasti suuria määriä polyvinyylialkoholia PVB:n tuotannonalalle. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että myös PVB:n tuotannonala hankkii polyvinyylialkoholia hankintasopimuksilla, jotka suojaavat sitä hintojen vaihtelulta ja tarjonnan puutteelta. Lopuksi on vielä syytä huomauttaa, että kaupan suojatoimet antavat komissiolle mahdollisuuden tarkastella ehdotettuja toimenpiteitä uudelleen käyttäjien edun kannalta, jos kilpailunvastaisista käytännöistä on vakuuttavaa näyttöä.

(581) Edellä esitetyn perusteella nämä väitteet hylättiin.

(582) Solutia pyysi myös vapautusta ehdotetuista polkumyyntitulleista tietyn käyttötarkoituksen perusteella PVB-kalvon tuotannon osalta. Yritys väitti, että ehdotetuilla toimenpiteillä olisi erittäin voimakas taloudellinen vaikutus PVB-kalvon tuotannon kannattavuuteen, että vain harvat tavarantoimittajat kykenevät täyttämään eritelmät ja että tuote ei ole vaihdettavissa muihin tuotteisiin.

(583) Komissio arvioi yrityksen pyyntöä kaikkien tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen ja päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten perusteella.

(584) Solutian väitteiden vastaisesti tutkimuksessa vahvistettiin, kuten edellä selitetään, että ehdotettujen polkumyyntitullien vaikutus käyttäjän tuotantokustannuksiin ja kannattavuuteen olisi vähäinen.

(585) Lisäksi Solutialla on monen hankintalähteen strategia: se tuottaa polyvinyylialkoholia omaan käyttöönsä ja hankkii laajasti polyvinyylialkoholia useista toimituslähteistä unionin tuotannonalalta, kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja kolmansien maiden tuottajilta. Vaikka olisikin totta, että uuden polyvinyylialkoholin toimittajan hyväksyminen on vaikea ja pitkä prosessi, maailmanlaajuisesti on ainakin kolme muuta tuottajaa, jotka kykenevät toimittamaan alhaisen tuhkapitoisuuden NMWD-polyvinyylialkoholia. Lisäksi komissio huomauttaa, että polkumyyntullien taso ei estäisi mitään kiinalaista tavarantoimittajaa harjoittamasta edelleen polyvinyylialkoholin vientiä oikeudenmukaisilla hinnoilla. PVB-kalvo on polyvinyylialkoholin tärkein jatkojalostustuote, ja Solutia on yksi markkinajohtajista tällä segmentillä. Tämän vuoksi poikkeuksen myöntäminen käyttötarkoituksen perusteella vaarantaisi vakavasti toimenpiteiden vaikutuksen. Tämän vuoksi pyyntö hylättiin.

(586) Toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Solutia väitti, että komissio ei selittänyt tietoja ja perusteita, joiden perusteella vaikutus sen kannattavuuteen määritettiin vähäpätöiseksi. Lisäksi yritys väitti, että sen on voitava käyttää kaikkia polyvinyylialkoholin toimittajia kohtuullisilla hinnoilla toimitusvarmuuden ja kohtuullisen kannattavuuden säilyttämiseksi, minkä vuoksi komissio ei pystynyt perustelemaan, miten polkumyyntitullien taso ei estäisi Solutian kiinalaista tavarantoimittajaa jatkamasta vientiä.

(587) Komissio selvensi, että vaikutus Solutian kannattavuuteen laskettiin seuraavasti: ensin komissio vahvisti Kiinasta hankitun polyvinyylialkoholin kustannusten osuuden yrityksen kaikista tuotantokustannuksista, jotka todennettiin paikan päällä. Tämän jälkeen komissio korotti yrityksen polyvinyylialkoholin kustannuksia ehdotetulla tullilla, jota sovellettiin polyvinyylialkoholin määrään, jonka se hankki Kiinasta. Komissio totesi, että tullien vaikutus Solutiaan oli kyllä merkityksellinen absoluuttisina lukuina mutta vähäinen, kun sitä tarkasteltiin suhteessa yrityksen koko kustannusrakenteeseen. Komissio ei ottanut huomioon yrityksen esittämiä oletuksia polyvinyylialkoholin hintojen tulevasta kehityksestä, koska tosiseikkojen perusteella nämä oletukset eivät olleet asianmukaisia eikä Solutia toimittanut asiasta vastakkaista näyttöä. Komission laskelmissa käytetyt tarkemmat tiedot ja luvut toimitettiin luottamuksellisuussyistä erillisellä asiakirjalla vain yritykselle.

(588) Kun otetaan polkumyyntitullien vähäinen vaikutus Solutian kannattavuuteen, tullit eivät näin ollen estäisi yritystä hankkimasta edelleen polyvinyylialkoholia Kiinasta, eli se pystyy näin ollen käyttämään kaikkia polyvinyylialkoholin toimittajiaan jatkossakin. Lisäksi vastoin yrityksen väitettä, jonka mukaan toimenpiteet vaikuttaisivat myös sen kilpailuasemaan muihin PVB:n tuottajiin nähden, tullien vähäinen vaikutus Solutian kustannusrakenteeseen ja kannattavuuteen viittaavat siihen, että vaikutus sen kilpailukykyyn olisi vähäinen.

(589) Tämän vuoksi väite hylättiin.

(590) Solutia väitti myös, että on pelkkää oletusta, että PVB-kalvo on polyvinyylialkoholin tärkein jatkojalostustuote ja Solutia on yksi markkinajohtajista tällä segmentillä, eivätkä mitkään tosiseikat tue tätä.

(591) Väitteen vastaisesti tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittavat, että PVB-kalvon tuotanto muodostaa vähintään [30–40] prosenttia polyvinyylialkoholin kokonaiskulutuksesta unionissa, minkä vuoksi se on selvästi suurin polyvinyylialkoholin eri jatkojalostustuotteista. Lisäksi komissio totesi, että yrityksen kyselyvastauksessaan toimittamien tietojen perusteella unionin markkinoilla toimivista neljästä PVB-kalvojen tuottajasta Solutialla on merkittävä markkinaosuus, minkä vuoksi sitä voidaan kohtuudella pitää yhtenä markkinajohtajana.

6.3.2 *Polymerisaatiosovellusten ja emulsioiden tuottajat*

(592) Polyvinyylialkoholia käytetään myös polymerisaatiosovelluksissa, koska se helpottaa rakeiden muodostuksen ja siitä seuraavan emulsioiden ja maalien rakenteen tarkkaa valvontaa, jotta voidaan säännellä lopputuotteen viskositeettia.

(593) Menettelyssä ilmoittautui kaksi käyttäjää, FAR Polymer ja Celanese, ja toinen otokseen valittu unionin PVA-tuottaja, Wacker, joka tuotti PVA:ta vain omaan käyttöönsä, ja ne toimivat yhteistyössä. FAR Polymer ja Wacker vastustivat mahdollisia toimenpiteitä ja väittivät, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei olisi unionin edun mukaista.

(594) Lisäksi Wacker väitti, että unionin polyvinyylialkoholin tuotanto ei riittänyt vastaamaan tuotteen kysyntään, minkä vuoksi EU:n PVA-markkinat ovat erittäin riippuvaiset tuonnista. Sen mielestä asianomaisesta maasta tuleva tuonti on täyttänyt markkinoilla olevan aukon, jota muut maat eivät voi täyttää.

(595) Lisäksi yritys väitti, että voimassa olevat polkumyyntitullit estäisivät kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia pääsemästä markkinoille. Sen vuoksi ne kaksi unionin tuottajaa, jotka myyvät vapailla markkinoilla (ja jotka ovat etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin Yhdysvalloissa, Japanissa ja Singaporessa) hallitsisivat unionin markkinoita ja voisivat asettaa korkeammat hinnat, jotka olisivat haitallisia unionin käyttäjille.

(596) Molemmat käyttäjät toistivat väitteensä päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(597) Ensimmäisen kohdan osalta tutkimus osoitti, että vaikutus käyttäjien kannattavuuteen olisi vähäpätöinen, vaikka toimenpiteet olisivat voimassa, koska PVA:n osuus tällä segmentillä toimivien käyttäjien kaikista tuotantokustannuksista on [3–7] prosenttia.

(598) Mitä tulee toimitusvarmuuteen, unionin tuotannonalalla on ainakin 30 000 tonnia käyttämätöntä kapasiteettia, kuten 563 kappaleessa selitetään. Lisäksi suurimmat EU:n markkinoiden toimittajat olivat kolmansissa maissa (Taiwanissa, Yhdysvalloissa ja Japanissa) sijaitsevia polyvinyylialkoholin tuottajia, joiden osuus unionin kulutuksesta oli jo [37–42] prosenttia. On vielä syytä huomata, että otokseen valitulla unionin tuottajalla oli useita hankintalähteitä, minkä vuoksi se ei hanki kuluttamaansa polyvinyylialkoholia yksinomaan Kiinassa sijaitsevilta tuottajilta.

(599) Viimeisen kohdan osalta on todettava seuraavaa:

(600) Kiinan jälkeen suurin viejä unionin markkinoilla on Taiwan, jonka markkinaosuus on [13–16] prosenttia ja jonka tuottajat eivät ole etuyhteydessä unionin tuotannonalaan (ks. 497 ja 498 kappale).

(601) Merkittäviä määriä tuotiin myös Yhdysvalloista (markkinaosuus [12–15] prosenttia) ja Japanista (markkinaosuus [8–11] prosenttia), joissa on ainakin kolme tuottajaa, jotka eivät ole etuyhteydessä unionin tuotannonalaan. Lisäksi vaikka muista kolmansista maista tuleva tuonti olikin vähenemässä tarkastelujaksolla, sen markkinaosuus unionin vapailla markkinoilla oli edelleen suurin (noin [37–42] prosenttia) ja tämän tuonnin hinnat olivat keskimäärin 11 prosenttia alemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat.

(602) Wacker hankkii kuluttamansa polyvinyylialkoholin jo useista eri lähteistä, kuten 598 kappaleessa selitetään.

(603) Lopuksi on vielä syytä huomauttaa, että polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä on tarkoitus palauttaa oikeudenmukainen kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset unionin markkinoille eikä estää tuontia asianomaisesta maasta. Tässä nimenomaisessa tapauksessa tutkimuksessa vahvistettiin, että polkumyyntitullit eivät estäisi polyvinyylialkoholin käyttäjiä hankkimasta sitä oikeudenmukaisella hinnalla Kiinasta, mitä tukevat 597 kappaleessa esitetyt seikat, joiden mukaan tulleilla olisi minimaalinen vaikutus käyttäjien kustannuksiin ja kannattavuuteen polymerisaatio- ja emulsiosegmenteillä.

(604) Edellä esitetyn perusteella nämä väitteet hylättiin.

(605) Wacker pyysi vapautusta ehdotetuista polkumyyntitulleista tietyn käyttötarkoituksen perusteella unionin tullikoodeksin 254 artiklan nojalla. Pyynnössään Wacker väitti, että se tarvitsee vaatimukset täyttävän vaihtoehtoisen tavarantoimittajan välttääkseen tilanteen, jossa unionin tuotannonala kieltäytyy toimittamasta sille tuotetta. Lisäksi tullien käyttöönotto vaikuttaisi Wackerin mukaan kielteisesti polyvinyylialkoholin markkinahintoihin.

(606) Komissio arvioi yrityksen pyyntöä kaikkien tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen ja päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten perusteella.

(607) Kuten edellä selitetään, Wacker teki jo merkittävän osan hankinnoistaan unionin tuotannonalalta eikä toimittanut mitään näyttöä siitä, että unionin tuottajat olisivat kieltäytyneet toimituksista. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että koronaviruspandemian alkamisen jälkeen valituksen tekijä toimitti polyvinyylialkoholin lisämääriä lyhyellä varoitusajalla eri käyttäjille unionissa. Unionin tuotannonalan kilpailun vastaisiin käytäntöihin liittyvästä väitetystä riskistä komissio toteaa, että väitteen tueksi ei toimitettu mitään näyttöä. Lisäksi mahdolliset vaihtoehtoiset hankintalähteet kolmansista maista rajoittavat komission mielestä merkittävästi tätä riskiä. Polymerisaatio ja emulsiot ovat yksi polyvinyylialkoholin tärkeimmistä jatkojalostustuotteista, ja Wacker on yksi markkinajohtajista tällä segmentillä. Tämän vuoksi poikkeuksen myöntäminen käyttötarkoituksen perusteella vaarantaisi vakavasti toimenpiteiden vaikutuksen. Näin ollen tämä pyyntö hylättiin.

6.3.3 *Paperin ja kartongin tuottajat*

(608) Polyvinyylialkoholia käytetään paperi- ja kartonkituotteiden lujuuden, absorptiokyvyn ja ulkonäön parantamiseen päällystetyssä paperissa ja sulkukalvoissa taustapaperin valmistukseen käytetyssä pohjapaperissa. Paperisegmentin osuus polyvinyylialkoholin unionin kulutuksesta oli noin 16 prosenttia.

(609) Kolme tällä segmentillä toimivaa käyttäjää, Ahlstrom-Munksjö, August Koehler ja Paul & Co., sekä kaksi käyttäjäjärjestöä, CEPI ja Assocarta, ilmoittautuivat menettelyn aikana ja päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja vastustivat mahdollisia toimenpiteitä käyttämällä perusteena tarkasteltavana olevan tuotteen tämän segmentin unionin käyttäjien etua.

(610) Osapuolet väittivät – ja toistivat väitteensä päätelmien ilmoittamisen jälkeen–, että polyvinyylialkoholin kaltaiseen tärkeään tuotantopanokseen kohdistuvat polkumyyntitullit heikentäisivät unionin paperiteollisuuden pyrkimyksiä hillitä kustannuksia ja siten sen kykyä kilpailla. Ne väittivät, että kun otetaan huomioon paperimarkkinoilla esiintyvän kilpailun taso, etenkin Aasian ja Tyynenmeren alueilla sijaitsevien yritysten taholta, unionin paperintuottajat olisivat epäedullisessa asemassa verrattuna EU:n ulkopuolisiin tuottajiin, joilla olisi mahdollisuus hankkia halvempaa polyvinyylialkoholia erittäin kilpailluilla markkinoilla. Nämä väitteet toistettiin toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(611) Käyttäjien väitteiden vastaisesti tutkimuksessa kävi ilmi, että polyvinyylialkoholin vaikutus paperiteollisuuden tuotantokustannuksiin oli vähäinen eli [1–2] prosenttia. Sen vuoksi polkumyyntitullien käyttöönotolla olisi minimaalinen vaikutus niiden kustannuksiin eikä se vaikuttaisi merkittävästi niiden kannattavuuteen.

(612) Näin ollen tämä väite hylättiin.

6.3.4 *Liimojen tuottajat*

(613) Polyvinyylialkoholia käytetään liimateollisuudessa pääkomponenttina liiman valmistuksessa. Tämän segmentin osuus polyvinyylialkoholin kokonaiskulutuksesta unionissa on lähes 14 prosenttia.

(614) Tutkimuksessa ilmoittautui yksi liimasegmentin tuottaja, joka vastusti toimenpidettä. Yritys väitti, että polyvinyylialkoholia koskevat polkumyyntitoimenpiteet vaikuttaisivat merkittävästi sen kannattavuuteen, koska yritys ei pystyisi siirtämään hintojen nousua asiakkaidensa maksettavaksi. Cordial ja Wegochem toistivat väitteen päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(615) Liimasektorilla polyvinyylialkoholin osuus lopputuotteen kustannuksista on [40–50] prosenttia ([97]). Vaikuttaa siltä, että yritys ei kykenisi selviytymään ehdotettujen polkumyyntitullien vaikutuksesta.

(616) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kuraray ja Sekisui katsoivat, että Cordialia ei niiden mielestä voitu pitää edustavana toimijana liimatuotteiden segmentillä. Niiden mukaan Cordialin tuotteet ovat sekoituksia, joissa on korkea polyvinyylialkoholipitoisuus ja jotka edustavat vain pientä osaa liimatuotteiden sektorilla.

(617) Nämä kaksi unionin tuottajaa väittivät, että polyvinyylialkoholin osuus tärkeimmän liimatuotteen, pakkausliimojen, tuotantokustannuksista on noin 2–5 prosenttia, ja vain joillakin erikoisaloilla polyvinyylialkoholin osuus voi olla 10–20 prosenttia. Näin ollen polyvinyylialkoholin kustannusvaikutuksesta Cordialin liiketoimintaan 80 prosentin ei voida katsoa edustavan liimasegmenttiä.

(618) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös Cordial pyysi vapautusta ehdotetuista polkumyyntitulleista tietyn käyttötarkoituksen perusteella unionin tullikoodeksin 254 artiklan nojalla. Pyyntönsä perusteluiksi se esitti tuotteidensa erityisluonteen, sen yhdeltä toimittajalta tuomien ja sen kanssa yhteistyössä erityisesti kehitettyjen polyvinyylialkoholin laatuluokkien vähäisen määrän, mahdottomuuden kattaa ehdotetut tullit kustannusrakenteensa ja kannattavuustasonsa vuoksi sekä sellaisten muiden mahdollisten vaihtoehtojen puutteen, jotka mahdollistaisivat yrityksen pysymisen markkinoilla.

(619) Komissio arvioi uudelleen liimatuottajien tilanteen ja yrityksen pyynnön kaikilta asianomailta osapuolilta, etenkin Cordialilta, unionin tuotannonalalta, Cordialin asiakkailta ja muilta liimojen käyttäjiltä, saatujen huomautusten perusteella.

(620) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useiden asianomaisten osapuolten komissiolle toimittamien tietojen perusteella komissio hyväksyi unionin tuotannonalan väitteen, jonka mukaan Cordialin tilannetta ei voitu ekstrapoloida koko liimasektoriin, jossa polyvinyylialkoholin osuus on keskimäärin vain 2–5 prosenttia tärkeimmän liimatuotteen (pakkausliimojen) tuotantokustannuksista.

(621) Kun otetaan huomioon polyvinyylialkoholin yleensä vähäinen painoarvo liimatuotteiden kustannuksissa, tutkimuksessa kävi ilmi, että liimasegmentin käyttäjät pystyivät vaihtamaan tavarantoimittajaa – vaikka otettaisiin huomioon sertifiointimenettelyn tarve – koska toimenpiteiden vaikutus niiden kokonaiskustannuksiin ei olisi merkittävä.

(622) Toisaalta Cordialin erityistilanteesta ei voida tehdä samaa päätelmää. Tutkimuksessa kävi ilmi, että suurin osa sen tuotannosta on kuivaseosliimoja, jotka tuotetaan ja myydään jauhemuodossa. Kyseessä on kapean erikoisalan tuote verrattuna yleisesti tuotettuihin nestemäisiin liimoihin, joita valmistetaan polyvinyylialkoholin tai polyvinyyliasetaatin pohjalta. Sen asiakkaat ovat rakentaneet tuotantoprosessinsa siten, että ne voivat hyödyntää Cordialin räätälöityjä liimoja ja säästävät kuljetuskustannuksissa (ks. 626 kappale). Siirtyminen nestemäisiin liimoihin merkitsisi niiden koko tuotantoprosessin jälleenrakennusta.

(623) Innovatiivisen tuotteensa vuoksi Cordialin kustannusrakenne on erilainen kuin liimateollisuudessa keskimäärin. Polyvinyylialkoholin osuus on vähintään [40–50] prosenttia Cordialin kustannuksista. Ero johtuu muun muassa siitä, että polyvinyylialkoholin osuus kuivaseosliimoissa (tonnia kohti) on suurempi kuin nestemäisissä liimoissa. Cordialin kehittämän tuotteen erityisluonteen vuoksi yrityksen on käytännössä mahdotonta vaihtaa muihin kuin polyvinyylialkoholipohjaisiin tuotteisiin, koska sen olisi muutettava liimakoostumuksensa täydellisesti.

(624) Siirtyminen hankkimaan unionin tuotannonalalta tai muista lähteistä toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei ole toteuttamiskelpoinen vaihtoehto yritykselle. Yritys on jo yrittänyt solmia uusia kumppanuuksia, mutta pienen kokonsa vuoksi se ei kyennyt vahvistamaan pitkäaikaista suhdetta vaihtoehtoisiin toimittajiin (pitkäaikainen suhde vaaditaan, jotta tavarantoimittajat voivat mukautua Cordialin tuotevaatimuksiin). Yritys toimitti näyttöä, jonka mukaan se on yrittänyt aiemmin ostaa polyvinyylialkoholia taiwanilaiselta tuottajalta, muttei päässyt sopimukseen, koska tuottaja myy yksinomaan EU:ssa sijaitsevan kauppiaan kautta eikä ollut halukas mukauttamaan tuotteitaan Cordialin vaatimusten mukaisiksi. Kaikki nämä seikat yhdistettynä sertifiointiprosessin tarpeeseen tekevät tavarantoimittajan vaihtamisen yrityksen kannalta kannattamattomaksi.

([97]) Lukua on tarkistettu päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(625) Yritys toimii erittäin kilpailluilla markkinoilla, joilla voittomarginaalit ovat erittäin pienet. Näyttö viittaa siihen, että yritys ei tässä tilanteessa kykenisi selviytymään ehdotettujen polkumyyntitullien vaikutuksesta ja joutuisi todennäköisesti konkurssiin.

(626) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat Cordialin tuotteiden käyttäjät paperi- ja kartonkiteollisuudessa ilmoittautuivat ja vastustivat toimenpiteitä. Ne väittivät, että Cordialin liimojen osuus niiden tuotantokustannuksista oli merkittävä (noin [10–25] prosenttia). Sen vuoksi toimenpiteiden mahdollinen kielteinen vaikutus niiden kuivaseosliimojen toimittajaan vaikuttaisi kielteisesti myös niihin. Lisäksi niiden olisi uudistettava tuotantolaitteitaan, jotta ne soveltuisivat täysin erilaisen tuotteen käyttämiseen. Kuivista liimoista nestemäisiin siirtyminen merkitsisi myös kuljetuskustannusten merkittävää kohoamista (1 tonni kuivaliimaa vastaa 5–8 tonnia nestemäistä liimaa).

(627) Komissio tarkasteli myös, mikä vaikutus tulleista vapauttamisella tietyn käyttötarkoituksen perusteella olisi toimenpiteiden vaikuttavuuteen. Komissio totesi, että liimojen markkinasegmentin osuus unionin kulutuksesta oli 17 prosenttia ja että ainoan ilmoittautuneen kuivaseosliimojen tuottajan osuus tästä segmentistä oli vain 4 prosenttia. Näin ollen komission päätteli, että vapautuksen myöntäminen ei vaikuttaisi kielteisesti toimenpiteiden vaikuttavuuteen.

(628) Edellä esitetyn perusteella komissio päätti poikkeuksellisesti asettaa kartonkiteollisuudelle jauheen muodossa tuotettujen ja myytyjen kuivaseosliimojen valmistukeen käytetyn polyvinyylialkoholin tuonnin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ([98]) 254 artiklassa tarkoitettuun tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn. Tämä tietyn käyttötarkoituksen menettely on rajoitettu vain kuivaseosliimoihin eikä se missään tapauksessa kata muita tuotteita (esimerkiksi nestemäisiä liimoja), joita liimojen tuottajat tuottavat.

(629) Toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Cordial pyysi komissiota soveltamaan yrityksiin, jotka haluavat hyödyntää tietyn käyttötarkoituksen menetelmää, komission antamaa ennakkolupaa sen varmistamiseksi, että nämä yritykset todella valmistavat kuivaseosliimoja.

(630) Komissio selvensi tältä osin, että 628 kappaleessa tarkoitettu tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävä vapautus ei ole yrityskohtainen, vaan sitä sovelletaan kaikkiin kuivaseosliimojen tuottajiin syrjimättömästi. Asetuksen (EU) N:o 952/2013 254 artiklassa tarkoitettuun tietyn käyttötarkoituksen menettelyn seurannasta ja soveltamisesta vastaavat jäsenvaltioiden tulliviranomaiset. Menettelyssä vahvistetaan vaatimukset ja tarkastukset, joilla varmistetaan, että vapautuksia sovelletaan vain vahvistettuihin käyttötarkoituksiin. Tämän vuoksi ei ole asianmukaista eikä tarpeellista, että komissio ryhtyisi lisätoimenpiteisiin.

(631) Tämän vuoksi pyyntö hylättiin.

(632) Toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä kiisti Cordialiin sovelletun lopullista käyttötarkoitusta koskevan vapautuksen oikeusperustan ja vaikuttavuuden. Sen mukaan yritys ei tuota yksinomaisesti kuivaseosliimoja vaan myös nestemäisiä liimoja ja käy kauppaa Kiinasta tuodulla polyvinyylialkoholilla soveltamatta mitään jalostusmenetelmää.

(633) Nämä väitteet oli hylättävä. Komissio arvioi toimenpiteiden vaikutuksen kaikkiin asianomaisiin osapuoliin ja päätteli, että yleisesti ei ole unionin edun vastaista soveltaa toimenpiteitä tässä tapauksessa. Kuten 622–625 kappaleessa todetaan, tutkimuksessa kuitenkin kävi ilmi, että hyvin pieni määrä kuivaseosliimoja tuottavia käyttäjiä ei pystyisi kattamaan toimenpiteitä, toisin kuin muut polyvinyylialkoholin käyttäjät. Tästä syystä komissio päätti soveltaa asetuksen (EU) N:o 952/2013 254 artiklassa säädettyä menettelyä, mikä on täysin sen harkintavallan mukaista. Lisäksi tietyn käyttötarkoituksen menettely on rajoitettu vain kuivaseosliimojen valmistukseen eikä kata mitään muita tuotteita, joita liimojen tuottajat tuottavat tai joilla ne käyvät kauppaa. Sen vuoksi Cordialin (tai minkään muun kuivaseosliimojen tuottajan) muuta tuotanto- tai kaupankäyntitoimintaa varten ostettu kiinalainen polyvinyylialkoholi ei saa etua tullivapautuksesta. Komissio muistuttaa, että tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävä vapautus on raskas menettely käyttäjille, jotka haluavat hyödyntää sitä, ja niihin sovelletaan tiukkaa tullivalvontaa, jolla varmistetaan sääntöjen noudattaminen.

([98]) E Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

(634) Kaksi tuojaa, Gamma Chimica ja Carbochem, ja yksi käyttäjä, Far Polymers, väittivät toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että edellytykset, joiden perusteella komissio myönsi tietyn käyttötarkoituksen mukaisen vapautuksen kuivaseosliimojen tuottajille, pätevät myös niihin. Sen vuoksi yritykset pyysivät komissiota laajentamaan tietyn käyttötarkoituksen menettelyn koskemaan myös niitä. Niiden mukaan ne kaikki myyvät Cordialin tavoin polyvinyylialkoholia ja polyvinyylialkoholisekoituksia jauhe- tai nestemuodossa ja niiden asiakkaat ovat rakentaneet tuotantoprosessinsa siten, että ne voivat käyttää niiden toimittamaa sekoitettua polyvinyylialkoholia.

(635) Komissio oli eri mieltä siitä, että nämä yritykset olisivat samassa tilanteessa kuin kuivaseosliimojen tuottajat.

(636) Tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat, että suurin osa Gamma Chimican ja Carbochemin tuomasta polyvinyylialkoholista vain pakattiin uudelleen ja myytiin loppukäyttäjille. Vähäinen määrä sekoitettiin lisäaineiden kanssa tai liuotettiin veteen asiakkaiden pyynnön mukaisesti. Missään näistä prosesseista ei kuitenkaan ole kyse tarkasteltavana olevan tuotteen tosiasiallisesta jalostamisesta. Sen vuoksi yrityksiä pidettiin edelleen tämänkin myynnin osalta tuojina, jotka kävivät kauppaa muiden yritysten tuottamilla tavaroilla. Tietyn käyttötarkoituksen menettelyä sovelletaan vain loppukäyttäjiin eikä välittäjiin. Näin ollen tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävä vapautus ei edes ole mahdollinen näille kahdelle tuojalle. Yritysten väitteiden vastaisesti tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että vaihtoehtoisten hankintalähteiden turvaamiseen ei liittynyt ongelmia, koska niiden polyvinyylialkoholin ostot eivät olleet riippuvaisia teknisistä rajoituksista, kuten yritykset vahvistivat tutkimuksen aikana. Polyvinyylialkoholin osuus tuojien liikevaihdosta oli 10–40 prosenttia ja niiden kannattavuustason todettiin olevan riittävä kattamaan ainakin osa tulleista, kuten 555 ja 556 kappaleessa selitetään.

(637) Far Polymers toimii emulsio- ja polymerisaatiosektorilla. Kuten 597 kappaleessa mainitaan, polyvinyylialkoholin osuus tällä segmentillä toimivien käyttäjien kaikista tuotantokustannuksista on [3–7] prosenttia. Far Polymers väitti, että polyvinyylialkoholin osuus, joka käytettiin valmiin tuotteen tonnia kohti, oli [10–15] prosenttia. Far Polymersin väitteensä tueksi esittämät prosenttiosuudet viittaavat käytetyn tuotteen määrään eikä sen osuuteen tuotantokustannuksista. Sen vuoksi 6.3.2 jaksossa esitetyt emulsio- ja polymerisaatiosektoria koskevat päätelmät pysyvät voimassa Far Polymersin osalta.

(638) Komissio päätteli, että mikään näistä yrityksistä ei ollut samanlaisessa tilanteessa kuin kuivaseosliimojen tuottajat. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

6.4 **Päätelmien jälkeen esitetyt täydentävät huomautukset**

(639) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet, Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker ja Wegochem, toistivat väitteen, jonka mukaan unionin markkinat ovat erittäin riippuvaiset tuonnista ja että unionin tuotannonalalla ei ole riittävästi kapasiteettia. Ne väittivät, että KEG ja Sekisui ovat investoineet Alankomaissa ja Puolassa kahteen jatkojalostuslaitokseen, jotka lisäävät niiden kytkösmarkkinakulutusta ja vähentävät näin niiden kapasiteettia toimittaa vapaille markkinoille. Ne väittivät myös, että kolmannet maat eivät ole realistinen vaihtoehtoinen hankintalähde, koska niillä ei ole riittävästi käyttämätöntä kapasiteettia. Solutia toisti väitteensä toisen täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(640) Näiden väitteiden vastaisesti tutkimuksessa vahvistettiin, että unionin tuotannonalalla on riittävästi kapasiteettia toimittaa unionin vapaille markkinoille, koska sillä on edelleen 30 000 tonnia käyttämätöntä kapasiteettia. Unionin tuotannonala ei myöskään vähentänyt tuotantokapasiteettiaan pysyvästi, koska se vain pysäytti kaksi tuotantolinjaa, jotka voidaan ottaa uudelleen käyttöön lyhyellä varoitusajalla (ks. 447 kappale).

(641) Alankomaissa sijaitsevan tuotantolaitoksen osalta komissio toteaa, että sen toiminnan käynnistymisajankohta ei ole tiedossa. Lisäksi tutkimuksen aikana kerätyt tiedot viittaavat siihen, että se hankkii ainakin osan polyvinyylialkoholin laatuluokista unionin ulkopuolelta. Puolassa sijaitsevan tuotantolaitoksen osalta päätelmien ilmoittamisen jälkeen saadut tiedot vahvistivat, että se käyttää enimmäkseen kopolymeerejä, jotka eivät kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän piiriin, ja että ne hankitaan KEG:n tuotantolaitoksista unionin ulkopuolelta.

(642) Myös kolmansien maiden toimituskapasiteetin puutetta koskeva väite oli hylättävä, koska tutkimuksen aikana kerätyt tiedot vahvistivat, että taiwanilaisella tuottajalla on vielä merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia.

(643) Eräs PVB- ja polymerisaatiosektorin jatkokäyttäjä, Saint Gobain, ilmoittautui ja vastusti ehdotettuja toimenpiteitä. Saint Gobain hankkii PVB-kalvoa auto- ja rakennuslasituotantoaan ja ostaa PVA-pohjaista uudelleenlevitettävää jauhetta (RDP) ja nestemäisiä polymeeridispersioita (LDP) kipsi- ja laastituotantoaan varten. RDP ja LDP ovat polyvinyylialkoholituotteita, joita emulsio- ja polymerisaatiosektorilla käytetään.

(644) Saint Gobain väitti, että Kiinasta peräisin olevaa polyvinyylialkoholia koskevilla ehdotetuilla polkumyyntitulleilla olisi merkittävä vaikutus sen toimintaan. PVA-pohjaisten tuotteiden käyttäjänä tullit vaikuttavat kielteisesti sen ostohintoihin ja siten sen tuotantokustannuksiin, ja yrityksen mukaan on epätodennäköistä, että se pystyisi siirtämään kohonneita kustannuksia asiakkaidensa maksettavaksi.

(645) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Kuten 579 ja 597 kappaleessa selitetään, tullien vaikutus PVB- ja polymerisaatiosektorin käyttäjien kustannuksiin ja kannattavuuteen on vähäinen, joten niiden vaikutus jatkojalostusalaan on lähes olematon. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

6.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(646) Toimenpiteiden käyttöönotto on selvästi vapaille markkinoille myyvän unionin polyvinyylialkoholin tuotannonalan etujen mukaista. Ilman toimenpiteitä kiinalaiset tuottajat tuovat polyvinyylialkoholia edelleen polkumyynnillä unionin markkinoille, mikä estää unionin tuotannonalan toiminnan palaamista kannattavaksi.

(647) Joidenkin käyttäjien väitettä, jonka mukaan unionin toimitusvarmuus riippuu erittäin paljon tuonnista, olisi tarkasteltava ottaen huomioon se, että ilman unionin tuotannonalaa unioni menettäisi noin [50–60] prosenttia polyvinyylialkoholin toimituskapasiteetistaan ([99]).

(648) PVB- ja polymerisaatiosegmentin käyttäjien osalta on tärkeä tuoda esiin, että ne hankkivat käyttämästään PVA:sta vain vähäisen osan Kiinasta ja että mahdollisten toimenpiteiden vaikutus niiden kannattavuuteen on vähäinen. Vaikutuksia ei kohdistu myöskään yleisesti paperi- ja liimateollisuuden kilpailukykyyn, koska polyvinyylialkoholin osuus niiden tuotantokustannuksista on vähäinen. Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella ei olisi unionin edun mukaista ottaa käyttöön lopullisia toimenpiteitä asianomaisesta maasta peräisin olevan polyvinyylialkoholin tuonnissa.

7. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(649) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

7.1 **Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)**

(650) Toimenpiteiden tason määrittämiseksi komissio määritti ensin unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrän.

(651) Vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala pystyisi kattamaan tuotantokustannuksensa ja saamaan samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla sellaisen voiton (ennen veroja), jonka tällainen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.

(652) Unionin tuotannonalan perustasoinen voittomarginaali, jonka se sai ennen polkumyynnillä tulevan tuonnin lisääntymistä (vuonna 2015), lisättiin investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin tasoon normaaleissa kilpailuolosuhteissa, ilmaistuna prosentteina liikevaihdosta. Koska tämä oli alle 6 prosenttia, tavoitevoitoksi asetettiin 6 prosenttia, joka on 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti sovellettava vähimmäistason tavoitevoittomarginaali.

(653) Koska 7 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja monenvälisistä ympäristösopimuksista ja niihin liitetyistä pöytäkirjoista tai ILOn yleissopimuksista aiheutuvia nykyisiä tai tulevia kustannuksia koskevia huomautuksia ei esitetty, näin määritettyihin vahinkoa aiheuttamattomiin hintoihin ei lisätty muita kustannuksia.

([99]) Vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden kulutus yhteensä.

(654) Sen jälkeen komissio määritti vahingon korjaavan tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä asianomaisen maan otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin vapailla markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnanero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta. Hinnan alittavuuden keskimääräiseksi marginaaliksi saatiin näin 57,9 prosenttia.

(655) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wacker väitti, että komission unionin tuotannonalalle vahvistamaa tuotevalvontakoodikohtaista vahinkoa aiheuttamatonta hintaa olisi oikaistava siten, että siitä poistetaan sellaisten polyvinyylialkoholin laatuluokkien kustannukset, joita kiinalaiset yritykset eivät myy, ja kiisti komission laskelmissa käyttämän 6 prosentin tavoitevoiton. Wackerin ensimmäisen väitteen osalta komissio selventää, että se käytti ainoastaan niiden unionin tuotannonalan tuotevalvontakoodien tuotantokustannuksia, joiden osalta se löysi vastaavan viedyn tuotevalvontakoodin.

(656) Tavoitevoitto vahvistettiin perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan säännösten mukaisesti, kuten 652 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(657) Vahingon korjaava taso määritellään ”muiden yhteistyössä toimineiden yritysten” ja ”kaikkien muiden yritysten” osalta samalla tavoin kuin näitä yrityksiä koskeva polkumyyntimarginaali (ks. 393 ja 396 kappale).

7.2 **Lopulliset toimenpiteet**

(658) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholien tuonnissa olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaaleja ja polkumyyntimarginaaleja. Tullien määrä olisi asetettava polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisiksi.

(659) Edellä esitetyn perusteella lopullisten polkumyyntitullien määrät – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali	Vahinkomarginaali	Lopullinen polkumyyntitulli
Shuangxin-ryhmä	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec-ryhmä	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei -ryhmä	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Kaikki muut yritykset	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan Kiinasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.

(661) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([100]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

(662) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(663) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([101]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

7.3 **Seurantaa koskeva erityislauseke**

(664) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten polkumyyntitullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä 1 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset. Tuontiin, jonka mukana ei ole tällaista laskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(665) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja tuontiin, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten olisi tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esim. lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(666) Jos sellaisen yrityksen, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan käynnistää toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.

8. **ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE**

(667) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin 3 päivänä heinäkuuta 2020 niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella polkumyyntitullin käyttöön ottamista Kiinasta peräisin olevien polyvinyylialkoholien tuonnissa.

(668) Asianomaisille osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomautuksia esitti 17 osapuolta. Kuulemisia järjestettiin pyynnöstä seuraavien osapuolten kanssa: Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec ja Wegochem.

(669) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten johdosta asianomaisille osapuolille ilmoitettiin 24 päivänä heinäkuuta ja 6 päivänä elokuuta 2020 täydentäviä tosiseikkoja ja tekijöitä, jotka eivät sisältyneet 3 päivänä heinäkuuta 2020 ilmoitettuihin lopullisiin päätelmiin. Täydentäviä huomautuksia saatiin unionin tuotannonalalta, kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja useilta käyttäjiltä.

(670) Kuulemisia järjestettiin pyynnöstä seuraavien osapuolten kanssa: Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec ja Wegochem.

(671) Asianomaisten osapuolten huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon ja päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden mukaisesti.

(672) Asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa, ja sen jäsenten yksinkertainen enemmistö vastusti ehdotusta komission täytäntöönpanoasetukseksi. Tämän jälkeen komissio toimitti komission täytäntöönpanoasetusta koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([102]) 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti muutoksenhakukomitean käsiteltäväksi.

([101]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

([102]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(673) Muutoksenhakukomitea ei antanut lausuntoa asetuksen (EU) N:o 182/2011 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tiettyjä homopolymeerihartsien muodossa olevia polyvinyylialkoholeja, myös jos ne sisältävät hydrolysoimattomia asetaattiryhmiä, joiden viskositeetti (mitattuna 4 prosentin vesiliuoksesta 20 °C:n lämpötilassa) on vähintään 3 mPa·s mutta enintään 61 mPa·s ja joiden hydrolyysiaste on vähintään 80,0 mol % mutta enintään 99,9 mol %, molemmat ISO 15023-2 -menetelmän mukaisesti mitattuna, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 3905 30 00 (Taric-koodi 3905 30 00 91).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraava:

Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Shuangxin-ryhmä	72,9 %	C552
Sinopec-ryhmä	17,3 %	C553
Wan Wei -ryhmä	55,7 %	C554
Muut liitteessä I luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	57,9 %	Ks. liite I
Kaikki muut yritykset	72,9 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäväksi myydyt (tarkasteltavana olevan tuotteen) (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), Kiinan kansantasavalta. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Edellä 1 kohdassa kuvatut tuotteet vapautetaan lopullisesta polkumyyntitullista, jos ne tuodaan maahan kartonkiteollisuudelle jauheen muodossa tuotettavien ja myytävien kuivaseosliimojen valmistusta varten. Tällaiset tuotteet asetetaan asetuksen (EU) N:o 952/2013 254 artiklassa tarkoitettuun tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn sen osoittamiseksi, että ne on tuotu maahan yksinomaan edellä mainittua käyttöä varten.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Jos jokin uusi Kiinan kansantasavallassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja toimittaa komissiolle riittävää näyttöä, liitettä voidaan muuttaa lisäämällä kyseinen uusi vientiä harjoittava tuottaja niiden yhteistyössä toimineiden yritysten luetteloon, jotka eivät sisältyneet otokseen, ja siihen voidaan soveltaa asianmukaista painotettua keskimääräistä polkumyyntitullia, joka on 57,9 prosenttia. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan on toimitettava näyttöä siitä, että

a) se ei vienyt 1 artiklan 1 kohdassa kuvattuja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tavaroita tutkimusajanjakson (1 päivän heinäkuuta 2018 ja 30 päivän kesäkuuta 2019 välisenä) aikana,

b) se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä, ja

c) se joko tosiasiallisesti vei Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat 1 artiklan 1 kohdassa kuvatut tavarat tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä syyskuuta 2020.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Kiinalaiset yhteistyössä toimineet mutta otoksen ulkopuoliset vientiä harjoittavat tuottajat

Nimi	Taric-lisäkoodi
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555